

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до навчального плану

Код та найменування спеціальності 013 Початкова освіта

Рівень вищої освіти бакалавр

Спеціалізація: Виховна робота; Дошкільна освіта; Англійська мова і література; Інформатика; Інклюзивна освіта; Хореографія; Музика; Образотворче мистецтво; Практична психологія

Освітня програма Початкова освіта

Форма навчання денна

Загальний обсяг у кредитах Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи та строк навчання 240, 3 роки 10 місяців

Навчальний план, затверджений Вченою радою 30 серпня 2016 р., протокол № 7

Відповідність вимогам стандарту вищої освіти (в разі наявності) Стандарт відсутній

Відповідність вимогам професійного стандарту (в разі наявності) Стандарт відсутній

Вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання повна середня освіта, що підтверджується документом державного зразка

Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач	Програмні результати навчання	Найменування навчальних дисциплін, практик
I. Цикл загальної підготовки		
1.1.Обов'язкові дисципліни		
Здатність до розуміння базових історичних категорій та концепцій, які описують фундаментальну природу історичного процесу. Визначати головні етапи розвитку історичної думки та її основні досягнення; визначати базові історичні методи. Використовувати історичну спадщину для формування основ світогляду. Здатність до усвідомлення базових засад соціального буття, закономірностей історичного процесу. Визначати соціально-культурні цінності та норми, створені в процесі розвитку суспільства. Застосовувати знання та вміння щодо специфіки логічного мислення та наукового пізнання у процесі професійного вдосконалення. Творчо та креативно мислити; критично оцінювати якість інформації.	Уміти: - визначати соціально-культурні цінності та норми, створені в процесі розвитку суспільства; - застосовувати знання та вміння щодо специфіки логічного мислення та наукового пізнання у процесі професійного вдосконалення; - творчо та креативно мислити; - критично оцінювати якість інформації.	Історія України
Загальні компетентності: здатність оперувати основними	Знати: - основні теорії походження	Історія української культури

поняттями у сфері світової і національної культури; здатність усвідомлювати значення культурних цінностей у звичному духовному житті людини і в час її життєвих випробувань; здатність розуміти роль культури у становленні особистості; здатність і вміння розрізняти загальнолюдські, національні, етнічні, релігійні цінності культури; здатність розрізняти культурні пам'ятки, що становлять світову цінність. Спеціальні компетентності: здатність бачити людей, що мають певні культурні потреби і не мають зацікавлення в культурних цінностях та знаходити в людині її приховані духовні потреби; здатність і вміння застосування знань із сфери теорії мистецтва, кольористики, властивостей звуку, танцювальних рухів для професійних досліджень та професійної діагностики особистості, соціальних груп, етносів, людства; здатність передбачати та прогнозувати етнологічні й особистісні причини конфліктів, футурологію людства та етносів; здатність бачити проблеми, ставити мету та використовувати знання про культуру людства, культурні надбання і ментальність окремих народів у своїй професійній діяльності; здатність володіти міжнародними та національними правилами етикету для досягнення професійних завдань.	культури (культурогенезу); - історію етногенезу українців; - особливості ментальності українців; - основні поняття з теорії мистецтва та кольористики; - складові української культури; - культуру первісного суспільства; - культуру доби Києворуської держави; - українську культуру доби пізнього середньовіччя; - культуру українського народу нового часу; - сучасну українську культуру та її особливості; Вміти: - розрізняти етногенез українців від етногенезу інших народів на території України; - розрізняти ментальність і світогляд; - розрізняти правову і етичну культуру; - розрізняти художню і документальну літературу; - розрізняти релігії за їх морально-етичними релігійними кодексами та вченням про ближнього від правничих кодексів; - виділяти впливи релігійних кодексів на світське законодавство, що існувало та діє сьогодні в Україні та інших країнах світу; - складові культури тої чи іншої епохи та їх відмінності у різні історичні епохи; - володіти основними мистецтвознавчими термінами.	
Мовно-стилістична компетентність (знання стилів сучасної української літературної мови, їх призначення, сфери використання, ознак, підстилів; культуromовна (володіння основними комунікативними ознаками культури мовлення); документна компетентність (знання	Уміти: - здійснювати стильову диференціацію текстів, їх різнорівневий аналіз та коректування; - формулювати власне висловлювання з дотриманням комунікативних ознак культури мовлення; - оформлювати заяву, харак-	Українська мова за професійним спрямуванням

вимог до складання та оформлення документів, їх класифікацію, призначення, реквізити); правописна (знання принципів та норм українського правопису); орфоепічна (орфоепічні та акцентуаційні норми усного професійного мовлення); термінологічна (знання термінології свого фаху, види термінів, особливості їх творення та використання); професійна компетентність редактора (знання особливостей редагування наукового тексту).	теристику, звіт, пояснювальну записку, наказ, протокол, автобіографію, резюме та інші документи відповідно до ДСТУ; - вільно орієнтуватися у термінологічному полі спеціальності, вміння складати план, тези, анотувати й реферувати професійні тексти; - редагувати наукові, професійні тексти.	
Забезпечити підтримку та розвиток фізичного і морального здоров'я, комплексного підходу до формування розумових і фізичних якостей особистості. Дисципліна передбачає вивчення основ теорії, методики та організації фізичного виховання в системі забезпечення здорового способу життя; виховання потреби у фізичному та психічному самовдосконаленні; формування практичних умінь і навичок регулярних фізичних занять; оволодіння основами здорового способу життя; впливу занять фізичними вправами на організм людини; основами техніки вибраної системи фізичних вправ; психофізичного тренінгу; методиками побудови індивідуальних програм забезпечення фахової дієздатності.	Знає: - нормативні акти у сфері фізичної культури і спорту; - підходи до забезпечення якісного виконання завдань професійної діяльності на основі інструкцій, методичних рекомендацій, встановлених норм, нормативів, технічних умов тощо; - рекомендації щодо введення нових чи зміни існуючих вимог до якості послуг у сфері фізичної культури і спорту. вміти: - ефективно співпрацювати в команді співробітників окремих суб'єктів сфери фізичної культури і спорту; - володіти навичками оцінювання непередбачуваних проблем у професійній діяльності й осмисленого вибору шляхів їх вирішення; - відповідати за результати своєї професійної діяльності; - дотримуватися етичних норм ділового спілкування та поведінки; - виконувати визначені види рухових дій для занять масовим спортом; - дотримуватися рекомендацій щодо тривалості та інтенсивності оздоровчої рухової активності протягом тижня; - вести здоровий спосіб життя	Фізична культура

	та здавати встановлені тести і нормативи щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України; - визначати засоби профілактики перенапруження систем організму осіб, які займаються фізичною культурою і спортом; діагностує функціональний стан організму людини; - застосовувати основні принципи та засоби надання долікарської допомоги у невідкладних станах та патологічних процесах в організмі; - обирати головні підходи та засоби збереження життя, здоров'я та захисту людей в умовах загрози і виникнення небезпечних та надзвичайних ситуацій; - застосовувати гігієнічні заходи у процесі занять фізичною культурою і спортом; - дотримуватися основних положень збереження навколишнього середовища у професійній діяльності.	
Надання знань з філософії як вітогляду людини, або сукупності поглядів на світ у цілому та ставлення людини до цього світу, в розумінні онтологічних, гносеологічних, аксіологічних і соціальних проблем буття. Зрозуміти призначення, зміст і функції філософії в суспільстві; основні напрями, течії та школи в історії філософії; розвиток філософської думки в Україні; сучасну світову філософію; основні форми та діалектику буття; проблему свідомості в філософії; шляхи і способи пізнавального освоєння світу; форми та методи наукового пізнання; соціальну філософію; проблему людини у філософії; глобальні проблеми сучасності.	Знати: - основні філософські категорії та загальнонаукові методи; - структуру філософського знання; - базові уявлення про основи філософії, що необхідні для формування власного логічно обґрунтованого світогляду; - сприяють розвитку культури та соціалізації особистості; - основні філософські концепції щодо закономірностей розвитку економіки, історії та права; - причинно-наслідкові зв'язки розвитку суспільства; - критичне осмислення основних концепцій сучасної філософії, перш за все, – теорії наукового пізнання та філософської антропології в навчанні і професійній діяльності.	Філософія

	Уміння та комунікації: - змістовно оперувати набу-тими історико-філософськими знан-нями при аналізі основних течій та напрямів філософії; - компетентно володіти кате-горіальним базисом філософії для розкриття сутності явищ та процесів людського буття, взаємодії філософських теорій з іншими галузями гуманітар-ного знання, насамперед – соціоекономічним.	
1.2.Вибіркові дисципліни		
1.2.1. Дисципліни за вибором ВНЗ		
Загальнонавчальна компетен-тність: здатність навчатися й оволодіва-ти сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підхо-дами, сучасними системами, мето-диками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів почат-кової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо. Інформаційно-аналітичнакомпетентність: здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й уза-гальнення інформації, зокрема професійно-педагогічної, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Комунікативнакомпетент-ність: здатність спілкуватися держав-ною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормати-вного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації. Здат-ність до розуміння чужих і проду-кування власних програм комуніка-тивної поведінки, адекватних ці-лям, сферам, ситуаціям спілку-вання, активній взаємодії з іншими мовленнєвими суб'єктами. Уміння володіти різновидами стилів мов-леннєвого спілкування в ситуаціях запобігання та врегулювання конф-	Знати: –активний лексичний міні-мум: до кінця курсу студенти по-винні вживати в усній і пись-мовій формі близько 2500 слів та фразеологічних одиниць, не враховуючи лексику і вирази, засвоєні в школі; вміти: – усне мовлення: 1) розуміти мову викладача в безпосеред-ньому звертанні, або в записі; 2) у темпі, близькому до нор-мального, з відповідною ви-мовою й інтонацією відпові-дати на запитання (з пройде-ної тематики) викладача і сту-дентів; 3) ставити питання і вести бесіду з пройденої тема-тики, за малюнком чи філь-мом, прочитаним чи прослу-ханим текстом; 4) робити по-відомлення з пройденої тема-тики, переказувати прочита-ний чи прослуханий текст, висловити своє враження про прочитане; – читання: 1) читати про себе і розуміти без перекладу на українську мову незнайомий адаптований текст; 2) вільно, правильно у звуковому й ін-тонаційному оформленні чи-тати вголос підготовлений текст, а також новий текст, де	Іноземна мова

ліктів.	всі граматичні структури і вся лексика засвоєні в усній мові; 3) уміти передати зміст прочитаного; – письмо: 1) писати правильно графічно й орфографічно в межах активного лексичного мінімуму; в орфографічному диктанті (150-180 слів, не враховуючи артиклів) не допускати більше шести помилок, у лексико-граматичному перекладі – не більше 12 помилок (на відмінно – 1-2 помилки, добре – 3-5 помилок, задовільно – до 12 помилок, більше 12 помилок – незадовільно); 2) написати лист, твір на будь-яку з пройдених тем, користуючись лексичним і граматичним матеріалом курсу і не допускаючи більше чотирьох помилок (орфографічних, граматичних і лексичних) на одну сторінку зошита.	
Загальні компетентності: здатність розуміти сутність, характер, закономірності сфери політики, політичної дійсності, політичного життя особи і суспільства; здатність до усвідомлення особливостей політичного процесу, функціонування політичної системи і влади, державних управлінських механізмів, форм і методів діяльності суб'єктів політики, їх взаємодії з громадянським суспільством. Спеціальні компетентності: здатність до інтерпретації та оперування науковими термінами з політології; здатність виокремлювати теоретичні і прикладні аспекти політологічного знання, раціонального та ірраціонального в політиці; здатність до усвідомлення природи сучасних політичних процесів, сутності і різновидів політичних систем та режимів; здатність і вміння практично застосовувати теоретичні знання з аналізу політичних процесів і явищ в Укра-	Знати: - завдання, структуру політології; фундаментальні дослідження у галузі політичної науки; - історію зародження і розвитку політології, її основні теоретичні засади та категоріальний апарат;- специфіку функціонування політичного ринку та його складових елементів; - тонкощі виборчої інженерії як легального засобу впливу на виборчий процес; - особливості формування політичних еліт; - причини зародження, сутність, типологію та шляхи врегулювання політичних конфліктів. уміти: - орієнтуватися в перевагах та недоліках різних типів виборчих систем; - застосовувати прийоми, методи і засоби формування та створення у суспільній свідо-	Політологія

їні та інших державах.	мості відповідних іміджів реальних суб'єктів політики; - допомагати виборцям зорієнтуватися в розмаїтті програм різних політичних партій і рухів та їх політичних лідерів; - створювати навколо себе атмосферу політичної толерантності, вести політичні дискусії з оцінки передвиборчої ситуації, з позицій високих норм етики і моралі та політичної культури; - орієнтуватися в сучасних глобалізаційних процесах та тенденціях світової політики.	
1.2.2. Дисципліни вільного вибору студента		
Здатність до володіння системою-теоретичних знань та практичних навиків із важливих актуальних проблем розвитку української економіки як на мікро-, мезо- та макрорівнях.	Знати: - основні стратегічні моделі розвитку національної економіки; - засади розвитку інноваційно-конкурентоспроможної моделі української економіки; - сутність, структуру і механізми формування інноваційного людського потенціалу української економіки; - напрямки та засади здійснення структурних перетворень у економіці України на мікро-, мезо- та макрорівнях; - основи, особливості та механізми заснування власної підприємницької справи. вміти: - оцінювати найоптимальнішу модель розвитку національної економіки, в основі якої повинна лежати економічна безпека нації; - аналізувати шляхи формування і розвитку людського потенціалу як пріоритетного економічного ресурсу інноваційної економіки; - визначати основні ринкові та неринкові механізми структурних перетворень вітчизняної економіки; - обґрунтовувати організаційно-економічні механізми	Актуальні проблеми економіки

	інноваційних змін у економіці регіонів країни; - здійснювати бізнес-планування малого і середнього підприємництва.	
Здатність до володіння економічними законами, що регулюють розподільчі відносини в ринковій економіці; до володіння методами вивчення витрат робочого часу, нормування праці; до з'ясування механізму зростання продуктивності й ефективності праці; до дослідження механізму соціального партнерства; до визначення механізмів регулювання ринку праці; до дослідження процесів відтворення робочої сили.	Знати: - теоретичні основи економіки праці і соціально-трудових відносин; - основні національні законодавчі акти у сфері соціально-трудових відносин та найважливіші документи Міжнародної організації праці з цих питань; - характеристики трудових ресурсів і трудового потенціалу в Україні; - тенденції розвитку ринків праці, пріоритети державної політики зайнятості; форми організації праці та методи її нормування; механізм розрахунку показників ефективності і продуктивності праці; - зміст державної політики оплати праці, сучасні форми і системи оплати праці; - основи ведення переговорів, укладання колективних угод і договорів, розв'язання колективних трудових спорів; - специфіку проведення моніторингу соціально-трудових відносин на рівні держави, регіону, підприємства. Уміти: - скласти баланс трудових ресурсів, розрахувати та проаналізувати основні показники руху населення; - оцінити стан регіональних та національного ринку праці, назвати шляхи його оптимізації; розробити план з праці та ефективно спланувати основні трудові показники; - провести і обробити фотографію робочого часу та хронометраж; - виявити і кількісно оцінити	Економіка праці

	резерви зростання продуктивності праці; - розрахувати заробіток працівника за певною системою оплати праці; - проаналізувати трудові показники на рівні підприємства.	
Здатність доволодіння економічною теорією і економічною політикою з урахуванням сучасного бачення закономірностей розвитку економічних систем і на основі цього з'ясування суті і особливостей трансформаційної економіки України.	Знати: – зміст економічних законів і економічних категорій; – сутність і механізм використання методів економічного дослідження; – об'єктивні основи формування і зміст сучасної економічної політики держави; – економічні основи виробництва матеріальних благ, використання ресурсів та економічного вибору; – сутність економічних систем, їх відмінності і закономірності розвитку; – економічний зміст відносин власності, їх типи, види і форми; – фундаментальні категорії та закони ринкової економіки, принципи її функціонування; – сутність розподілу матеріальних благ у ринкових системах, принципи формування доходів населення, його економічне становище; – об'єктивні засади функціонування підприємств та домогосподарств у ринковій економіці; – економічні основи функціонування національної економіки як цілого, її нестабільності та макроекономічного регулювання; – проблеми виникнення та закономірності розвитку світового господарства, форми міжнародних економічних відносин України у міжнародному поділі праці;	Основи економічної теорії

	– зміст трансформаційної економіки України, завдання удосконалення її трансформаційної моделі і забезпечення економічного зростання. Вміти: – аналізувати економічні закони та економічні категорії, виявляти наслідки їх дії (функціонування), можливості використання в господарській практиці; – характеризувати економічні системи, пізнавати їх рушійні сили, особливості та механізм розвитку; – виявляти результати використання всіх факторів виробництва, можливості розв’язання проблеми економічного вибору в сучасному світі; – аналізувати модель ринкової економіки, її особливості, протиріччя та тенденції розвитку; – аналізувати розподільчі відносини в ринковій економіці, формування доходів населення, виявляти шляхи подолання майнового розшарування та ліквідації бідності; – аналізувати сучасну економіку України, виявляти перспективи її розвитку, підвищення ефективності виробництва, зростання добробуту населення, розв’язання інших соціальних проблем; – робити рекомендації з приводу підвищення дієвості економічної політики держави у трансформаційному суспільстві України, підвищення ефективності використання ресурсів, зростання продуктивності суспільної праці, розвитку НТП тощо.	
Здатність до виявлення і розкриття основних проблем з основ правоз-	Знати: - сутність та особливості пра-	Основи правознавства

навства, характеристики базових юридичних категорій, розгляду особливостей основних галузей права України.	ва як системи правових норм; - норми права та її структуру; - основні трактування базових юридичних категорій; - види та особливості основних галузей права; - структуру та зміст Конституції України; - предмет правового регулювання основних галузей права України. вміти: - оцінювати юридичні факти; - використовувати знання про норми права у своїй професійній діяльності.	
Здатність дорозуміння сутності етичних основ етики ділового спілкування, орієнтування у психологічних аспектах ділових взаємин, володіння різними видами та формами ділових взаємозв'язків, основ конфліктології та гармонізації на засадах загальнолюдських цінностей.	Знати: - предмет та основні завдання етики ділового спілкування на сучасному етапі розвитку; - зв'язок етики ділового спілкування з іншими галузями науки; - основні поняття, ідеї, теорії щодо моральних засад ділового спілкування та формування якісного рівня ділових взаємин; - основні психологічні особливості ділового партнера та відповідні оптимальні способи взаємодії з ним; - особливості ділової поведінки на засадах етики (зокрема, гуманізму, інтелектуально-творчого підходу та толерантності, відповідальності); - національні особливості етики ділового спілкування; вміти: - вільно володіти понятійно-категоріальним апаратом та методологією етики ділового спілкування; - аналізувати різні ціннісні системи та погляди з позиції об'єктивності і толерантності у контексті ділового спілкування; - застосовувати одержані знання у професійній діяльності;	Педагогічна етика

	- орієнтуватися у психічному типі ділового партнера; - ефективно застосовувати різні форми ділового спілкування; - якісно сформувати та підтримувати імідж (власний та організації); - вміти виокремити основне та дотримуватись цієї позиції з урахуванням інтересі другої сторони; - працювати з діловими паперами; працювати над постійним вдосконаленням моральної сторони ділового спілкування.	
Здатність до розуміння складних за структурою, багатоаспектних полідисциплінарних галузей знань; об'єктивних закономірностей виникнення, становлення, розвитку та функціонування релігій, їх структурних особливостей, різноманітних феноменів, взаємозв'язків і взаємодії релігії з іншими галузями знань.	Знати: - матеріал, пов'язаний з основами академічного релігієзнавства, його категоріально-понятійним апаратом; - основні відомості про походження, історичний розвиток, віровчення та культ окремих релігій; - історію релігії та Церкви в Україні; - роль релігії в державо- і культуротворчих процесах в глобальному та українському контексті; вміти: - використовувати вивчений матеріал у практичному застосуванні у поєднанні із вимогами загальнолюдських цінностей та культури; - володіти релігієзнавчою термінологією, якою послуговуються в побутовому, художньому та публіцистичному стилях української мови; - орієнтуватися в релігійному житті України; - розпізнавати небезпечні секти та культи, що руйнують психічне.	Релігієзнавство
Здатність до: - опанування необхідних теоретичних положень курсу; - засвоєння нормативно-правового	Знати: - коло суспільних відносин, що регулюються сімейним правом; - суб'єктів цих відно-	Сімейне право

матеріалу, що рекомендується; - ознайомлення з судовою практикою застосування норм сімейного права.	син; - нормативно-правову базу забезпечення таких відносин; - підстави виникнення та динаміку сімейних правовідносин, їх форму, зміст; - порядок укладення та розірвання шлюбу; - права та обов'язки подружжя, батьків, дітей, інших членів сім'ї та родичів; - форми влаштування дітей, що позбавлені батьківського піклування; - правову регламентацію сімейних відносин з іноземним елементом; вміти: - застосовувати теоретичні знання та нормативно-правову базу з сімейного права для врегулювання сімейних правовідносин; - аналізувати закономірності та тенденції розвитку сімейного права; - професійно захищати законні права та інтереси різних суб'єктів сімейних правовідносин.	
Здатність до володіння знаннями з історії розвитку вітчизняної та зарубіжної соціології та основними напрямками сучасної соціології; до розуміння специфіки дослідження суспільства соціологією на основі розгляду деяких спеціальних та галузевих соціологічних теорій; шляхів вивчення, прогнозування та подолання суспільних проблем.	Знати: - основи загальної соціології, - загальний зміст соціологічних теорій, - питань методології, методики і техніки соціологічного дослідження, - шляхи реалізації результатів соціологічних досліджень та соціальні технології у практичній діяльності. вміти: - аналізувати специфіку соціальних явищ, використовувати на практиці результати соціологічних досліджень, використовувати соціальні технології і майбутній роботі задля покращення соціально-психологічного клімату в колективі та розв'язанні міжособистісних і трудових конфлік-	Соціологія

Здатність до формування системи знань про поняття, предмет та методи Трудового кодексу України, огляду джерел та її основних інститутів, набуття студентами ґрунтових знань у сфері трудових правовідносин в Україні; до отримання знань у сфері трудових правовідносин України, стосовно суб'єктного складу даних відносин, порядку реалізації права на працю, захисту своїх прав.	тив. Знати: - підстави і порядок виникнення, зміни та припинення трудових відносин; - особливості трудових правовідносин з педагогічними працівниками; - порядок ведення кадрової документації; - права та обов'язки при реалізації свого права на працю; - порядок захисту порушених трудових прав та інтересів; Вміти: - орієнтуватись у системі норм трудового права; - аналізувати і узагальнювати законодавчі акти та вивчений матеріал; - застосовувати юридично грамотні та обґрунтовані рішення по реалізації норм трудового права в практичній діяльності; складати судові процесуальні документи; - творчо впроваджувати набуті теоретичні знання та практичні навички.	Трудове право
2. Цикл професійної підготовки		
2.1. Обов'язкові дисципліни		
2.1.1. Теоретична підготовка		
Здатність до встановлення взаємозв'язку будови і функцій органів і систем органів організму; застосування конкретних знань для пояснення фізіологічних процесів, еволюційних особливостей, екологічних ситуацій.	Знати: - генетичні системні механізми онтогенезу; - методи вивчення спадковості людини; - особливості процесів дихання, травлення, обміну речовин, терморегуляції, виділення в регуляції і узгодженості функцій організму дитини та взаємозв'язку організму з навколишнім середовищем; - особливості впливу мутагенних факторів на спадковість людини, Вміти: - застосовувати методи визна-	Анатомія, фізіологія дітей з основами генетики та валеології

	чення спадковості людини та закономірностей передачі ознак із покоління в покоління; - застосовувати аналіз родоводів для визначення типу спадкування тієї чи іншої ознаки, тієї чи іншої хвороби в кожному окремому випадку; - застосовувати конкретні знання для пояснення фізіологічних процесів, еволюційних особливостей, екологічних ситуацій; - розпізнавати органи і системи органів, пояснювати зв'язок між іншими будовою і функцією; - пояснювати шкідливість впливу факторів ризику на здоров'я людини, прогнозувати наслідки впливу людини на природні екосистеми.	
Соціокультурна компетентність: Здатність допродуктивної співпраці зусімаучасниками навчально-виховного процесу (учнями, вчителями, вихователями, батьками, психологом та ін.) у групі та команді, виконувати різні ролі та функції у колективі. Загальнонаукова компетентність Базові знання основ педагогіки: уміння застосовувати теоретичні знання для вирішення професійно-педагогічних задач у практичній діяльності; вміння використовувати базові знання для оволодіння професійно орієнтованими дисциплінами. Базові компетентності в галузі початкової освіти: уміння застосовувати базові знання в галузі початкової освіти в науково-дослідній і професійно-педагогічній діяльності; Професійна компетентність Інтелектуальна: знання системи професійно-педагогічних знань, практичних умінь, навичок, ставлень, досвіду, особистісних якостей учителя, що дають змогу здійсню-	Знання: - предмета, завдань і категорій дидактики; законів, закономірностей, принципів, правил навчання; методів, прийомів, засобів навчання; - основних видів (типів) навчання; теоретичних основ процесу навчання; - традиційних та інноваційних форм організації навчального процесу; - типології уроків та їх структуру; - вимог до сучасного уроку в початковій школі; - різних підходів до мотивації навчальної діяльності школярів та шляхів, форм, методів оптимізації навчального процесу в початковій школі; - причин втрати інтересу до навчання в учнів молодшого шкільного віку; - способів організації самостійної діяльності учнів; - особливостей аналізу навчального процесу в початковій школі; форм та методів діаг-	Дидактика

вати викладацьку діяльність, а також самостійно здобувати нові знання, приймати адекватні рішення; Організаторська: уміння організувати педагогічний процес у початковій школі шляхом використання ефективних форм, які забезпечують повноцінний розвиток учнів; уміння керівництва різними видами їх діяльності, педагогічного управління поведінкою дітей; вміння організувати дитячих колектив, залучити учнів до навчальної роботи, співробітництва в досягненні поставленої мети; Загальнопедагогічна: уміння визначати та будувати логічну структуру уроку, здійснювати відбір навчально-виховного матеріалу, форм і методів організації навчально-пізнавальної діяльності учнів та викладацької діяльності відповідно до конкретної навчально-виховної мети, рівня розвитку учнів тощо; уміння аналізувати нормативні документи, методичну та наукову літературу, кращий педагогічний досвід; Педагогічна мобільність: готовність майбутнього вчителя успішно оволодівати новою технологією, вдосконалювати свої знання і вміння; уміння швидко приймати рішення і знаходити гуманні засоби педагогічного впливу на учнів та дитячий колектив; Педагогічна креативність: здатність майбутнього педагога до творчого пошуку, нестандартного розв'язання педагогічних задач, вміння ефективно вирішувати педагогічні проблеми неординарними способами; Аналітична компетентність: уміння майбутнього педагога аналізувати умови педагогічної діяльності та планувати її оптимальну реалізацію; вміння заздалегідь виявляти можливі труднощі в навчанні і вихованні учнів; Діагностична: уміння проводити	ностики навчального процесу і результатів навчання школярів; - методів контролю та критерії оцінювання навчальних досягнень учнів початкових класів. Уміння і навички: - характеризувати предмет, завдання і категорії дидактики; - застосовувати у своїй педагогічній діяльності знання про індивідуальні та вікові особливості учнів молодшого шкільного віку; - оперувати основними поняттями і визначати суть процесу навчання; - дотримуватись основних законів, закономірностей, принципів і правил навчання; - використовувати на практиці методи, прийоми та засоби навчання; - характеризувати види (типи) навчання; застосовувати різні підходи до організації навчального процесу; - реалізовувати загальноприйняті форми організації навчального процесу учнів молодшого шкільного віку; - розрізняти типи уроків за структурою та використовувати їх відповідно до дидактичної мети; - дотримуватися основних вимог до сучасного уроку; - застосовувати різні підходи до мотивації та визначати шляхи оптимізації навчальної діяльності учнів початкових класів; - організувати самостійну діяльність учнів; - аналізувати урок в початковій школі; - застосовувати форми та методи діагностики навчального процесу та результатів навчання; - використовувати методи контролю та дотримуватись кри-	
--	---	--

діагностику розвитку учнів і на цій основі здійснювати їх диференційоване навчання; Прогностична: уміння визначити напрями власної професійної діяльності, проектувати професійну діяльність на основі особистісно-орієнтованого підходу.	теріїв оцінювання навчальних досягнень учнів початкових класів.	
Загальні компетентності Загальнонавчальна – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо; загальнокультурна—здатність аналізувати й оцінювати найважливіші досягнення національної та світової науки й культури, орієнтуватися в культурному та духовному контекстах сучасного українського суспільства; застосовувати засоби й технології інтеркультурної взаємодії; інформаційно аналітична—здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків; комунікативна— здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації; рефлексивна—здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходові до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії.	знати: - зміст творів, що ввійшли до фонду класики дитячої літератури й адресовані дитячій аудиторії; твори сучасних українських та зарубіжних письменників; - історію становлення та розвитку української та інших національних літератур для дітей; - відомості про життєвий і творчий шлях визначних письменників, які писали для дітей і розвивали традицію дитячої літератури; - читання, її основних якостей; основні прийоми роботи над художнім текстом; - мету і завдання, типи уроків читання в початковій школі; - принципи побудови програми з літературного читання; - принципи відбору дитячих книжок для уроків позакласного читання; - підручники «Літературне читання», їх зміст, принципи побудови; - етапи роботи з художнім твором, прийоми роботи на кожному етапі, види бесід на уроках літературного читання; - жанрові особливості творів; прийоми роботи з кожним жанром; види підготовчої роботи; - етапи формування читацької самостійності. Уміти: - визначати особливості лі-	Дитяча література та методика навчання літературного читання

Фахові компетентності: філологічна– здатність до застосування професійно профільованих мовно-літературних знань, умінь та навичок, що становлять теоретичну основу читання у початковій школі; методична– здатність ефективно діяти, розв’язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час навчання учнів освітніх змістових ліній літературного читання, визначених Державним стандартом початкової загальної освіти.	тератури для дітей як специфічної галузі мистецтва слова; - характеризувати основні етапи розвитку української та зарубіжної літератури для дітей; - здійснювати літературний аналіз художніх текстів різних жанрів; - висловлювати критичні міркування з приводу прочитаного; - робити висновки, узагальнення, визначати значення художнього твору у вихованні сучасної дитини, формуванні її особистості; - розробляти, проводити і аналізувати уроки літературного та позакласного читання; - добирати і опрацьовувати статті з проблеми літературного читання, створювати методичну скарбничку прийомів, завдань, вправ на уроках літературного читання.	
Здатність до створення навчального середовища для підготовки компетентного вчителя в питаннях методики навчання математики у початкових класах; використання сучасних теоретичних і практичних підходів до роботи над різними видами задач; визначення ефективного способу розв’язування математичних задач; застосування теоретичних знань до розв’язування найрізноманітніших життєвих ситуацій.	Знати: - теоретико-методичні основи навчання учнів розв’язувати текстові задачі різного змісту і складності; - способи навчання молодших школярів розв’язувати задачі; - основні умови створення освітнього розвивального середовища під час навчання математики; - аналізувати, узагальнювати, систематизувати та активно використовувати сучасні технології під час ознайомлення учнів із задачами; - вести педагогічну роботу, визначати рівень засвоєння навчального програмного матеріалу, прищеплювати учням навички самостійного опанування знань; - використовувати навички, що були сформовані й розвинуті під час вивчення дисциплін професійної практичної	Математика

	підготовки з метою формування практичних навичок у сфері розв'язування задач; Уміти: - володіти сучасними технологіями, ефективними прийомами і способами навчання математики, зокрема розв'язування задач; - вміння визначати функції, структуру, види та етапи роботи над задачами і іншими завданнями початкового курсу математики; - вміння оволодівати практичними вміннями навчання молодших школярів розв'язувати задачі; - вміння забезпечувати творчу спрямованість у роботі над задачами початкового курсу математики.	
Загальні компетентності Загальнонавчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо; Інформаційно аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Інформаційно-комунікаційна компетентність – здатність використовувати інформаційно-комунікаційні технології та відповідні засоби для виконання особистісних і суспільно значущих завдань. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підході до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Державного стандарту початкової освіти, розділів програми курсу «Основи здоров'я і фізична культура» в початкових класах; - предмет, мету і завдання інтегрованого курсу «Основи здоров'я і фізична культура» для учнів 1-4 класів; - структуру та зміст навчального матеріалу інтегрованого курсу «Основи здоров'я і фізична культура» для учнів 1-4 класів; - методику організації навчального процесу з основ здоров'я та фізичної культури; - вимоги до навчальних досягнень учнів з основ здоров'я та фізичної культури; - основні форми, методи і стратегії навчання учнів основам здоров'я та фізичної культури; - засоби формування в учнів здоров'язбережувальної компетентності: активної мотива-	Методика навчання освітньої галузі «Здоров'я і фізична культура»

результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні (фахові) компетентності Здоров'язбережувальна компетентність – здатність застосовувати в умовах конкретної ситуації сукупність здоров'язбережувальних компетенцій, дбайливо ставитися до власного здоров'я та здоров'я інших людей. Методична компетентність – здатність ефективно діяти, розв'язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час навчання учнів освітніх змістових ліній, визначених Державним стандартом початкової загальної освіти.	ції на ведення здорового способу життя, удосконалення фізичної, соціальної, психічної та духовної складових їх особистого здоров'я, здатності застосовувати всі набуті компетенції в конкретних життєвих або навчальних умовах. Уміти: - будувати урок з означеної дисципліни як цілісну, складну, динамічну систему, основними складовими якої є організаційний, дидактичний, методичний та оздоровчий аспект; - методично грамотно організовувати навчальний процес з основ здоров'я та фізичної культури; - правильно оцінювати навчальні досягнення учнів з основ здоров'я та фізичної культури; - використовувати в навчальному процесі основні форми, методи і стратегії навчання учнів основам здоров'я та фізичної культури; - виховувати в учнів бажання вести здоровий та безпечний спосіб життя.	
Інформаційна компетентність – здатність ефективно використовувати сучасні інформаційні технології при викладанні початкового курсу інформатики як окремої навчальної дисципліни, так і для застосування обчислювальної техніки в ході підготовки та проведення навчальних занять і позакласної роботи в початковій школі. Світоглядна компетентність – здатність до розуміння базових принципів застосування інформаційних технологій в навчально-виховному процесі та в розумінні ролі інформації, як в освіті так і науці. Методична компетентність – здатність ефективно ознайомлюватись з методикою використання інформаційних технологій в початковій школі та формувати навички	Знати: - техніку безпеки і правила поведінки у комп'ютерному класі та під час роботи за комп'ютером; - предмет, завдання, методичну систему навчання методики викладання інформатики у початковій школі; - вимоги програми, методичне та прикладне програмне забезпечення для вивчення даної дисципліни; - форми, методи та засоби навчання. Типи, структури уроків, особливості їх проведення з використанням методики викладання інформатики у початковій школі; - методику для забезпечення фахового навчання, основні поняття інформації та	Методика навчання інформатики

організації навчального процесу з використанням комп'ютерної техніки.	інформаційних процесів, роботи з комп'ютером, його будовою й основними складовими; - сучасну методику навчання роботі з текстовими і графічними редакторами, редактором презентацій, комп'ютерною графікою, мультиплікацією, створенням алгоритму. вміти: - вміти організовувати роботу у кабінеті інформатики; - вміти планувати навчальний процес з інформатики, вибирати організаційні форми та методи, які сприятимуть досягненню поставленої мети; - розробляти, моделювати, створювати наочний та дидактичний матеріал, вести особистий блог з метою залучення батьків та учнів до взаємодії та обміну досвідом із колегами; - вміти використовувати програмну підтримку курсу і оцінювати її методичну доцільність; - складати та презентувати конспекти уроків до заданої теми.	
Загальні компетентності: загальнонавчальна, що передбачає здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо; інформаційно аналітична – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків; комунікативна – здатність	знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Державного стандарту початкової освіти, розділів програми курсу методики навчання української мови в початкових класах; - науково обґрунтовані і підтверджені досвідом принципи, методи і прийоми розкриття суті певних мовних та мовленнєвих явищ; - зміст та вимоги шкільної програми до навчання молодших школярів української мови; - особливості, зміст і завдання	Методика навчання української мови

спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації; рефлексивна – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходо до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні (фахові) компетентності: філологічна – здатність до застосування професійно профільованих лінгвістичних знань, умінь та навичок, що становлять теоретичну основу початкового курсу української мови та їхніх окремих змістових ліній; методична – здатність ефективно діяти, розв’язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час навчання учнів освітніх змістових ліній, визначених Державним стандартом початкової загальної освіти.	вивчення мовних тем: мова і мовлення, текст, речення, значення слова, будова слова, частини мови, звуки і букви, склад, наголос; методику здійснення мовленнєвої діяльності: слухання-розуміння (аудіювання), говоріння, читання і письмо; вміти: - ефективно розв’язувати стандартні та проблемні методичні задачі під час навчання учнів української мови у відповідності із освітніми змістовими лініями, визначеними Державним стандартом початкової загальної освіти; - використовувати провідні положення методичної науки для побудови ефективного процесу навчання української мови учнів 1-4 класів; - добирати, аналізувати та застосовувати науково-методичну літературу з проблем навчання та виховання учнів загальноосвітньої школи першого ступеня; - моделювати структуру уроків української мови на основі врахування особливостей дидактичної та методичної класифікацій; добирати систему лінгвістичних вправ, володіти методикою їх виконання в процесі вивчення певних мовних явищ.	
Загальні компетентності: загальнонавчальна: – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти; інформаційно-аналітична: – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, зокрема	Знати: - мету і завдання навчання математики в початковій школі; - особливості і побудову курсу математики початкової школи; - структуру уроку математики; - методику навчання молодших школярів нумерації чисел та арифметичних дій в концентрах “Десяток”, “Сотня”, “Тисяча” та “Багатоцифрові числа”;	Методика навчання освітньої галузі «Математика»

професійно-педагогічної, з різних джерел та формулювання логічних висновків; дослідницько-праксеологічна: – здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми, зокрема, в процесі професійно-педагогічної діяльності. Здатність приймати обґрунтовані рішення, працювати автономно; рефлексивна: – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходо-відо навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні (фахові) компетентності: Математична компетентність: здатність до застосування професійно профільованих математичних знань і умінь, що утворюють світоглядну, теоретичну та операційно-діяльнісну основу освітньої галузі «Математика». Складниками математичної компетентності є арифметична, логічна, алгебраїчна, геометрична та тотожних перетворень.	- методику формування поняття задачі та складеної задачі, навчання розв'язування простих й складених задач в 1-4-му класах. - методику навчання дробам в курсі початкової математики; - методику алгебраїчної та геометричної пропедевтики в початковій школі; - методику вивчення величин та їх вимірювання в курсі початкової математики. - зміст поняття “предметно-математична компетенція” учня початкової школи; - можливості реалізації компетенційного підходу до змісту початкової математичної освіти; вміти: - користуватися нормативними документами; - уміння складати конспекти уроків з окремих тем курсу математики початкової школи; - складати системи навчальних завдань із підготовки до введення нового матеріалу, ознайомлення з ним та формування математичних вмінь та навичок з опанування навчального матеріалу, представленого у змістових лініях; - визначати рівень сформованості компетенції за новою навчальною програмою на кожному етапі навчання; - складати системи завдань із формування окремих видів компетенцій із застосуванням диференційованого підходу.	
Загальні компетентності Інформаційна компетентність – здатність донабуття концептуальних знань на рівні новітніх досягнень, які є основою для оригінального мислення та інноваційної діяльності, зокрема в контексті дослі-	Знати: - сучасні підходи до модернізації процесу навчання природознавства; - провідні ідеї навчальних програм з природознавства, сучасні вимоги до їх реаліза-	Методика навчання освітньої галузі «Природознавства»

дницької роботи, здатність до перманентного самозбагачення науково-практичними досягненнями в галузі освіти, володіння сучасними інформаційно-комунікаційними технологіями; уміння користуватися друкованими та електронними джерелами інформації, опрацьовувати різні види інформації, обробляти її відповідно до цілей і завдань освітнього процесу. Когнітивна компетентність – здатність до самореалізації та саморозвитку, готовність до постійного підвищення особистісного та професійного рівня. Науково-дослідницька компетентність – здатність до провадження дослідницької та інноваційної педагогічної діяльності, володіння сучасними методами наукових досліджень в освітній галузі; уміння добирати, аналізувати, систематизувати й синтезувати фактичний матеріал; формулювати новизну наукового дослідження, узагальнювати та інтерпретувати його результати, проявляючи критичну обізнаність та інтелектуальну чесність. Соціальна компетентність – здатність до критичного осмислення проблем у професійній діяльності та прийняття відповідних рішень, пізнавальної самостійності і соціальної активності; відповідальність за розвиток професійного знання та вдосконалення практичного досвіду. Спеціальні компетентності ґрунтуються на таких здатностях: аналізу, зіставлення та порівняння освітньо-педагогічних концепцій навчання природознавства в Україні; пізнання сучасних тенденцій природознавства та відображення їх у змістовому компоненті процесу навчання природознавства молодших школярів; моделювання професійної діяльності фахівця початкової ланки освіти на основі знань про сучасні підходи до організації процесу навчання природо-	ції; - особливості проектування уроків з природознавства за компетентнісним підходом; - сучасні уявлення про сутність ключових та предметних компетенцій та їх компонентів. Уміти: - співвідносити теоретичні знання з практичними потребами сучасної школи, втілювати нові методичні ідеї в практику навчання природознавства; здійснювати самостійні наукові пошуки й експериментальні досліді; – проектувати уроки природознавства з використанням новітніх підходів та сучасних вимог до їх проведення; – впроваджувати ідеї сучасних наукових підходів та концепцій природничої освіти у практику навчання природознавства молодших школярів; - передбачати й розуміти зміни, що будуть презентовані в нових нормативних документах з природничої освіти молодших школярів; - добирати й аналізувати науково-методичну літературу з проблеми.	
---	--	--

знавства у загальноосвітньому навчальному закладі; впровадження сучасних концепцій та інноваційних підходів до навчання мови і в педагогічний процес початкової ланки освіти; аналізувати, систематизувати та узагальнювати результати наукових досліджень у галузі природничої освіти; критичного осмислення актуальних проблем та підходів до їх вирішення у навчанні природознавства та професійній діяльності.		
Соціальна компетентність – здатність працювати в команді, знаходити порозуміння, запобігати конфліктам, приймати самостійні рішення, відповідати за їх наслідки для оточення, ціннісно ставитися до довкілля та своєї особистості. Громадянська компетентність – усвідомлення своїх прав і обов’язків, використання моделей поведінки, які відповідають нормам моралі і права, здатність критично мислити, приймати рішення, виявляти громадянську позицію у ставленні до природи, до людей, до самого себе. Загальнокультурна компетентність – здатність сприймати духовно-моральні основи життя людини, досягнення національної та світової культури, застосовувати методи самовиховання, орієнтовані на загальнолюдські цінності, опановувати моделі толерантної поведінки та стратегії конструктивної діяльності в умовах культурних, мовних, релігійних та інших відмінностей між народами, різноманітності світу й людської цивілізації. Уміння вчитися – здатність визначати мету своєї діяльності, проявляти зацікавленість навчанням, володіти навичками самоконтролю і самооцінки, набувати індивідуального досвіду самоорганізації, робити нескладні дослідження. Інформаційно-комунікативна компетентність – здатність добувати, осмислювати, аналізувати та	Знати: - мету, завдання, зміст навчальної дисципліни; зв’язки методики з іншими навчальними дисциплінами; - методику реалізації освітньої галузі «Суспільствознавство» в початковій школі; - понятійний апарат навчальної дисципліни; - процес мотивації і активізації навчально-пізнавальної діяльності молодших школярів з предмета «Я у світі»; - форми контролю і регулювання навчально-пізнавальної діяльності молодших школярів з предмета «Я у світі»; - шляхи підвищення якості навчально-пізнавального процесу з предмета «Я у світі» в світлі сучасних вимог. Уміти: - поєднувати національні та загальнолюдські цінності, використовуючи історичний досвід людства, усвідомлювати свою належність до певної спільноти, включаючи європейську та світову; - сприяти розвитку соціально зрілої особистості, яка здатна жити і само реалізовуватися в умовах багатоманітного та складно організованого світу, суспільства, у тому числі його економічних засад, що змінюються, творчому та відповідальному вирішуванню про-	Методика навчання освітньої галузі «Суспільствознавство»

використовувати інформацію з різних джерел, користуватися різноманітною довідковою літературою, уміння здійснювати комунікацію у групі та в колективі	блем, що виникають у різних сферах; -сприяти оволодінню суспільно значущими компетенціями.	
Загальні компетентності Загальнонавчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо. Інформаційно аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Комунікативна компетентність – здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходові до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні компетентності – здатність самостійно і критично мислити; здатність дотримуватися культури праці та побуту; здатність до розвитку особистісних якостей, потрібних людині як суб'єкту сучасного виробництва і культурного розвитку суспільства, виховання відповідальності за результати власної діяльності; здатність ефективно діяти, розв'язуючи стандартні та	Знати: - загальні основи сучасного виробництва; - теоретичні основи методик трудового навчання; - зміст державного стандарту освітньої галузі „Технологія” для початкової школи. Уміти: - ознайомлювати учнів з технологічними процесами сучасного виробництва, формувати у них знання про трудову діяльність українського народу, місцеві традиційні ремесла, архітектурну творчість; - формувати навички самообслуговування в процесі побутової праці та навчання; - ознайомлювати учнів з різними видами праці, професіями так валифікаційними якостями працівників; - формувати елементи технічного мислення у дітей, основи конструкторських умінь, забезпечувати розвиток умінь творчо розв'язувати проблемні ситуації, використовувати нестандартні шляхи їх вирішення у власній творчій діяльності; - здійснювати добір і застосовувати у навчально-виховній роботі засоби на рідній педагогіки, народознавчий матеріал історії розвитку ремесел та декоративно-ужиткового мистецтва України, свого краю; - Досліджувати та добирати матеріали з необхідними для певних видів роботи властивостями, виконувати техно-	Методика трудового навчання

проблемні методичні і технологічні задачі під час навчання учнів освітніх змістових ліній, визначених Державним стандартом початкової загальної освіти.	логічні операції з їх обробки та застосуванням відповідних ручних інструментів з дотриманням вимог культури, гігієни безпеки праці; - Читати графічні зображення, технічну документацію; - Добирати об'єкти навчальної праці молодших школярів відповідно до програмних вимог; - Складати плани конспекти уроків праці за орієнтовною структурою, зразком, на основі - спостереження; - організовувати самостійну трудову діяльність учнів за готовими технологічними картками, навчальними посібниками; - формувати в учнів елементи культури праці, політехнічні знання, вміння виконувати технологічні операції, удосконалювати загально трудові вміння молодших школярів; - здійснювати міжпредметні зв'язки уроків в трудового навчання з іншими шкільними предметами; - оцінювати навчальні досягнення учнів на уроках праці; - умотивовано обирати варіанти навчально-методичного забезпечення програми; - складати календарно-тематичні плани з трудового навчання; - розробляти конспекти уроків праці та позакласних заходів з використанням нестандартних підходів до організації навчально-виховного процесу, в тому	
--	---	--

	числі для шестилітніх школярів та учнів малокомплектних - здійснювати реферативний аналіз окремих питань теорії практики трудового навчання у початкових класах, володіти методикою наукового дослідження в галузі трудового навчання молодших школярів.	
Загальні компетентності Загальнонавчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями розвитку й виховання дітей молодшого шкільного віку; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо; орієнтування в сучасних тенденціях розвитку початкової освіти, дослідженнях проблем музичного розвитку дітей, знання правових основ і законодавчих актів у сфері початкової освіти. Інформаційно-аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації з різних джерел та формулювання власної думки і логічних висновків. Комунікативна компетентність – здатність спілкуватися з учнями, колективом педагогів, батьками, вміння знайти правильний підхід до кожної дитини, встановити з ними доцільні з педагогічного погляду стосунки, наявність педагогічного такту. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, які сприяють розвитку й саморозвитку учнів початкової школи, творчому підході до навчально-виховного процесу навчального закладу; здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Державного стандарту початкової освіти, розділів програми курсу музичного мистецтва з методикою навчання - науково обґрунтовані і підтверджені досвідом принципи, методи і прийоми музичного виховання в початковій школі; - зміст та вимоги навчальної програми з музичного мистецтва для 1-4 класів естетичного розвитку дітей молодшого шкільного віку, види музичної діяльності; - особливості, зміст і завдання видів музичної діяльності: сприймання музики, виконання, співу, музично-ритмічна й пластична імпровізація, гра на дитячих музичних інструментах; засвоєння необхідних музичних термінів; - сучасні програми з музичного розвитку дітей; - структуру музичальності і вікові можливості музичного розвитку учнів; - форми організації музичного виховання, навчання і розвитку дітей молодшого шкільного віку; - основні музичні жанри та музичний репертуар для дітей молодших класів; - зміст і структуру уроків мистецтва; види свят і розваг з використанням творів музич-	Музичне мистецтво з методикою навчання

молодших школярів; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні компетентності Фахова компетентність – здатність до застосування професійно профільованих музично-педагогічних знань, умінь та навичок, що становлять теоретичну основу курсу художньої діяльності та його окремих змістових ліній; ерудиція в музично-педагогічній спеціалізації; знання завдань державної програми з музичного виховання дітей молодшого шкільного віку, наявність необхідних знань й умінь з методики музичного виховання. Методична компетентність – здатність ефективно діяти, розв’язуючи стандартні та проблемні методичні завдання під час уроку музичного мистецтва; сформованість системи музично-теоретичних та предметно-академічних знань, умінь у галузі музичного виховання дітей початкових класів. Мобілізаційна компетентність – здатність впливати на емоційно-вольову сферу особистості школяра найраціональнішим шляхом, зацікавлення дітей музичним мистецтвом. Дослідно-творча компетентність – здатність до самовдосконалення, творчого пошуку, постійного поповнення професійних знань, умінь і навичок, пошуку ефективних шляхів розв’язання музично-педагогічної сфери; наявність необхідних умінь, навичок та здібностей до творчої діяльності.	ного мистецтва, міжособистісне спілкування з кращими зразками музичної класики. Уміти: - аналізувати досягнення сучасної музично-педагогічної науки з питань музичного розвитку дітей; - творчо підходити до організації виховної роботи з музичного розвитку дітей; - орієнтуватися в різноманітних формах організації музичної діяльності дітей в навчальних закладах; - готувати і проводити свята і розваги з застосуванням музичного мистецтва; складати сценарії свят і розваг; - використовувати музику в повсякденному житті дитячого учнівського колективу та в процесі інших занять; - керувати самотійною музичною діяльністю учнів; - творчо використовувати різні музично-педагогічні технології, проявляти креативність і гнучкість у підході до дитини, а також у використанні музичного мистецтва; - використовувати провідні положення методичної науки для побудови ефективного процесу музичного виховання й розвитку дітей молодшого шкільного віку; - добирати, аналізувати та застосовувати науково-методичну літературу з проблем музичного виховання учнів; - вільно оперувати музичною термінологією; - моделювати структуру музичних занять з врахуванням особливостей дидактичної та методичної класифікацій.	
Загальні компетентності Соціальна компетентність – здатність навчатися і практично засвоювати багатих досвід, про-	Знати: – історію методів навчання малюнку та актуальні проблеми мистецької освіти; ос-	Образотворче мистецтво з методикою навчання

гресивні досягнення у різних галузях людської діяльності і передавати їх засобами образотворчого мистецтва і впливати на соціальну практику.

Загальнокультурна і естетична компетентність – здатність до засвоєння національних надбань і обмін культурними досягненнями інших народів, збагачення знаннями про світ та естетичної ідентифікації (розуміння культурної традиції), естетичної самоідентифікації (рефлексуючої здатності суб'єкта до кореляції власного «Я» з нормативними ідеалами й відповідного саморозвитку); формування світоглядних орієнтацій і компетентностей у сфері художньої культури, виховання потреби творчої самореалізації та духовного самовираження і вдосконалення у процесі опанування загальнолюдськими цінностями.

Науково-пізнавальна компетентність – здатність до опанування певною сумою знань, навиків і умінь в галузі образотворчого мистецтва і художньої культури, історії, науки, і техніки; вивчення образотворчого мистецтва для особистісного художньо-естетичного розвитку та здатності особистості до пізнавальної діяльності і творчого самовираження у певному виді мистецтва, що формується в процесі його сприймання і практичного опанування;

Інформаційно-комунікативна компетентність – здатність особистості розуміти мову мистецтва і володіти навиками вербального та практичного спілкування у сфері образотворчості, позитивно впливати і приймати участь у різних сферах життя людей, передавати свої знання, враження, відчуття і переживання іншим.

Спеціальні компетентності

Мистецька компетентність – здатність до вивчення теорії і

нови теорії (види і жанри образотворчого, декоративно-прикладного мистецтва і дизайну), мету і головні завдання викладання образотворчого мистецтва в школі; закони і правила побудови малюнку, прийоми і засоби композиції; основи кольорознавства і особливості роботи акварельними, гуашевими фарбами та іншими художніми матеріалами;

– дидактичні принципи викладання образотворчого мистецтва, міжпредметні зв'язки, облік і критерії успішності; форми організації навчально-виховного процесу;

– види художньо-оформлювальних робіт в школі, психолого-педагогічні основи художньої творчості дітей;

– особливості зорового сприйняття людиною кольору, об'єму, форми, засобів вираження і художніх технік та підготовки фахівців у різних типах навчальних закладів.

Уміти:

– аналізувати твори мистецтва з точки зору основної ідеї, видів, стилів, художніх технік, традицій; використовувати основні художні терміни (словниковий запас) в процесі проведення бесід; будувати логічні зв'язки між елементами, мотивами в сюжетно-тематичних, декоративних композиціях; планувати уроки до основних розділів і тем програми; оцінювати роботи молодших школярів та їх творчу діяльність;

виконувати практичні завдання з малювання натюрморту, пейзажу, архітектури (дерева, рослини, будівлі), зображувати птахів, тварин і людей, складати композиції на тему,

практики образотворчого мистецтва, формування ключових, предметних і міжпредметних компетентностей, опанування різними видами (образотворчого, декоративно-прикладного мистецтва, архітектури і дизайну) та їхньою взаємодією; оволодіння теоретичними і практичними знаннями художніх дисциплін; компетентність спілкуватися через мистецтво і адекватно відгукуватися на прекрасне, використовувати його в процесі саморозвитку; здатність до професійної творчої, практичної художньої діяльності (створення художніх виробів у різних сферах мистецтва і дизайну), організації виставок і творчого самовираження у певному виді мистецтва. Методична компетентність – здатність особистості до пошуку ефективних засобів вдосконалення методики навчання (малюнку, живопису, декоративної і станкової композиції), що формується в процесі вивчення (сприймання і практичного опанування) навчального матеріалу дисципліни; вміння творчо використовувати знання і вміння у професійній діяльності; володіння навичками аналізу художнього твору; компетентність у виборі мети і завдань дисципліни, пошуку необхідних засобів, наочних матеріалів і моделей для ефективного вирішення навчальних і творчих завдань; підвищенні художньої майстерності й обізнаність щодо сучасних вимог і тенденцій розвитку художніх дисциплін визначених Державним стандартом початкової загальної освіти.	до літературних творів, орнаментів; укладати конспекти уроків з різних тем і розділів програми; планувати позакласну і позашкільну роботу; виготовляти навчально-методичні посібники з розпису, писанкарства, кераміки, вишивки та користуватися технічними засоби навчання в процесі проведення уроків в школі; володіти сучасними методиками навчання та застосовувати отримані знання в процесі виконання професійних завдань; – формувати образне сприйняття і логічне мислення, просторову уяву, фантазію, відчуття кольору і композиції; виконувати творчі завдання за змістом навчальних тем і практичну роботу з фарбами, папером, пластиліном, оволодіти різними художніми техніками та прийомами.	
Здатність застосовувати теоретичні знання для вирішення професійно-педагогічних задач у практичній діяльності; використовувати базові методики психолого-педагогічних досліджень; застосовувати базові знання в галузі початкової освіти в	Знання: - соціальної сутності, видів, структури педагогічної діяльності; - функцій педагогічної діяльності; -вимог до особистості вчителя;	Основи педагогіки зі вступом до спеціальності

науково-дослідній і професійно-педагогічній діяльності; аналізувати нормативні документи, методичну та наукову літературу, кращий педагогічний досвід. Здатність до саморозвитку майбутнього фахівця, творчого підходу до педагогічної діяльності в початковій школі, досягнення її максимальної ефективності й результативності.	- ролі та завдань школи І ступеня; системи вищої педагогічної освіти України, її структури, завдань; - принципів та основних форм організації навчально-виховного процесу у ВНЗ; - особливостей організації та здійснення самостійної роботи; системи підготовки до педагогічного спілкування; - умов побудови системи самовиховання; предмета і завдань педагогіки початкової школи, її основних категорій; - джерел і галузей педагогіки; - філософських основ педагогіки; методології педагогічної науки; - загальної характеристики методів науково-педагогічних досліджень; - системи освіти і виховання в Україні та принципів її побудови; - особливостей організації педагогічного процесу як цілісної системи; - чинників розвитку і формування особистості молодшого школяра; Уміти: - діагностувати власні здібності до педагогічної діяльності; - обирати методи, форми, та засоби самовдосконалення; - опрацьовувати зміст навчального матеріалу; - раціонально організовувати навчальний час; - адаптуватися до умов навчання у ВНЗ, специфіки його організації, видів контролю та оцінювання результатів навчальної діяльності; - розкривати суть основних категорій педагогіки та використовувати їх у педагогічній діяльності; - характеризувати систему і структуру освіти в Україні; - розкривати суть та особли-	
---	--	--

	вості чинників розвитку і формування особистості молодшого школяра; - аналізувати різноманітні педагогічні явища і процеси; - проектувати та моделювати хід протікання педагогічних явищ і ситуацій.	
Здатність до володіння узагальненими знаннями у сфері природознавства і суспільствознавства. Здатність розкривати сутність основних процесів і явищ, які відбуваються в географічній оболонці, у розмаїтті флори і фауни нашої планети. Володіти уявленнями про проблему взаємодії природи і суспільства. Мати уявлення і поняття про об'єкти та явища природи, їх взаємозв'язки у системі "жива-нежива природа", "природа-людина", усвідомлення свого місця в навколишньому світі. Мати науковий світогляд про природне середовище як цілісну матеріальну систему, компоненти якої знаходяться у постійному розвитку і взаємодії.	Знання: - основних фізико-географічних понять та сутність головних процесів, які відбуваються в географічній оболонці Землі; - існуючих тісних взаємозв'язків між географічними об'єктами, процесами і явищами; - будови і походження Всесвіту та Сонячної системи; природних зон світу, України; - головних особливостей царств Рослин і Тварин; - відомостей про будову, процеси життєдіяльності та різноманітність рослин і тварин, їх роль у природі та життя людини; - методологічного підґрунтя формування екологічних акцій в навчально-виховному процесі початкової школи; - про соціальне оточення як середовище життєдіяльності людини, її належність до суспільства; громадянських якостей; уміння: - показувати на карті макроформи рельєфу, складові частини Світового океану; - пояснювати найважливіші процеси у географічній оболонці Землі та взаємозв'язки між природними компонентами ландшафту; - здійснювати порівняльну характеристику планет Сонячної системи; визначити місцевий, поясний час, пояснювати наслідки річного руху Землі;	Основи природознавства та суспільствознавства

	-описувати властивості вод Світового океану, річкових та підземних вод;проводити фенологічні спостереження в природі; -аналізувати літературу з природознавства і суспільствознавства;-виготовляти необхідний наочний дидактичний матеріал.	
Здатність аналізувати та проектувати педагогічний процес у початковій школі; здатність використовувати набуті знання про особливості педагогічної діяльності та її види; здатність до аналізу професійно-педагогічних ситуацій та вміння їх розв'язувати; здатність використовувати знання про особливості педагогічного спілкування та його стилі, педагогічний такт та авторитет учителя; здатність до самовдосконалення з використанням професійно-педагогічного тренінгу.	Знання: - основних вимог, які ставить суспільство перед сучасним творчим учителем початкової школи; - сутностей і компонентів педагогічної майстерності; - оптимальних способів організації навчально-виховного процесу з молодшими школярами; - стилів і моделей педагогічного спілкування; - педагогічного такту та авторитету, педагогіки як практичної режисури; Уміти: - здійснювати навчально-виховний процесу в початковій школі з використанням оптимального способу його організації; - планувати навчально-виховну роботу; - аналізувати та розв'язувати педагогічні ситуації, моделювати і конструювати з використанням імітаційного моделювання, рольової та ділової гри виховних заходів та уроків з учнями молодшого шкільного віку, їх аналіз.	Педагогічна майстерність
Здатність до: - розкриття змісту основних понять педагогічної психології, механізмів і закономірностей засвоєння особистісного соціокультурного досвіду; - визначення особливостей його структурування, збереження в індивідуальній свідомості та використання у різних ситуаціях.	знати: - методологічні засади педагогічної психології закономірності засвоєння знань, формування вмінь та навичок; - методи, техніки, практики навчально-педагогічної діяльності, обґрунтовані психологічно; - закономірності розвитку	Психологія педагогічна

	інтелекту, здібностей, психолого-педагогічні закономірності становлення особистості; - психологічні механізми управління навчанням; - індивідуально-психологічні фактори, що впливають на ефективність навчально-виховного процесу; - психологічні особливості педагогічної діяльності і спілкування; - психологічні засади виховання та самовиховання особистості; - психологічні теорії навчання та виховання; - основні теоретичні підходи до основної проблеми педагогічної психології; вміти: - аналізувати психолого-педагогічні явища та факти; - формулювати гіпотези про причини недоліків навчання, учіння та виховання; - користуватися методами педагогічної психології; - порівнювати і аналізувати різні теоретико-методологічні концепції та підходи до основної проблем і педагогічної психології; - застосовувати методи теоретичного пізнання для аналізу психологічних феноменів, що існують в педагогічному процесі.	
Загальнонаукові компетентності: здатність до аналізу різних уявлень, теорій, що склались в історії психології і справили значний вплив на конструювання освітніх технологій; володіння основними способами вивчення психічних явищ, пов'язаних з навчанням та вихованням; Інструментальні компетентності: володіння основами методології, технології та організації психолого-	Знання: - предмету, завдань, методів, принципів психології, її основних галузей; - основних етапів розвитку психології як науки; - особливостей наукової та практичної психології; - основних напрямків роботи шкільного психолога; - основ психодіагностики (шкільний аспект);	Психологія загальна та вікова з основами психодіагностики

педагогічних досліджень у відповідності до завдань реформування системи освіти, створення оптимальних для кожної дитини умов індивідуального розвитку, реалізації закладеного в ній природного потенціалу. Соціально-особистісні компетенції: здатність до системного критичного мислення; оволодіння науковим світоглядом; розвиток емпатії та професійної рефлексії.	- закономірностей психічного розвитку; - вимог до психологічних досліджень; - понять про особистість та діяльність; - чинників розвитку особистості; уміння і навички: - спостерігати та аналізувати психологічні факти та явища; - формулювати психологічну проблему (на рівні гіпотези); - порівнювати різні вікові етапи розвитку людини та описувати динаміку цього розвитку у категоріях психології; - користуватись окремими (рекомендованими) діагностичними методиками.	
Здатність до оволодіння базовими знаннями в галузі мовознавчої дисципліни “Сучасна українська мова”в обсязі, необхідному для успішного здійснення професійної діяльності учителя початкової ланки освіти; до застосування мовних норм, що склалися історично в фонетиці, лексиці, граматиці, семантиці, стилістиці, значення основних мовознавчих термінів; до опанування знань щодо основних етапів розвитку української літературної мови, місця і ролі української мови в сучасному суспільному житті України, основних законодавчих документів про мову, характерних рис діалектів, особливостей роботи мовних органів, фізіолого-артикуляційної характеристики звуків, фонетичних явищ, морфологічних змін в системі мови, морфемної, граматичної структури сучасної української мови, системи орфографічних правил української мови, особливостей стилістичного використання окремих мовних одиниць.	Уміти: - вільно оперувати основними лінгвістичними фактами в галузі фонетики, лексикології, морфології, синтаксису, - записувати текст фонетичною транскрипцією, - розпізнавати та аналізувати фонетичні та морфонологічні явища у словах, - володіти фонетичними, орфографічними, пунктуаційними та орфоепічними нормами сучасної української літературної мови, що передбачають здатність продукування граматично коректних висловлювань; - володіти культурою усного і писемного мовлення, виконувати лексикологічний, морфологічний та синтаксичний аналіз мовних одиниць, вміти каліграфічно писати на дошці та в зошитах, опрацьовувати наукову лінгвістичну літературу, застосовувати новітні технічні засоби навчання, аналізувати шкільні підручники і посібники з української мови;	Сучасна українська мова з практикумом

	- володіти навичками мовленнєвої діяльності із дотриманням основних комунікативних ознак культури мовлення (його правильності, точності, логічності, образності, виразності).	
Здатність до побудови інформаційної моделі предметної області, володіння елементами логіки, орієнтування в інформаційно-правових базах даних.	Знати: - основи сучасних технологій обробки інформації та можливості їх застосування в правовій сфері; - сучасний стан і основні напрямки розвитку комп'ютерної техніки та програмного забезпечення; - особливості роботи в локальній і глобальній комп'ютерних мережах, навички роботи електронною поштою та засобами online-комунікації. Вміти: - володіти основним комп'ютерним інформаційним інструментарієм, що допомагає в вирішенні правових завдань; - бути впевненим користувачем ПК; - працювати з сучасним програмним забезпеченням загального призначення; - працювати в умовах загрози зараження системного ПЗ вірусами.	Сучасні інформаційні технології з основами інформатики та програмування
Інструментальні: володіння узагальненими знаннями у сфері організації виховної роботи з учнями початкової школи; володіння методологією наукового пізнання; володіння основами знань з теорії виховання; володіння методичними компетенціями на теоретико-методологічному рівні. вформованість креативного мислення; Міжособистісні: здатність організовувати діалогічну взаємодію між учнями, педагогами та батьками школярів;	Знання: - сутності національного виховання; - педагогічні умови, що забезпечують ефективний виховний вплив на формування особистості; - методи організації та здійснення колективного творчого виховання; - інноваційні технології організації виховного процесу в початковій школі; - психолого-педагогічні засади організації виховного процесу як цілісної системи формування особистості молодшого	Теорія та методика виховання

здатність до здійснення міжособистісної комунікації у процесі організації виховної роботи з молодшими школярами; здатність організовувати виховну міжособистісну взаємодію з різними категоріями дітей. Системні: здатність до узагальнення та систематизації знань з теорії та методики організації виховної роботи; здатність до класифікації джерел, форм та методів діяльності; здатність до організації та здійснення ефективного планування виховної роботи; здатність до самостійного вирішення типових та нестандартних виховних проблем, завдань педагогічного характеру.	школяра - виховну систему школи, її зміст, структуру, характеристики основних компонентів; - методику діалогічної взаємодії вчителя та учнів у виховному процесі початкової школи; - методику педагогічної діагностики вихованості молодших школярів; - методику організації позакласної та позашкільної виховної роботи у ЗОШ І ст. - методи організації навчально-виховної діяльності молодших школярів, спілкування та формування позитивного досвіду суспільної поведінки, що вимагає мобільності педагога-вихователя, нових моделей організації виховної діяльності, гуманізації педагогічного світогляду; - методи емоційного стимулювання як важливі чинники підвищення ефективності різнопланової діяльності школярів; методи пізнання, самовиховання Уміти: - налагоджувати спілкування з метою формування позитивного досвіду суспільної поведінки, що вимагає мобільності педагога-вихователя, нових моделей організації виховної діяльності, гуманізації педагогічного світогляду; - володіти методами емоційного стимулювання як важливі чинники підвищення ефективності різнопланової діяльності школярів; - самостійно працювати з педагогічною, довідковою, енциклопедичною літературою; - застосовувати методи виховної роботи в практичній діяльності; - адекватно добирати форми і методи виховної роботи;	
--	---	--

	- визначати позитивні зміни в підвищенні рівня вихованості й надавати допомогу вихованцям у складанні програми самовиховання; - конструювати й аналізувати різні форми виховних заходів; здійснювати самоаналіз і самооцінку головних показників власної професійної придатності до педагогічної діяльності.	
Загальні компетентності Загальнонавчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо. Інформаційно аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Комунікативна компетентність – здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходові до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні (фахові) компетентності – здатність застосовувати професійні знання, уміння і навички, професійну ерудицію, для успішного вирішення різних задач професійної діяльності: стереотипних, діагностичних та евристичних, які передбачені нормативно - правовими документами вищої школи	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Державного стандарту початкової освіти, розділів програми в початкових класах; - теоретичні основи педагогічних технологій: поняття, класифікації; - мету, завдання, особливості змісту технологій проблемного навчання, розвивального навчання, особистісно-орієнтованого і диференційованого навчання, контекстного навчання, ігрових, модульно-розвивальних, розвитку критичного мислення, проектних, веб - квестових, технологій особистісно-професійного росту вчителя початкових класів. Уміти: - усвідомлювати потреби запровадження педагогічних технологій у власній педагогічній практиці; - вирізняти новітні педагогічні технології, новаторські методики; - створювати власні творчі завдання та бути налаштованим на експериментальну діяльність; - володіти практичними навичками освоєння педагогічних технологій та проектування нових.	Технології навчання освітніх галузей в ПШ

2.2. Вибіркові дисципліни		
2.2.1. Дисципліни за вибором ВНЗ		
Методична компетентність – здатність оцінити середовище перебування щодо особистої безпеки, безпеки колективу, суспільства, провести моніторинг небезпечних ситуацій та обґрунтувати головні підходи та засоби збереження життя, здоров'я та захисту працівників в умовах загрози і виникнення небезпечних та надзвичайних ситуацій; здатність приймати рішення з питань безпеки і ЦЗ в межах своїх повноважень. Професійні компетенції – здатність орієнтуватися в основних методах і системах забезпечення техногенної безпеки, обґрунтовано вибирати відомі пристрої, системи та методи захисту людини і природного середовища від небезпек; здатність орієнтуватися в основних нормативно-правових актах в області забезпечення безпеки; здатність інтерпретування новітніх досягнень в теорії та практиці управління безпекою у надзвичайних ситуаціях.	Знати: - принципи державної політики у галузі охорони праці; - основний зміст законодавчих та інших державних нормативних актів з охорони праці; - основні положення чинного законодавства щодо охорони праці різних категорій працівників; - основні положення чинних нормативних актів та інших документів з виробничої санітарії, особистої гігієни, технічної та пожежної безпеки; - конструкції та особливості застосування засобів контролю безпеки та умов праці; - конструкції та технічні характеристики засобів індивідуального захисту працівників; - види відповідальності працівників різних категорій за порушення норм і правил з охорони праці. Уміти: - застосовувати у практичній діяльності нормативні документи з охорони праці; - виявляти джерела, фактори та види виробничих небезпек та вживати заходів для запобігання їх наслідків; - користуватися засобами контролю параметрів безпеки та умов праці; - здійснювати контроль за станом охорони праці на робочих місцях; - розробляти інструкції для працівників; - вести розслідування, облік та аналіз причин нещасних випадків на виробництві; - надавати першу долікарську допомогу потерпілим на виробництві.	Безпека життєдіяльності
Загальнонавчальна компетен-	Знати:	Іноземна мова

тність: здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо. Інформаційно-аналітична компетентність: здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, зокрема професійно-педагогічної, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Комунікативна компетентність: здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації. Здатність до розуміння чужих і продукування власних програм комунікативної поведінки, адекватних цілям, сферам, ситуаціям спілкування, активній взаємодії з іншими мовленнєвими суб'єктами. Уміння володіти різновидами стилів мовленнєвого спілкування в ситуаціях запобігання та врегулювання конфліктів.	–активний лексичний мінімум: до кінця курсу студенти повинні вживати в усній і письмовій формі близько 2500 слів та фразеологічних одиниць, не враховуючи лексику і вирази, засвоєні в школі; вміти: – усне мовлення: 1) розуміти мову викладача в безпосередньому звертанні, або в записі; 2) у темпі, близькому до нормального, з відповідною вимовою й інтонацією відповідати на запитання (з пройденої тематики) викладача і студентів; 3) ставити питання і вести бесіду з пройденої тематики, за малюнком чи фільмом, прочитаним чи прослуханим текстом; 4) робити повідомлення з пройденої тематики, переказувати прочитаний чи прослуханий текст, висловити своє враження про прочитане; – читання: 1) читати про себе і розуміти без перекладу на українську мову незнайомий адаптований текст; 2) вільно, правильно у звуковому й інтонаційному оформленні читати вголос підготовлений текст, а також новий текст, де всі граматичні структури і вся лексика засвоєні в усній мові; 3) уміти передати зміст прочитаного; – письмо: 1) писати правильно графічно й орфографічно в межах активного лексичного мінімуму; в орфографічному диктанті (150-180 слів, не враховуючи артиклів) не допускати більше шести помилок, у лексико-граматичному перекладі – не більше 12 помилок (на відмінно – 1-2 помилки, добре – 3-5 помилок, задовільно – до 12 помилок, більше 12 помилок – незадовільно);	(анг.)
---	--	---------------

	2) написати лист, твір на будь-яку з пройдених тем, користуючись лексичним і граматичним матеріалом курсу і не допускаючи більше чотирьох помилок (орфографічних, граматичних і лексичних) на одну сторінку зошита.	
Методична компетентність – здатність до аналізу та синтезу, планування та розподілу часу, навички роботи з інформацією (уміння здатність до аналізу інформації з різних джерел; аналіз можливостей, потреб здобувачів, професійна самоосвіта, особистісне зростання, проектування подальших освітніх траєкторій, критичне переосмислення та творча реалізація традицій навчання.	Знати: -провідні ідеї європейської педагогічної думки; -особливості формування та сутність педагогічної теорії і шкільної практики в Україні від найдавніших часів до наших днів; -положення педагогічної спадщини найвідоміших зарубіжних, вітчизняних та донедавна замовчуваних теоретиків і практиків українського шкільництва; -умови та шляхи розбудови національної системи освіти й виховання в незалежній Україні державі. Уміти: -конкретно-історично підходити до аналізу педагогічних явищ і фактів; -визначати положення педагогічної теорії та практики, які сприяють розвитку педагогічного мислення, підвищенню педагогічної культури, зростанню педагогічної майстерності; -критично переосмислювати та творчо реалізувати традиції зарубіжної та української педагогічної думки в практиці самостійної педагогічної (психолого-педагогічної) діяльності та розбудови національної системи освіти й виховання.	Історія педагогіки
Методична компетентність – здатність вирішувати стандартні та проблемні професійні завдання, що виникають в освітній практиці початкової школи, на основі сформованих знань про теоретичні засади	Знати: теоретичних та нормативно-правових засад упровадження інклюзивної освіти в Україні та за рубежом; особливостей навчання й виховання дітей з	Основи інклюзивної освіти

побудови змісту і процесу навчання дітей з особливостями психофізичного розвитку; сформованість ґрунтовних знань про сучасні теорії і методики інклюзивного навчання; спроможність обирати прийоми, засоби, технології, форми організації навчання в інклюзивному процесі; здатність до організації ефективної професійно-педагогічної комунікації з суб'єктами навчально-виховного процесу в умовах інклюзивної освіти.	особливими освітніми потребами; -основних положень щодо організації педагогічного процесу в початковій школі в умовах інклюзивного навчання; -методик викладання та диференційованого оцінювання навчальних досягнень та розвитку дітей з особливими освітніми потребами; -технологій налагодження педагогічної співпраці з батьками учнів із особливими освітніми потребами, шкільним психологом, соціальним педагогом, медичним працівником та іншими; -типових труднощів, що виникають в процесі впровадження інклюзивної початкової освіти в Україні. Уміти: -розробляти індивідуальні навчальні плани та програми для дітей з особливими освітніми потребами з урахуванням індивідуальних особливостей розвитку; -використовувати ефективні соціально-педагогічні стратегії взаємодії з різнопрофільними фахівцями й батьками учнів з особливими потребами; -застосовувати адаптивні методики викладання й стандартизованого оцінювання в інклюзивному процесі; -налагоджувати педагогічне співробітництво з батьками школярів, котрі потребують інклюзивного навчання; -запобігати упередженому ставленню однолітків і педагогів школи до дітей з особливостями психофізичного розвитку, створювати морально-психологічний комфорт в класі на засадах суб'єкт-суб'єктної взаємодії, співробі-	
---	---	--

	тництва.	
Методична компетентність – здатність застосовувати теоретичні знання для вирішення професійно-педагогічних задач у практичній діяльності; використовувати базові методики психолого-педагогічних досліджень; використовувати базові знання для оволодіння професійно орієнтованими дисциплінами; визначати логічну структуру наукового дослідження, здійснювати відбір науково-педагогічного матеріалу, правильний підбір форм і методів організації науково-педагогічних досліджень студентів відповідно до конкретної мети дослідження; аналізувати нормативні документи, методичну та наукову літературу, кращий педагогічний досвід; застосовувати базові знання в галузі початкової освіти в науково-дослідній і професійно-педагогічній діяльності	Знати: -закономірності проведення різних педагогічних досліджень; - основні критерії (поняття) педагогічного дослідження; принципи наукових досліджень; - вимоги що пред'являються до науково-педагогічних досліджень і вимоги до них; - методи і прийоми дослідження; як і з конкретних фактів на основі узагальнень здобувати теоретичні висновки. Уміти: - ставити цілі і формувати завдання наукової діяльності; уміння використовувати освітні інновації у науковій діяльності; - аналізувати структуру наукової статті; - опрацьовувати наукову літературу про методи науково-педагогічних досліджень та здійснювати власні педагогічні дослідження із використанням окремих методів наукових досліджень; - обирати правильні методи науково-педагогічного дослідження; самостійно визначати елементи наукового дослідження; - самостійно підбирати бібліографію відповідно до обраної теми; - правильно розбирати та розкрити наукове дослідження; - робити власні висновки і узагальнення.	Основи педагогічних досліджень
Методична компетентність – здатність до опанування концептуальних та теоретичних положень педагогічних технологій, ознайомлення із різними інноваційними педагогічними технологіями та їх реалізацією в освітньому процесі; готовність до впровадження су-	Знати: - місце педагогічних технологій у системі сучасної освіти; - теоретичні основи педагогічних технологій; - наукове підґрунтя формування педагогічних технологій;	Педагогічна інноватика

часних технологій у практику нової української школи	- різновиди педагогічних технологій в осередку початкової школи; - особистісно орієнтовані технології початкової школи; - прийоми організації співробітництва на уроці; - принципи моделювання педагогічних технологій; - способи конструювання педагогічних технологій для початкової школи. Уміти: - фахово визначати особливості провідних педагогічних технологій; - розрізняти традиційні та альтернативні педагогічні технології; - опрацьовувати інформаційні джерела з питань педагогічних інновацій; - виявляти ефективні педагогічні технології для розв'язання освітніх проблем нової української школи; -впроваджувати педагогічні технології у освітній процес школи; - орієнтуватися у різновидах новітніх педагогічних технологіях; - застосувати на практиці елементи педагогічної творчості, самостійності, дослідницької діяльності; -узгоджувати традиційні й інноваційні освітні технології; -передбачати результати впровадження педагогічних технологій у освітній процес.	
2.2.2. Дисципліни вільного вибору студента		
Методична компетентність – здатність ефективно діяти, розв'язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час навчання освітніх галузей /змістових ліній, визначених Державним стандартом початкової загальної освіти що ґрунтується на теоретичній і практичній готовності до проведення уроків за різними навчаль-	Знати: - зміст нормативних документів: Держстандарту, навчальних програм, критеріїв оцінювання з іноземних мов; - цілі й завдання навчання певного предмету / освітньої галузі /змістової лінії в початковій школі та будову його змісту;	Авторські методики навчання англійської мови

ними системами, що виявляється у сформованості системи дидактико-методичних знань й умінь із окремих розділів та тем курсу, окремих етапів навчання й досвіду їхнього застосування та наявності емоційно-ціннісного ставлення до діяльності щодо навчання предмету. Нормативна компетентність – здатність учителя користуватися нормативними документами та реалізовувати на практиці цілі й завдання навчання предмету/освітньої галузі в початковій школі. Варіативна компетентність – здатність працювати за будь-якою навчально-методичною системою, здатність обирати найефективнішу навчально-методичну систему для досягнення цілей і завдань навчання предмета/освітньої галузі в початковій школі, визначених Державним стандартом і навчальною програмою. Комунікативна компетентність – здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації; до розуміння чужих та продукування власних програм комунікативної поведінки, адекватних цілям, сферам, ситуаціям спілкування, активній взаємодії з іншими мовленнєвими суб'єктами.	-особливості реалізації змісту програми в чинних підручниках; -сутність авторських методичних систем, та тих, які реалізовані у чинних підручниках; -знати переваги й недоліки певних навчально-методичних систем; - механізми міжособистісного сприйняття (стереотипізація, рефлексія), стилі спілкування, характер комунікативних ситуацій і засоби їх вирішення, особливості міжособистісної взаємодії; -основні положення правового регулювання функціонування іноземної мови в Україні, види документів, пов'язаних із професійною діяльністю, правила їх оформлення; терміни й фахову лексику, що використовуються у педагогічному спілкуванні. Уміти: -користуватися нормативними документами; -реалізовувати цілі й завдання навчання предмету /освітньої галузі /змістової лінії в початковій школі; -працювати за будь-яким навчально-методичним комплексом; -визначати відмінності в методичних системах щодо ефективної реалізації вимог до підготовки учнів початкової школи з іноземних мов, визначених програмою; -аналізувати підручники; обирати найефективніший навчально-методичний комплект для досягнення цілей і завдань навчання предмета /освітньої галузі в початковій школі, визначених Державним стандартом і навчальною програмою; -спілкуватися з колегами що-	
---	--	--

	до обговорення переваг і недоліків чинних підручників, дослухатися думки колег, обґрунтовувати власну думку; -будувати партнерську взаємодію на основі морально-етичних та правових норм поведінки; -застосовувати засоби вербальної (іноземних мов), невербальної й паравербальної комунікації; -володіти нормами сучасної української та англійської літературної мови у професійній комунікації, основами культури професійного спілкування, етикетом ділового спілкування; -укладати професійні тексти та документи, дотримуючись норм сучасної англійської літературної мови.	
Загальні компетентності Загальнонавчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, технологіями навчання. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє екологічному розвитку учнів, творчому підходу до екологічного виховання в початковій школі. Спеціальні (фахові) компетентності Екологічна компетентність – здатність до застосування екологічних знань, умінь та навичок. Методична компетентність – здатність ефективно діяти, розв’язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час навчання учнів освітніх змістових ліній, визначених Державним стандартом початкової загальної освіти.	Знати: - зміст основних екологічних цінностей та понять; - зміст та вимоги шкільної програми до екологічного виховання молодших школярів. Уміти: - використовувати провідні положення методичної науки для побудови ефективного процесу навчання з природничих дисциплін; - добирати, аналізувати та застосовувати літературу з проблем екологічного навчання та виховання учнів загальноосвітньої школи першого ступеня; - ознайомлювати учнів з практикою здорового й екологічно доцільного способу життя.	Екологічні компетентності майбутнього вчителя початкової освіти
Методична компетентність – здатність до оволодіння узагальненими знаннями у сфері екології дитинства	Знати: - державні нормативні документи щодо оздоровчої функції	Екологія дитинства

ва на теоретико-методологічному рівні; здатність застосовувати у професійній діяльності положення національного, європейського та міжнародного законодавства щодо забезпечення здорових і безпечних умов навчально-виховного процесу; налагоджувати ефективну взаємодію між учасниками навчального процесу в школі; застосовувати усі компетенції в конкретних життєвих або навчальних умовах на користь збереження, зміцнення і формування здоров'я свого та вихованців; здатність до здоров'яорієнтованого перетворення педагогічного процесу в початковій школі; здатність забезпечувати реалізацію оздоровчої функції школи, організовувати середовище навчально-виховного закладу, сприятливе для здоров'я.	освіти в Україні;теоретичні основи організації здоров'язбережувальної діяльності та використання відповідних педагогічних технологій; -методологічне підґрунтя формування еколого-валеологічних акцій в навчально-виховному процесі початкової школи; -форми та методи організації уроку, сприятливого для збереження і формування фізичного та психічного здоров'я учнів; -зміст і методики використання оздоровчих технік в навчально-виховному процесі початкової школи. Уміти: -орієнтуватися у різновидах здоров'язбережувальних педагогічних технологій; -застосувати на практиці елементи педагогічної творчості, самостійності, дослідницької діяльності, традиційні й інноваційні освітні технології; -передбачати результати впровадження здоров'язбережувальних педагогічних технологій в освітній процес; -аналізувати літературу з проблеми організації здоров'язберігаючого навчально-виховного процесу у початкових класах; -виготовляти необхідний наочний дидактичний матеріал; -творчо використовувати педагогічні надбання щодо організації здоров'язберігаючого навчально-виховного процесу у навчально-виховному процесі початкової школи; -впроваджувати в систему функціонування навчального закладу ефективні оздоровчі системи; -в умовах школи, використовуючи фізкультурні хвилинки,	
---	--	--

	рухливі перерви тощо вміти відновити розумову працездатність учнів з метою сприяння фізичному розвитку учнів та запобігання перевтоми.	
Загальні компетентності Загальнонавчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями розвитку й виховання дітей дошкільного віку; чинним нормативним забезпеченням дошкільної освіти тощо; орієнтування в сучасних тенденціях розвитку початкової освіти, дослідженнях проблем музичного виховання дітей, знання правових основ і законодавчих актів у сфері початкової музичної освіти. Інформаційно-аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації з різних джерел та формулювання своєї думки і логічних висновків. Комунікативна компетентність – здатність спілкуватися з дітьми, колективом педагогів, батьками, вміння знайти правильний підхід до них встановити з ними доцільні з педагогічного погляду взаємини, наявність педагогічного такту. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку молодших школярів, творчому підході до навчально-виховного процесу; здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання молодших школярів; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні (фахові) компетентності Фахова компетентність – здатність до застосування професійно профільованих музично-педагогічних знань, умінь та навичок, що станов-	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Державного стандарту початкової освіти, розділів програми спецкурсу Інноваційні концепції музичного виховання учнів; - науково обґрунтовані і підтверджені досвідом інтерактивні методи і прийоми музичного виховання молодших школярів; - зміст та вимоги програми з музичного виховання для учнів 1-4 класів; - особливості, зміст і завдання видів музичної діяльності: слухання музики, співу, музично-ритмічних рухів, гри на дитячих музичних інструментах; - основні завдання музичного виховання, навчання, розвитку; - форми організації музичного виховання, навчання і розвитку дітей молодшого шкільного віку; - основні музичні жанри та музичний репертуар для учнів 1-4 класів; - використання музики в позакласних виховних заходах; - зміст і структуру уроків музичного мистецтва; - музичні концепції Д. Кабалевського, К. Орфа, З. Кодая, Ж. Далькроза; - сучасні інноваційні підходи до музичного виховання учнів початкових класів. вміти: - аналізувати досягнення сучасної музично-педагогічної науки з питань музичного виховання й навчання молодших	Інноваційні концепції музичного виховання учнів

лять теоретичну основу спецкурсу; ерудиція в музично-педагогічній спеціалізації; знання завдань державної програми з музичного виховання дітей молодшого шкільного віку, наявність необхідних знань й умінь з методики музичного виховання. Методична компетентність – здатність ефективно діяти, розв’язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час музичного виховання дітей; сформованість системи музично-теоретичних та предметно-академічних знань, умінь у галузі музичного виховання дітей дошкільного віку; уміння застосовувати інноваційні технології в музичному вихованні учнів початкових класів. Мобілізаційна компетентність – здатність впливати на емоційно-вольову сферу особистості молодшого школяра найраціональнішим шляхом, зацікавлення його музичним мистецтвом. Дослідно-творча компетентність – здатність до самовдосконалення, постійного поповнення професійних знань, умінь і навичок, пошуку ефективних шляхів музично-педагогічної діяльності; наявність необхідних умінь та здібностей до творчої діяльності.	школярів; - творчо підходити до організації виховної позакласної роботи в початковій школі; - орієнтуватися в різноманітних формах організації музичної діяльності дітей в початкових класах; - готувати і проводити виховні заходи з застосуванням музичного мистецтва та інноваційних підходів; - творчо використовувати новітні музично-педагогічні технології, проявляти креативність і гнучкість у підході до дитини, а також у використанні музичного мистецтва; - використовувати провідні положення методичної науки для побудови ефективного процесу музичного виховання й розвитку дітей молодшого шкільного віку; - вільно оперувати музичною термінологією; - моделювати структуру уроків музичного мистецтва з використанням інноваційних технологій та з врахуванням особливостей дидактичної та методичної класифікацій.	
Загальні компетентності Загальнонавчальна – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти; загальнокультурна – здатність аналізувати й оцінювати найважливіші досягнення національної та світової науки й культури, орієнтуватися в культурному та духовному контекстах сучасного українського суспільства; застосовувати засоби й технології інтеркультурної взаємодії; інформаційно аналітична – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення ін-	знати: - зміст творів вітчизняних та зарубіжних письменників, що відображають відповідну проблематику; - історію становлення та розвитку літератури, де головними героями виступають люди з особливими потребами; - відомості про життєвий і творчий шлях письменників; - основні прийоми роботи над художнім текстом; - етапи роботи з художнім твором; - жанрові особливості творів; прийоми роботи з кожним жанром; види підготовчої роботи; - етапи формування читацької	Література та інклюзія

формації з різних джерел та формулювання логічних висновків; комунікативна – здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації; рефлексивна – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підході до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Фахові компетентності: Філологічна – здатність до застосування професійно профільованих мовно-літературних знань, умінь та навичок; аналіз творів, пропонує для читання. Методична – здатність ефективно діяти, розв'язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час навчання учнів освітніх змістових ліній літературного читання, визначених Державним стандартом початкової загальної освіти.	самостійності. Уміти: - визначати особливості запропонованої для читання літератури; - характеризувати основні етапи розвитку літератури про людей з особливими потребами; - здійснювати літературний аналіз художніх текстів різних жанрів; - висловлювати критичні міркування з приводу прочитаного; - робити висновки, узагальнення, визначати значення художнього твору у вихованні сучасної дитини, формуванні її особистості; - добирати і опрацьовувати статті з проблеми літератури та інклюзії.	
Інструментальна компетентність – здатність до володіння узагальненими знаннями у сфері організації виховної роботи з учнями початкової школи; методологією наукового пізнання; основами знань з теорії виховання; методичними компетентностями на теоретико-методологічному рівні. Міжособистісна компетентність – здатність організовувати діалогічну взаємодію між учнями, педагогами та батьками школярів; здійснювати міжособистісну комунікацію у процесі організації виховної роботи з молодшими школярами; організовувати виховну міжособистісну взаємодію з різними категоріями дітей. Системні компетентність – здатність до узагальнення та систематизації знань з теорії та методики організації виховної роботи; до класи-	Знати: - сутності національного виховання; - педагогічні умови, що забезпечують ефективний виховний вплив на формування особистості; - методи організації та здійснення колективного творчого виховання; - інноваційні технології організації виховного процесу в початковій школі; - психолого-педагогічні засади організації виховного процесу як цілісної системи формування особистості молодшого школяра - виховну систему школи, її зміст, структуру, характеристики основних компонентів; - методику діалогічної взаємодії вчителя та учнів у вихов-	Методика виховної роботи

фікації джерел, форм та методів діяльності; здатність до організації та здійснення ефективного планування виховної роботи; здатність до самостійного вирішення типових та нестандартних виховних проблем, завдань педагогічного характеру.	ному процесі початкової школи; -методику педагогічної діагностики вихованості молодших школярів; -методику організації позакласної та позашкільної виховної роботи у ЗОШ І ст. -методи організації навчально-виховної діяльності молодших школярів, спілкування та формування позитивного досвіду суспільної поведінки, що вимагає мобільності педагога-вихователя, нових моделей організації виховної діяльності, гуманізації педагогічного світогляду; -методи емоційного стимулювання як важливі чинники підвищення ефективності різнопланової діяльності школярів; - методи пізнання, самовиховання. Уміти: -орієнтуватися у сучасних виховних аспектах педагогічних технологій; володіти методами організації діяльності школярів, -налагоджувати спілкування з метою формування позитивного досвіду суспільної поведінки, що вимагає мобільності педагога-вихователя, нових моделей організації виховної діяльності, гуманізації педагогічного світогляду; -володіти методами емоційного стимулювання як важливі чинники підвищення ефективності різнопланової діяльності школярів; - уміти на відповідному рівні самостійно працювати з педагогічною, довідковою, енциклопедичною літературою; -застосовувати методи виховної роботи в практичній діяльності; -адекватно добирати форми і методи виховної роботи;	
---	--	--

	-визначати позитивні зміни в підвищенні рівня вихованості й надавати допомогу вихованцям у складанні програми самовиховання; -конструювати й аналізувати різні форми виховних заходів; -здійснювати самоаналіз і самооцінку головних показників власної професійної придатності до педагогічної діяльності; -бути готовим до запровадження інновацій; -самостійно вирішувати типові та нестандартні виховні проблеми, завдання педагогічного характеру; -забезпечувати продуктивну взаємодію з вихованцями, батьками, колегами; -розробляти сценарії різних форм позаурочної діяльності з молодшими школярами; -організовувати дозвілля дітей молодшого шкільного віку.	
загальні компетентності Загально навчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти. Інформаційно-аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, зокрема професійно-педагогічної, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Дослідницько-праксеологічна компетентність – здатність приймати обґрунтовані рішення, працювати автономно. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку	Знати: – типи основних задач з логічним навантаженням; – класифікацію задач за певним типом різноманітності; – особливості методики роботи на задачами підвищеної складності. Уміти: – застосовувати різні підходи до вирішення завдань з логічним навантаженням; – здійснити необхідну ілюстрацію до задач з логічним навантаженням.	Методика розв’язування задач з логічним навантаженням

учнів, творчому підходові до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні (фахові) компетентності Математична компетентність – здатність до застосування професійно профільованих математичних знань і умінь, що утворюють світоглядну, теоретичну та операційно-діяльнісну основу освітньої галузі «Математика».		
Методична компетентність – здатність використовувати основи теорії та методології хореографії в професійній діяльності, проектувати і здійснювати освітній процес хореографічного навчання з урахуванням соціокультурної ситуації та рівня розвитку хореографічних здібностей учнівського колективу в системі шкільної, дошкільної та позашкільної освіти; знати характерні особливості танцювальної культури різних національностей, активно вивчати та популяризувати український народний танок; здатність створювати танцювальний репертуар різного рівня складності відповідно до вікової групи школярів чи хореографічного колективу.	Знати: -різні види хореографічного мистецтва (класичний, народний, бальний, сучасний) та танцювальних жанрах (хоровод, гопак, гуцулка, коломийка, полька, вальс); -що танці можуть бути різними за змістом, темпом, кількістю виконавців, складатися з різних рухів, виконуватися в різних костюмах; -що танець складається з рухів та будується на рисунках; -що існує чоловіча та жіноча танцювальна лексика; -що кожен народ має свою танцювальну культуру, володіє інформацією про регіональні особливості українського танцю та танцювальну культуру свого регіону). Уміти: -застосовувати хореографічну термінологію (назви позицій, рухів, танців), розрізняти хореографічні напрямки (класичний, народний, сучасний, історико-побутовий, бальний) та танці за національністю (російський, український та ін.); -порівнювати рухи класичного та народного танцю; - надати словесну характерис-	Методика хореографічної роботи в ПШ

	тику тому чи іншому танцювальному образу.	
Музично-естетичної компетентності майбутніх учителів початкових класів включають: ціннісно-мотиваційну, когнітивну, технологічну та прикладно-діяльну. Їх зміст інтегрує засвоєння студентами музично-естетичних знань на основі комплексного вивчення музично-теоретичних дисциплін (основ теорії музики в роботі з музичним нотатором Finale, з урахуванням специфіки навчання на факультеті; застосування комплексного підходу і варіативності під час перевірки теоретичних знань і формування музичних умінь і навичок (варіювання тестової форми перевірки теоретичних знань студентів з їх безпосередньою музичною діяльністю на кожному занятті); використання можливостей виробничої (стажиської) практики як засобу закріплення музично-естетичної компетентності майбутнього учителя початкових класів.	Для організації і проведення навчальних занять з використанням музичного інструментарію майбутньому учителю початкових класів необхідно знати : -- класифікацію дитячих музичних інструментів; -- типи і види дитячих музичних інструментів; -- особливості звукоутворення на ударно-ритмічних та звуковисотних інструментах; -- специфіку поєднання вокального та інструментального виконавства в умовах навчального процесу; Вчитель початкових класів повинен уміти поєднувати: -- способи та прийоми звукодобування на музичних інструментах; -- посадку та постановку рук у процесі практичного використання музичних інструментів; -- різні види ритмічних та звуковисотних інструментів; -- добір вокальних творів, що відповідають поєднанню з колективним інструментальним супроводом на дитячих музично-ритмічних інструментах.	Музична грамота і музично-інструментальне виконавство вчителя ПШ
Методична компетентність – здатний організовувати та комплектувати склад гуртка; здійснювати різноманітну діяльність, вибирати оптимальні та науково-обґрунтовані форми, засоби та методи роботи, виходячи з психолого-фізіологічних особливостей вихованців; до залучення в гурток особливих дітей; співпраці з батьками та громадськістю та залучення їх до співпраці.	Знати : - законодавчі і нормативно-правові акти – Конституцію України, Закони України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про позашкільну освіту», Конвенцію про права дитини, Національну доктрину розвитку освіти, Концепцію позашкільної освіти та виховання, Положення про позашкільний навчальний заклад та ін.; - програмно-методичні матеріали і документи щодо проведення педагогічного проце-	Музично-гурткова робота в ПШ

	су, методик і організацій відповідного напрямку діяльності (соціокультурного, художньо-естетичного, дослідницько-експериментального, науково-технічного, еколого-природничого, туристсько-краєзнавчого, фізкультурно-оздоровчого, військово-патріотичного, дозвілєво-розважального); - закономірності особистісного розвитку та вікових особливостей дітей, основ педагогіки, психології, фізіології, гігієни, базових дисциплін в обсязі програми загальноосвітньої школи; -сучасні освітні тенденції, останні досягнення в галузі науки і техніки, культури, мистецтва (за профілем), форми і методи навчально-виховної роботи; основи педагогічної етики; -державну мову відповідно до чинного законодавства про мови в Україні. Уміти: -комплектувати склад гуртка, що забезпечує його збереження; -здійснювати різноманітну діяльність; -організовувати роботу дітей з обмеженими можливостями; -створювати умови для цілісного розвитку особистості; -виявляти талановитих та обдарованих дітей, сприяти формуванню їхніх професійних інтересів; -брати участь у розробці та реалізації навчальних програм, запроваджуючи сучасні освітні технології навчання й виховання; -проводити роботу серед вихованців, учнів, слухачів з виховання загальної культури, культури спілкування і дозвілєво-розважальної діяль-	
--	--	--

	ності; -працювати у співдружності з батьками, керівниками інших гуртків; -вести профілактичну роботу з безпеки життєдіяльності і проводити заняття з дотриманням правил охорони праці та санітарно-гігієнічних норм; -вести відповідну документацію .	
Загально навчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти. Інформаційно-аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, зокрема професійно-педагогічної, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Дослідницько-праксеологічна – здатність приймати обґрунтовані рішення, працювати автономно. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підході до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Математична компетентність – здатність до застосування професійно профільованих математичних знань і умінь, що утворюють світоглядну, теоретичну та операційно-діяльнісну основу освітньої галузі «Математика».	Знати: - методи розв’язування математичних задач, які не передбачені програмою з математики для початкової школи. Уміти: -здійснювати розв’язування математичних задач, використовуючи нетипові методи; -застосовувати нетипові методи розв’язування математичних задач до завдань олімпіадного рівня.	Нетипові методи розв’язування математичних задач
Методична компетентність –	Знати:	Організація педа-

здатність аналізувати досягнення сучасної психолого-педагогічної науки з питань організації та управління педагогічним процесом; визначатися в способах організації педагогічного процесу та вмінні вибирати оптимальні методи та прийоми; аналізувати інноваційний досвід учителів початкових класів та вміти впроваджувати краще з цього досвіду; до творчості при організації навчально-виховного процесу; здатність до професійного аналізу та самоаналізу; до науково-професійної організації педагогічної діяльності.	- зміст понять «педагогічний процес», «способи організації», «педагогічний вплив», «педагогічна взаємодія», структурних компонентів, закономірностей та принципів організації педагогічного процесу в початковій школі, особливостей організації методичної роботи в школі, інноваційної спрямованості педагогічної діяльності, інноваційної спрямованості педагогічної діяльності, педагогічного аналізу навчально-виховного процесу, законодавчих, нормативно-правових та організаційних документів, які регулюють діяльність школи та закладів освіти. Уміти: - орієнтуватися, розкривати суть і зміст основних положень теорії організації та управління педагогічним процесом в ПШ, визначати суть основних категорій та використовувати їх у педагогічній діяльності, визначати основні напрями організації методичної роботи в ЗОШ, використовувати в своїй педагогічній діяльності законодавчі, нормативно-правові та організаційні документи, які регулюють діяльність школи та закладів освіти; використовувати передовий педагогічний досвід учителів початкової школи.	гогічного процесу в початковій школі
Інструментальна компетентність – здатність до володіння узагальненими знаннями у сфері організації та управління педагогічним процесом загально-освітньої школи; володіння методологією наукового пізнання з теорії менеджменту; володіння методичними компетентностями на теоретико-методологічному рівні, володіння стратегіями та технологіями управління навчальним закладом в умовах ринкових відносин.	Знати: - сутність та мету педагогічного менеджменту; - основні поняття та категорії педагогічного менеджменту; - основи сучасної концепції управління освітою; - принципи управління навчальним закладом; - фактори, що зумовлюють розвиток педагогічного менеджменту; - сучасні теорії управління	Освітній менеджмент

Міжособистісна компетентність – здатність організовувати управлінську діяльність педагогічного колективу; здійснювати міжособистісну комунікацію у процесі організації управлінської діяльності; організовувати міжособистісну взаємодію з педагогічним, учнівським та батьківським колективами ЗОШ. Системна компетентність – здатність до узагальнення та систематизації знань з теорії та методики управлінської діяльності; до класифікації джерел, форм та методів управлінської діяльності менеджера освіти; до управління навчальним закладом; до організації та здійснення ефективного планування управлінської діяльності; до самостійного вирішення типових та нестандартних завдань педагогічного менеджменту; визначати стилі управління, порівнювати їх за певними ознаками; обґрунтовувати та приймати управлінські рішення в управлінських ситуаціях.	освітою; - зміст та форми організації науково-методичної роботи в ЗОШ; - основи керівництва системою самоосвітньої діяльності педагога; - структуру органів управління освітою; - структурно-функціональні компоненти педагогічного менеджменту; - критерії та рівні ефективності професійної діяльності менеджерів освіти; - основні прийоми та методи організації та планування навчально-виховного процесу загальноосвітньої школи; - менеджмент організації науково-методичної роботи в навчальному закладі; - психологічні резерви підвищення комунікаційної культури вчителя, керівника навчального закладу. Уміти: - планувати й організувати навчально-виховний процес у ЗОШ; - налагоджувати конструктивні взаємовідносини з аудиторією слухачів; - складати портфоліо педагога; - складові професіограми сучасного вчителя; - визначати провідні критерії та рівні професійної діяльності менеджера освіти; - класифікувати управлінські рішення; - організовувати роботу методичного об'єднання вчителів; - здійснювати науково-методичний супровід педагога; - організовувати інноваційну педагогічну діяльність; - сформулювати мету управління закладом освіти та визначити пріоритетні завдання; - реалізувати на практиці осно-	
--	---	--

	вні принципи управління; -обрати концептуальну основу інноваційної діяльності; -впорядкувати управлінську діяльність відповідно до функцій управління; -обирати оптимальні методи управління; -визначити рівень власної компетентності; -реалізувати на практиці науковий підхід до управління закладом освіти.	
Методична компетентність – здатність фахівця адекватно оцінювати навколишню дійсність на основі здобутих знань, умінь і навичок; застосовувати теоретичні знання для вирішення професійно-педагогічних задач у практичній здоров'язберігаючій діяльності; здійснювати пошукову діяльність, самостійно здобувати нові знання, приймати адекватні рішення; організувати дитячих колектив, залучити учнів до здоров'язберігаючої навчально-виховної діяльності; здійснювати відбір навчально-виховного матеріалу, форм і методів організації здоров'язберігаючої діяльності учнів відповідно до конкретної мети, рівня розвитку учнів; використовувати базові знання у напрямі збереження здоров'я учнів початкових класів у науково-дослідній і професійно-педагогічній діяльності.	Знати: - сучасні наукові концепції впровадження здоров'язбережувальних технологій в навчально-виховний процес початкової школи; - сутність і види здоров'язберігаючих педагогічних технологій; - основні положення, що визначають зміст, організаційні форми та методи навчального процесу відповідно до загальних цілей здоров'язбережувальних освітніх технологій; - закони і закономірності оздоровчого навчання і виховання учнів; - зміст і методику використання оздоровчих технік в навчально-виховному процесі початкової школи; - особливості застосування здоров'язберігаючих педагогічних технологій задля збереження та зміцнення фізичного і психічного здоров'я учнів; Вміти: - володіти сучасними здоров'язберігаючими освітніми технологіями; - аналізувати літературу з проблеми організації здоров'язберігаючого навчально-виховного процесу у початкових класах; - володіти формами і методами формування у молодших	Основи здоров'язбереження

	школярів здоров'язберезувальних компетентностей; - моделювати систему діяльності учнів, яка сприятиме формуванню в них умінь і навичок здорового способу життя; - творчо використовувати педагогічні надбання щодо організації здоров'язберігаючого навчально-виховного процесу у початкових класах; - сприяти формуванню в учнів стійкої мотивації ведення здорового і безпечного способу життя.	
Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач Компетентність щодо основних напрямів комунікативної діяльності. Володіння теоретичними основами комунікативної діяльності майбутніх учителів початкових класів. Здатність до налагодження професійно-педагогічної комунікації на засадах толерантності та демократизації комунікативного середовища в початковій школі. Компетентність щодо проектування комунікативних стратегій і тактик учителя задля організації суб'єкт-суб'єктної взаємодії з учнями. Компетентність щодо вибору та проектування форм, методів, технологій комунікативної діяльності. Здатність здійснювати рефлексію власної комунікативної діяльності.	Знання: теоретико-педагогічних засад комунікативної діяльності майбутніх учителів початкових класів; методологічних засад організації комунікативної діяльності; наукової семантики феномена «комунікативна особистість учителя початкових класів»; базових лінгвістичних понять (навчально-педагогічний дискурс, стратегії і тактики педагогічної комунікації); лінгводидактичних засад комунікативної діяльності вчителя, її закономірностей та принципів; етичних категорій комунікативної діяльності; вербальних і невербальних засобів педагогічної комунікації. Уміння і навички: позитивна мотивація комунікативної діяльності; вміння використовувати теоретичні знання з психології, педагогіки, лінгводидактики; володіння комплексом комунікативно-стратегічних умінь, а саме: уміння конструювати та реалізовувати основні жанри педагогічного дискурсу; добирати комунікативні стратегії й тактики для реалізації основних жанрів педагогічного дискурсу; вміння аналізувати та	Основи комунікативної діяльності майбутніх учителів початкових класів

	моделювати комунікативну ситуацію; вміння моделювати комунікативні стратегії й тактики відповідно до комунікативної ситуації; вміння організовувати та здійснювати комунікативно-мовленнєву взаємодію; володіння студентами суб'єкт-суб'єктною моделлю комунікативної взаємодії; вміння усного мовлення; володіння невербальними формами спілкування; вміння враховувати індивідуальні особливості учнів початкових класів, рівень їхньої підготовки у процесі педагогічної комунікації; вміння здійснювати рефлексію комунікативної діяльності.	
Методична компетентність – здатність до вільного володіння багатими виражальними засобами української мови на всіх рівнях; володіння комунікативними засобами літературної мови; до побудови й виголошення текстів різних стилів в усному й писемному мовленні.	Знати: - теоретичні поняття курсу та принципи культури мовлення на різних мовних рівнях; -засоби логіко-емоційної виразності мовлення й вільно володіти ними; -особливості читання й переказування творів різних жанрів; -технічні показники (дихання, голос, дикція, орфоепія) поставленого мовлення, складники інтонації. Уміти: - володіти культурою конструктивного діалогу та полілогу; -сприймати, відтворювати готові та створювати наукові фахові тексти; -володіти прийомами підготовки і виголошення публічного виступу; -застосовувати фахову українську термінологію у різноманітних комунікативних процесах; -користуватися загальномовними та спеціальними словами.	Основи культури і техніки мовлення

Методична компетентність – здатність до публічного виступу; до побудови комунікативних стратегій і ситуацій з урахуванням етичних і естетичних домінант, національно-культурних традицій; володіння навичками управляти аудиторією, послуговуючись вербальними і невербальними прийомами мовлення; володіння полемічною майстерністю); здатність до формування власної програми мовленнєвої поведінки, ураховуючи наміри співрозмовника й використовуючи засоби ефективного впливу на нього); засвоєння мовної системи як сукупності мовних структур; розширення уявлення про сучасну українську літературну мову, мовні норми, мовні засоби прикрашання промови, виховувати мовний смак і мовне чуття, критичне ставлення до ненормативної вимови та ненормативного слововживання.	Знати: - теоретичні засади риторики, її законів, ключових понять та риторичних законів, розділів риторики; -найкращі надбання ораторського мистецтва минувшини та сучасності; - історію риторики, творчого набутку ораторів Древньої Греції, Риму, становлення і розвитку риторики в Україні; - риторичну термінологію; -засади практичної риторики, побудови публічного виступу (промову); -професіограму оратора; -мовленнєву культуру промовця; полемічне мистецтво; -основні жанри ораторського мистецтва. Уміти: - вести розгорнутий монолог з фахової проблематики; -володіти всіма жанрами ораторського мистецтва, полемічним мистецтвом, мовленнєвою культурою; -виробити власний ораторський стиль; -виголошувати промову з використанням невербальних прийомів впливу на аудиторію; -чинити риторичний аналіз тексту; -застосовувати численні прийоми виразності при підготовці тексту промови; -опанувати основами майстерності наукового виступу, навичками побудови комунікативних стратегій і ситуацій з урахуванням етичних і естетичних домінант, національно-культурних традицій; -створювати ораторські промови.	Основи риторики
Інструментальна компетентність – здатність до організації та планування, вміння застосовувати базові загальні знання, правильно вимов-	Знати: - володіти основними знаннями про хореографію та образну природу танцю;	Основи хореографії з методикою навчання

ляти та писати хореографічну термінологію, вільно застосовувати наукові та хореографічні терміни; вміння працювати з аудіо та відео-апаратурою; здатність розв'язувати колективні проблеми і приймати рішення, здійснювати пошук хореографічної інформації з різних джерел. Міжособистісна компетентність – здатність до критичності та самокритичності, вміння працювати в колективі, застосовувати організаторські здібності, позитивно ставитися до різних танцювальних культур, поважати творчі винаходи людей мистецьких професій. Системна компетентність – здатність застосовувати знання на практиці, використовувати дослідницькі навички та вміння, проявляти лідерські якості, креативність, самостійність творчого мислення, прагнення до пошуку індивідуального хореографічного стилю, бажання досягти успіху в професійній сфері. Етична компетентність – здатність до дотримання принципів етичного кодексу вчителя хореографії, педагогічної етики; повага гідності учасників навчально-виховного процесу.	- знати виразні засоби танцювального мистецтва (рух, малюнок, музика, костюм); - орієнтується у видах хореографічного мистецтва (народний, бальний, класичний), танцювальній термінології (назви рухів, танців, позицій ніг та рук). Вміти: - оперувати хореографічною термінологією, розповідати про зміст хороводів, сюжетних та побутових танців, надавати образні порівняння одного руху з іншим.	
Загальні компетентності Інформаційна компетентність – здатність до набуття концептуальних знань на рівні новітніх досягнень, які є основою для оригінального мислення та інноваційної діяльності, зокрема в контексті дослідницької роботи, здатність до перманентного самозбагачення науково-практичними досягненнями в галузі освіти, володіння сучасними інформаційно-комунікаційними технологіями; уміння користуватися друкованими та електронними джерелами інформації, опрацьовувати різні види інформації, обробляти її відповідно до цілей і завдань освітнього процесу. Когнітивна компетентність – зда-	Знати: - основні підходи до модернізації процесу навчання мови в Україні і в світі, концепції, наукові засади, що обумовлюють зміни у освіті в Україні; - сутність нових педагогічних технологій, гарантованість їх кінцевого результату, проектування оптимального навчально – виховного процесу; - головні відмінності методики та структури уроків у класі – комплекті; - особливості функціонування навчально – виховних комплексів «школа-дитячий садочок»;	Особливості проведення уроків у малочисельній школі

тність до самореалізації та саморозвитку; готовність до постійного підвищення особистісного та професійного рівня. Науково-дослідницькою компетентність – готовність допровадження дослідницької та інноваційної педагогічної діяльності, володіння сучасними методами наукових досліджень в освітній галузі; уміння добирати, аналізувати, систематизувати й синтезувати фактичний матеріал; формулювати новизну наукового дослідження, узагальнювати та інтерпретувати його результати, проявляючи критичну обізнаність та інтелектуальну чесність. Соціальною компетентність– здатність до критичного осмислення проблем у професійній діяльності та прийняття відповідних рішень, пізнавальної самостійності і соціальної активності; відповідальність за розвиток професійного знання та вдосконалення практичного досвіду. Спеціальні (фахові) компетентності, що ґрунтуються на таких здатностях:аналізу, зіставлення та порівняння освітньо-педагогічних концепцій навчання молодших школярів в класі- комплекті в Україні; пізнання сучасних тенденцій малокомплектної школи та відображення їх у змістовому компоненті процесу навчання молодших школярів;моделювання професійної діяльності фахівця початкової ланки освіти на основі знань про сучасні підходи до організації процесу навчання молодших школярів у загальноосвітньому навчальному закладі в класі-комплекті;впровадження сучасних концепцій та інноваційних підходів до навчання і в педагогічний процес початкової ланки освіти;аналізувати, систематизувати та узагальнювати результати наукових досліджень у галузі початкової освіти в класах-	-специфіку організації і розвитку різновікового позакласної та позашкільної виховної роботи; - провідні ідеї навчальних програмз навчальних предметів, сучасні вимоги до їх реалізації; - особливості проектування уроків початкової школи в класі-комплекті за компетентнісним підходом та відповідно до вимог сучасних концепцій початкової освіти; - сучасні уявлення про сутність ключових та предметних компетенцій та їх компонентів. Уміти: - аналізуватидержавні документи,які відображають зміст освіти та специфіку навчально-виховного процесу в малокомплектній початковій школі; - характеризувати навчально-виховний процес у означеному типі шкіл із точки зору соціально-економічних та психолого-педагогічних чинників організації викладання,учіння,реалізації принципів навчання та виховання; -аналізувати монографічну та методичну літературу з педагогіки та методики викладання в початковій малокомплектній школі,описувати основні компоненти процесу навчання в умовах класу-комплекту; - використовувати кращі надбання педагогічного досвіду в організації навчально-виховної діяльності початкової сільської малокомплектної школи; - ретранслювати загальні дидактичні положення на конкретні педагогічні умови, творчо переосмислювати педагогічні закономірності,методичні рекомендації, поурочно роз-	
---	--	--

комплектах;критичного осмислення актуальних проблем та підходів до їх вирішення у навчанні молодших школярів в класі- комплекті та професійній діяльності.	робки,узалежності від умов діяльності малокомплектної початкової сільської школи; - визначати оптимальну структуру і зміст уроку в класі-комплекті,поєднуватиурокирізнопредметного і однопредметного змісту; -організовувати і проводити групову, диференційовану та індивідуальну роботу; - застосовувати підручники, індивідуальний роздатковий матеріал, таблиці,додатковіінструкції, які допомагають учням виконувати самостійну роботу,вносити лаконічні, граничночіткідоповнення в інструкцію підручника, поєднувати інструкцію з алгоритмічними приписами; - використовувати різні засоби унаочнення з вербальною підтримкою; - будувати виховну роботу за єдиним календарним планом,в якому передбачені спільні форми роботи для всіх класів, диференційовані та індивідуальні завдання для однієї групи; - здійснювати технологічне, вміле керівництво різновіковим колективом; - забезпечувати належну,матеріально – технічну базу навчання (дидактичний матеріал, технічні засоби, наочні посібники); - залучати родини учнів та сільську громаду до участі проведення позакласних і позашкільних заходів; - здійснювати пропаганду педагогічних знань серед батьків,учнів,взаємодію всіх виховних центрів соціального довкілля. -здійснювати самостійні наукові пошуки й експеримента-	
---	--	--

	льні досліді; – проектувати уроки з використанням новітніх підходів та сучасних вимог до їх проведення; – впроваджувати ідеї сучасних наукових підходів та концепцій початкової освіти у практику навчання в класі – комплекті молодших школярів; - передбачати й розуміти зміни, що будуть презентовані в нових нормативних документах з початкової освіти молодших школярів в класах-комплектах; - добирати й аналізувати науково-методичну літературу з проблеми.	
- Загальнонавчальна компетентність - здатність будувати взаємини з дітьми на основі гуманізму, демократизму, педоцентризму; налагоджувати спільну роботу школи, батьків, громадськості у навчально-виховному процесі початкової школи; - здатність застосовувати набуті теоретичні знання у практичних ситуаціях; - здатність освоювати ряд викладацьких/навчальних та оцінювальних освітньо-педагогічних стратегій і розуміння їх теоретичних основ; - здатність до усвідомленого та обгрунтованого пояснення теоретичних основ розв'язування арифметичним способом будь-якого виду задач початкового курсу математики; - здатність до аналізу, узагальнення, систематизації та активного використання сучасних технологій під час ознайомлення учнів із задачами; - вести педагогічну роботу, визначати рівень засвоєння навчального програмного матеріалу, прищеплювати учням навички	- знати теоретико-методичні основи навчання учнів розв'язувати текстові задачі різного змісту і складності; - знати способи навчання молодших школярів розв'язувати задачі; - знати основні умови створення освітнього розвивального середовища під час навчання математики; - використовувати навички, що були сформовані й розвинуті під час вивчення дисциплін професійної практичної підготовки з метою формування практичних навичок у сфері розв'язування задач; - використовувати новітні освітні технології, програмне забезпечення й сучасні технічні засоби навчання, - створювати блоги, флеш-анімації, презентації, буклети під час формування в учнів алгоритму розв'язування задач.	Практикум з математики

самостійного опанування знань; - використовувати задачі як засіб розвитку творчого мислення молодших школярів;	- вміння адекватно оцінювати навколишню дійсність на основі повноти знань про неї, які дають змогу зрозуміти основну закономірність соціальної ситуації, - вміння знаходити інформацію в невизначеній ситуації й упевнено будувати свою поведінку для досягнення балансу між власними потребами, очікуванням; - вміння до володіння сучасними технологіями, ефективними прийомами і методами навчання математики, зокрема розв'язування задач; - вміння творчо застосувати відомі педагогічні й методичні ідей у конкретних умовах навчання і виховання, осмисленню й творчо реалізовувати нові ідей, що виходить за межі відомої теорії, організувати власну самостійну дослідницьку діяльність; - вміння визначати функції, структуру, види та етапи роботи над задачами початкового курсу математики; - вміння оволодівати практичними вміннями навчання молодших школярів розв'язувати задачі; - вміння забезпечувати творчу спрямованість у роботі над задачами початкового курсу математики.	
Загальнонавчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти.	Знати: - методику роботи з темами, які визначені в освітній галузі «Математика» як додаткові. Уміти: - застосовувати раціональні прийоми обчислень усного множення і ділення (на 5, 50, 500; 25, 250, 2500; 11, 101, 1001; 9, 99, 999);	Практикум з методики математики

Інформаційно-аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, зокрема професійно-педагогічної, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Дослідницько-праксеологічна компетентність – здатність приймати обґрунтовані рішення, працювати автономно. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходові до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні (фахові) компетентності Математична компетентність – здатність до застосування професійно профільованих математичних знань і умінь, що утворюють світоглядну, теоретичну та операційно-діяльнісну основу освітньої галузі «Математика».	-розв'язувати рівняння, в яких один із компонентів дії є виразом зі змінною; -використовувати алгебраїчний метод розв'язування сюжетних складених задач; -розв'язувати нерівності зі змінною; -додавати та віднімати складені іменовані числа, подані в одиницях часу; множити і ділити іменовані числа, подані в одиницях вимірювання довжини й маси, на двоцифрове число.	
		Практикум зі шкільного музичного репертуару
Загальна компетентність – здатність впливати на успішність людини в різних видах діяльності. Спеціальна компетентність – здатність визначати успішність людини в специфічних видах діяльності, для яких потрібні особливі задатки та їх розвиток. Навчальна компетентність – здатність визначати успішність людини в навчанні та вихованні. Творча компетентність – здатність визначати можливість відкриттів і винаходів, створення нових	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Державного стандарту початкової освіти, розділів програми курсу розвитку творчих здібностей молодших школярів; - Закон України «Про освіту»; - науково обґрунтовані і підтверджені досвідом принципи, методи і прийоми розкриття суті певних творчих та спеціальних здібностей та задатків;	Розвиток творчих здібностей молодших школярів

предметів матеріальної і духовної культури; здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо. Інформаційно аналітична компетентність — здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Комунікативна компетентність — здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації. Рефлексивна компетентність — здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходові до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Методична компетентність — здатність ефективно діяти, розв'язуючи стандартні та проблемні завдання під час навчання учнів освітніх змістових ліній, визначених Державним стандартом початкової загальної освіти.	- зміст та вимоги шкільної програми до навчання та розвитку творчої гармонійної особистості; - особливості, визначення, структура і сутність творчої особистості в процесі діяльності, формування творчих здібностей у процесі креативної діяльності та є сукупністю властивостей і особистісних якостей людини, які відзначаються відповідністю до вимог певного виду творчості, що зумовлюють їхню результативність. Уміти: - ефективно розв'язувати стандартні та проблемні методичні завдання під час навчально-творчої діяльності учнів у відповідності змістовими лініями, визначеними Державним стандартом початкової загальної освіти; - використовувати провідні положення методичної науки для побудови ефективного процесу навчання та творчо-креативного розвитку учнів 1-4 класів; - добирати, аналізувати та застосовувати науково-методичну літературу з проблем навчання та виховання учнів загальноосвітньої школи першого ступеня; - моделювати структуру занять на основі врахування особливостей дидактичної та методичної класифікацій; добирати систему вправ, володіти методикою їх виконання в процесі розвитку певних здібностей; застосовувати принципи організації розвитку творчих здібностей – науковості, доступності, активності, систематичності, наочності, індивідуального підходу; - вміти створити творчу атмосферу, співпрацювати з учнем
---	---

	у формі діалогу, полілогу гри, розвивати здатність до особистісно-ціннісного ставлення до навчання.	
Методична компетентність – здатність до використання в практиці початкової школи соціально-педагогічних технологій; до налагоджування соціально-педагогічної співпраці з батьками дітей із неблагополучних родин; до моделювання позитивного впливу соціально-виховного середовища навчального закладу; соціально-педагогічного діагностування й профілактики девіантної поведінки учнів початкових класів.	Знати: -сутність і зміст соціально-педагогічної діяльності в початковій школі, її завдання, напрями, функції, основні соціально-виховні технології (технології розвитку творчої особистості учня, особистісно зорієнтовані технології, здоров'язбережувальні технології; -інформаційно-комунікативні технології, технології естетотерапії та проектної діяльності) та методик їх використання у соціокультурному вихованні учнів молодшого шкільного віку, соціально-педагогічній діагностиці й профілактиці девіантної поведінки, стимулювання обдарованості тощо. Уміти: - аналізувати соціально-педагогічну ситуацію, збирати необхідну інформацію, оцінювати результати проведеної роботи, обґрунтовувати вибір та оптимальність поєднання засобів соціально-педагогічної комунікації (змісту, методів, організаційних форм), діагностувати рівень позитивного впливу соціально-виховного середовища початкової школи; - прогнозувати результати вирішення проблемної ситуації, виявлення найбільш ефективних способів розв'язання соціально-педагогічних завдань, здійснювати відповідний соціально-педагогічний	Технології соціально-педагогічної діяльності в ПШ

	супровід та управління соціально-педагогічною діяльністю з молодшими школярами та їхніми батьками; - створювати умови для об'єктивного виявлення якостей та станів учня (впевненість, нерішучість, тривожність, незалежність тощо), систематичне виявлення і корекція соціальних відхилень у поведінці та діяльності вихованців; - розв'язувати соціально-педагогічні ситуації в умовах школи, інтерпретувати поведінку учня, налагоджувати атмосферу соціально-педагогічної співпраці учасників навчально-виховного процесу; - організовувати соціально-виховний процес в умовах початкової школи, вирішувати конфліктні педагогічні ситуації, налагоджувати взаємодію (співпрацю) з батьками (опікунами) учнів, професійна рефлексія та розвиток власних творчих ресурсів.	
Загальнонавчальна компетентність – здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо. Інформаційно аналітична компетентність – здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків. Комунікативна компетентність – здатність спілкуватися дер-	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Державного стандарту початкової освіти, розділів програми курсу Технології проектування в ПШ; - методологічні засади проектування в ПШ; - сутність педагогічного проектування в ПШ; - етапи педагогічного проектування в ПШ; - вимоги до оформлення та презентації різних типів проєктів; - наукові принципи, методи і прийоми проектування в ПШ.	Технологія проєктування в початковій школі

жавною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації. Рефлексивна компетентність – здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підході до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. Спеціальні (фахові) компетентності – здатність до проектування (розробки та оформлення проекту) навчального процесу на рівнях курсу (розділу), уроку, ситуації, «кроку»; до рефлексії і корекції результатів проектування.	Уміти: - розробляти і використовувати сучасні освітні технології у педагогічному процесі; - здійснювати усвідомлений вибір оптимальної стратегії і тактики викладання; - розв'язувати основні суперечності розвитку сучасної освіти.	
Виховна робота		
Здатність майбутніх фахівців до організації взаємодії освітнього закладу з сім'ями учнів; складання характеристик сімей учнів (склад батьків, сфера їх діяльності, освітній, соціальний і моральний рівень дорослих, тип сім'ї, рівень благополуччя чи неблагополуччя сім'ї, морально-психологічний клімат тощо); організації діагностичної роботи з вивчення сім'ї (використання оптимальних форм та методів у диференційованій, груповій та індивідуальній роботі з сім'єю); здійснення психолого-педагогічної просвіти батьків, створення системи масових заходів з батьками, роботи з організації спільної суспільно значущої діяльності і дозвілля батьків та дітей; використання змісту і значення основних правових документів з сімейного виховання.	Знати: - основні базові поняття навчальної дисципліни; напрями роботи школи з батьками; -методику підготовки та проведення традиційних і нетрадиційних форм роботи з батьками; -типові проблеми, які можуть виникати у батьків при неправильному вихованні дітей та шляхи їх вирішення; -методичні аспекти формування педагогічної культури батьків. Уміти: -аналізувати та давати принципову оцінку різним педагогічним концепціям; -використовувати кращі надбаня педагогічної спадщини під час розв'язання сучасних актуальних проблем; -самостійно працювати з педагогічною, довідковою, методичною літературою;	Взаємодія школи і сім'ї у вихованні дітей

	- розв'язувати виховні педагогічні ситуації; -готувати та розробляти презентаційний матеріал; -розробляти сценарії різних форм позаурочної діяльності вчителя з батьками учнів; -здійснювати педагогічну взаємодію з батьками, досягаючи єдності виховних впливів школи, сім'ї та громадськості; -аналізувати та використовувати передовий педагогічний досвід у процесі підготовки повідомлень, доповідей, рефератів, творчих робіт.	
Здатність до організації систематичного виховного процесу в школі, класі; Здатність до планування виховної роботи <i>Знання:</i> основних теоретичних понять курсу; методології проведення наукових досліджень соціально-культурних анімацій; загальнометодологічних принципів організації навчально-виховної діяльності в процесі використання соціально-культурних анімацій в ПШ; змісту та особливостей соціально-культурних анімацій, їх значення в навчально-виховному процесі початкової школи, основних шляхів, методів та прийомів упровадження в практичну діяльність; новітніх педагогічних технологій та їх поєднання з соціально-культурними анімаціями в ПШ; сутності соціально-психологічного клімату в учнівському колективі в процесі використання соціально-культурних анімацій. <i>Уміння і навички:</i> виявляти креативну сутність та соціально значущу роль соціально-культурних анімацій; оформляти власні дослідження відповідно до вимог, визначених програмою курсу; пояснювати та застосовувати в конкретній ситуації, навчально-виховному процесі ПШ соціально-	<i>Знання:</i> основних теоретичних понять курсу; методології проведення наукових досліджень соціально-культурних анімацій; загальнометодологічних принципів організації навчально-виховної діяльності в процесі використання соціально-культурних анімацій в ПШ; змісту та особливостей соціально-культурних анімацій, їх значення в навчально-виховному процесі початкової школи, основних шляхів, методів та прийомів упровадження в практичну діяльність; новітніх педагогічних технологій та їх поєднання з соціально-культурними анімаціями в ПШ; сутності соціально-психологічного клімату в учнівському колективі в процесі використання соціально-культурних анімацій. <i>Уміння і навички:</i> виявляти креативну сутність та соціально значущу роль соціально-культурних анімацій; оформляти власні дослідження відповідно до вимог, визначених програмою курсу; пояснювати та застосовувати в конкретній ситуації, навчально-виховному процесі	Виховна робота в ЗОШ

культурні анімації; володіти основними навичками проведення виховних заходів та занять з використанням соціально-культурних анімацій у ПШ; здійснювати систематичний пошук, накопичення й обробку інформації в означеному напрямі; раціонально поєднувати набуті знання і методи наукових досліджень на практиці; проектувати впровадження соціально-культурних анімацій у практику діяльності ПШ; організовувати розвивальне середовище в ПШ; критично аналізувати власні досягнення та упущення в процесі використання соціально-культурних анімацій, виокремлювати основні шляхи підвищення ефективності навчально-виховної діяльності з молодшими школярами.	ПШ соціально-культурні анімації; володіти основними навичками проведення виховних заходів та занять з використанням соціально-культурних анімацій у ПШ; здійснювати систематичний пошук, накопичення й обробку інформації в означеному напрямі; раціонально поєднувати набуті знання і методи наукових досліджень на практиці; проектувати впровадження соціально-культурних анімацій у практику діяльності ПШ; організовувати розвивальне середовище в ПШ; критично аналізувати власні досягнення та упущення в процесі використання соціально-культурних анімацій, виокремлювати основні шляхи підвищення ефективності навчально-виховної діяльності з молодшими школярами.	
Інструментальні компетентності: Здатність до олодіння вміннями і навичками організовувати тренінгові заняття, вміти застосувати їх у своїй практичній діяльності; здатність до усвідомлення сутнісних характеристик тренінгів, ділових ігор, які використовуються під час проведення гурткових занять, виховних заходів; здатність до володіння нетрадиційними формами проведення виховних занять КТС; до налагоджування різноманітних форм творчої співпраці гуртківців; до володіння методологією наукового пізнання; володіння основами знань з теорії виховання; володіння методичними компетентностями на теоретико-методологічному рівні. Міжособистісні компетентності: Здатність організовувати діалогічну взаємодію між учнями, педагогами та батьками школярів; здійснювати міжособистісну комунікацію у процесі організації виховної роботи з	Знати: -інноваційні технології організації позашкільної освіти; -виховну систему та управління нею; -інноваційні форми і методи організації позакласної і позашкільної виховної роботи у ЗОШ І ст.; -основи теорії та методики виховання, специфіку організації позакласної і позашкільної виховної роботи в сучасній школі; -особливості розвитку індивідуальності й самоактуалізації особистості майбутнього педагога у виховному процесі на основі цілісного, системно-комплексного, компетентнісного, акмеологічного, аксіологічного підходів. - принципи організації виховної системи школи, її зміст,	Інноваційні технології позакласної та позашкільної виховної роботи

молодшими школярами; організувати виховну міжособистісну взаємодію з різними категоріями дітей; здатність до володіння технологіями організації діяльності школярів, спілкування та формування позитивного досвіду суспільної поведінки, що вимагає мобільності педагога-вихователя, нових моделей організації виховної діяльності, гуманізації педагогічного світогляду. Системні компетентності: Здатність до володіння науково-теоретичним, методичним та інформаційним забезпеченням позашкільної та позакласної виховної роботи у ЗОШ І ст.; узагальнення та систематизації знань з теорії та методики організації позашкільної та позакласної виховної роботи у ЗОШ І ст. Здатність до класифікації джерел, форм та методів діяльності; до організації та здійснення ефективного планування виховної роботи; до забезпечення методичного керівництва та консультування педагогічних кадрів. Здатність творчо використовувати та комбінувати інноваційні технології виховної діяльності. Здатність до самостійного вирішення типових та нестандартних виховних проблем, завдань педагогічного характеру. Рефлексивні компетентності: Здатність володіти методами емоційного стимулювання як важливого чинника підвищення ефективності різнопланової діяльності школярів.	структуру, характеристики основних компонентів. Вміти: -самостійно працювати з педагогічною, довідковою, енциклопедичною літературою; -застосовувати інноваційні технології виховної роботи в практичній діяльності ЗОШ; -адекватно добирати форми і методи виховної роботи; -визначати позитивні зміни в підвищенні рівня вихованості й надавати допомогу вихованцям у складанні програми самовиховання; -конструювати й аналізувати різні форми виховних заходів; -здійснювати самоаналіз і самооцінку головних показників власної професійної придатності до педагогічної діяльності; -бути готовим до запровадження педагогічних інновацій; -самостійно вирішувати типові та нестандартні виховні проблеми, завдання педагогічного характеру; -налагоджувати діалогічну взаємодію між вчителем та учнем у виховному процесі початкової школи; -застосовувати технології педагогічної діагностики вихованості молодших школярів;	
Здатність до організації самостійної роботи учнів із закріплення та поглиблення знань, умінь та навичок, набутих на уроках; створення сприятливих умов для формування учнівського колективу та надання кваліфікованої допомоги учням у підготовці до уроків і виконанні домашніх завдань; організації індивідуальної, групової та колективної роботи учнів; організації дозвілля	Знати: зміст та вимоги основних державних законодавчих освітніх документів роботи групи подовженого дня; планування роботи в групі подовженого дня; основні напрямки роботи вихователя групи подовженого дня; специфіку роботи групи подовженого дня; види діяльності в групі подовжено-	Робота вихователя у групі подовженого дня (ГПД)

учнів; формування в учнів ціннісних орієнтацій; здійснення заходів, спрямованих на збереження та зміцнення здоров'я учнів, їх психічний та фізичний розвиток; надання допомоги батькам або особам, які їх замінюють, у вихованні дітей.	го дня; посадові обов'язки, функції права вихователя групи продовженого дня; вимоги до планування та режиму дня групи продовженого дня; вимоги до самопідготовки; особливості і форми роботи вихователя з батьками. Уміти: використовувати набуті знання на практиці; складати план виховної роботи вихователя на місяць, рік; складати сценарії свят, виховних заходів; організовувати проведення вільного часу; використовувати кращі надбання педагогічної спадщини під час розв'язання сучасних актуальних проблем; розв'язувати виховні педагогічні ситуації; аналізувати та використовувати передовий педагогічний досвід у процесі підготовки повідомлень, доповідей, рефератів, творчих робіт; самостійно працювати з педагогічною, довідковою, методичною літературою.	
Інструментальні компетентності: - здатність до володіння узагальненими теоретичними знаннями щодо організації соціально-педагогічної діяльності педагога-вихователя освітньої установи; - володіння методологією наукового пізнання; - володіння основами знань з теорії виховання; - володіння методичними компетентностями на теоретико-методологічному рівні. Міжособистісні компетентності: - здатність налагоджувати діалогічну взаємодію між учнями, педагогами, батьками школярів та громадськістю; - здатність здійснювати міжособистісну комунікацію у процесі організації виховної роботи з молодшими школярами; налагоджувати соціально-педагогічну взаємодію з різними категоріями соціально незахищених	Знати: - сутності соціально-педагогічної діяльності педагога-вихователя; - соціально-педагогічні умови, що забезпечують ефективний виховний вплив на формування особистості; - методи організації та здійснення колективного творчого виховання; - інноваційні технології організації соціально-педагогічної діяльності в початковій школі; - психолого-педагогічні засади організації соціально-педагогічної діяльності як цілісної системи формування особистості школяра; - виховну систему школи, її структурні компоненти; - методику діалогічної взаємодії вчителя соціальних працівників та учнів у виховному	Соціально-педагогічна діяльність

дітей. Системні компетентності: - здатність до узагальнення та систематизації знань з теорії та методики організації соціально-педагогічної роботи; - здатність до узагальнення форм та методів соціально-педагогічної діяльності; - Здатність до організації та здійснення ефективного планування соціально-педагогічної виховної діяльності. - здатність до самостійного вирішення типових та нестандартних соціально-педагогічних виховних проблем та завдань педагогічного характеру. Комунікативні компетентності: - здатність педагога будувати ефективні комунікативні дії в певному колі ситуацій міжособистісної взаємодії. - здатність до планування закономірностей різних форм спілкування і правил поведінки в різних ситуаціях, уміння сформувати тактичний план і реалізувати його на основі соціальних навичок. Творчі компетентності: - здатність педагога продуктивно організувати вирішення соціально-педагогічних проблем неординарними способами. - здатність діяти у тій чи іншій сфері відповідно до його інтелектуальної, ауто психологічної, комунікативної, психологічної компетентностей. Дослідницькі компетентності: Здатність до оволодіння науковим мисленням, умінням спостерігати й аналізувати, висунення гіпотези для вирішення спірних питань; здатність виконувати дослідницьку роботу, аналізувати наукову літературу.	процесі початкової школи; -методику педагогічної діагностики вихованості школярів; -методику організації позакласної та позашкільної виховної роботи у ЗОШ; -методи організації соціально-педагогічної діяльності педагогів-вихователів та формування позитивного досвіду суспільної поведінки; -методи емоційного стимулювання як важливого чинника підвищення ефективності різнопланової діяльності школярів; методи виховання, самовиховання, перевиховання. Уміти: –володіти методами організації колективного творчого виховання; орієнтуватися в інноваційних соціально-виховних аспектах педагогічних технологій; –володіти методами управління соціально-педагогічною діяльністю педагога-вихователя, вміти налагоджувати взаємодію з метою формування позитивного досвіду суспільної поведінки, що вимагає мобільності педагога-вихователя, нових моделей організації соціально-педагогічної діяльності, гуманізації педагогічного світогляду; –володіти методами емоційного стимулювання як важливого чинника підвищення ефективності різнопланової діяльності школярів; –на відповідному рівні самостійно працювати з педагогічною, довідковою, енциклопедичною літературою; –застосовувати методи соціально-педагогічної роботи в практичній діяльності педагога-вихователя; адекватно добирати форми і методи соціально-педагогічної роботи;	
---	---	--

	льно-педагогічної роботи; визначати позитивні зміни в підвищенні рівня вихованості й надавати допомогу вихованцям у складанні програми самовиховання; конструювати й аналізувати різні форми виховних заходів; —здійснювати самоаналіз і самооцінку головних показників власної професійної придатності до соціально-педагогічної діяльності.	
Дошкільна освіта		
Загальні компетентності: - <i>загально навчальна</i>, що передбачає здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями виховання, навчання, й розвитку дітей дошкільного віку; чинним нормативним забезпеченням дошкільної освіти тощо; <i>інформаційно аналітична</i> - здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків; <i>інформаційно-комунікаційна</i>— здатність використовувати інформаційно-комунікаційні технології та відповідні засоби для виконання особистісних і суспільно значущих завдань; <i>рефлексивна</i>- здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку дітей дошкільного віку, творчому підході до виховання, навчання дітей дошкільного віку. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання дітей дошкільного віку в дошкільному навчальному закладі; здатність до педагогічної рефлексії. б)спеціальні (фахові) компетентності: <i>здоров'язберезувальна</i>— здат-	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Базового компоненту дошкільної освіти; - тенденції і закономірності розвитку дошкільної педагогіки, їх зв'язки і специфіку; - методологічні основи дошкільної педагогіки; - програмно-методичні документи й матеріали; - методи психолого-педагогічного діагностування розвитку дитини; - чинники всебічного виховання особистості дошкільника; - основи дидактики дошкільної освіти; - способи педагогічного керівництва вихованням дітей у сім'ї; - шляхи забезпечення наступності між дошкільним навчальним закладом і школою; - форми та методи роботи з батьками та вимоги до їх рівня педагогічної культури. Вміти: - інтегрувати теоретичні уявлення і поняття із досвідом безпосередньої діяльності з дітьми; -здійснювати диференційований та індивідуальний підхід до	Дошкільна педагогіка

ність застосовувати в умовах конкретної ситуації сукупність здоров'язберезувальних компетенцій, дбайливо ставитися до власного здоров'я та здоров'я інших людей; методична - здатність ефективно діяти, розв'язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час виховання та навчання дітей дошкільного віку освітніх змістових ліній, визначених Базовим компонентом дошкільної освіти.	дітей, сприяти розвитку їх здібностей і задатків; - застосовувати вплив на вихованців, що ґрунтується на педагогіці співробітництва, національних традицій, гуманному ставленні до дитини; - проводити діагностичне обстеження дошкільника, аналізувати рівень його знань і вмінь, здійснювати різні види спостережень; - працювати у тісній взаємодії з сім'єю дошкільника; - аналізувати документацію дошкільного навчального закладу.	
Загальні компетентності: - здатність до продуктивного (абстрактного, образного, дискурсивного, креативного) мислення; - здатність знаходити і приймати обґрунтовані рішення; - здатність до вільного користування засобами сучасних інформаційних і комунікаційних технологій. - здатність до проектної організації діяльності; б) спеціальні (фахові) компетентності: - здатність до формування у дітей раннього і дошкільного віку навичок безпечної поведінки і діяльності в побуті, природі і довкіллі; - здатність до розвитку в дітей раннього і дошкільного віку мовлення як засобу спілкування і взаємодії з однолітками і дорослими; - здатність до формування у дітей раннього і дошкільного віку первинних уявлень про предметне, природне, соціальне довкілля, властивості і відношення предметів; розвитку самосвідомості (Я дитини і його місце в довкіллі).	Знати: - явища з розвитку, навчання і виховання дітей раннього і дошкільного віку з урахуванням базових психологічних і педагогічних понять і категорій. - психологічні закономірності формування у дітей раннього і дошкільного віку навичок безпечної поведінки діяльності в побуті, природі і довкіллі. Вміти: - володіти технологіями організації розвивального предметно-ігрового, природно-екологічного, пізнавального, мовленнєвого середовища в різних групах раннього і дошкільного віку; - здійснювати суб'єкт-суб'єктну взаємодію і розвивальне міжособистісне педагогічне спілкування з дітьми дошкільного віку та особистісно- і соціально зорієнтоване спілкування з батьками; - володіти методиками педагогічного супроводу і підтримки розвитку дітей раннього і дошкільного віку первинних уявлень про предметне, природне, соціальне довкілля,	Ознайомлення дітей з довкіллям та розвиток рідного мовлення

	властивості і відношення предметів; розвитку самосвідомості (Я дитини і його місце в довкіллі; здатність виявляти і оцінювати їх ефективність	
Загальні компетентності: - <i>загальнонавчальна</i>, щопередбачає здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; чинним нормативним забезпеченням початкової освіти тощо.; <i>інформаційно аналітична</i> - здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків; <i>комунікативна</i> - здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) в різних сферах комунікації; <i>рефлексивна</i> - здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку й саморозвитку учнів, творчому підходові до навчально-виховного процесу початкової школи. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання учнів початкової школи; здатність до педагогічної рефлексії. б) спеціальні (фахові) компетентності: <i>художньо-естетична</i> - здатність використовувати базові знання з композиції, демонструвати розвинену творчу уяву, використовувати власну образно-асоціативну мову при створенні художнього образу; <i>методична</i> - здатність ефективно діяти, розв'язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час навчання дітей.	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Базового компоненту дошкільної освіти, розділів програми курсу образотворчого мистецтва в ДНЗ; - основні поняття теорії та історії мистецтва (види та жанри образотворчого, декоративно-прикладного мистецтва і дизайну), художні техніки, історію методів навчання образотворчому мистецтву в Україні і за кордоном, психолого-педагогічні засади викладання образотворчого мистецтва в ДНЗ; - загальні питання методики викладання ОМ в ДНЗ; - психологію дитячої художньої творчості, дидактичні принципи навчання ОМ, критерії оцінювання дитячих робіт; Вміти: - ефективно розв'язувати стандартні та проблемні методичні задачі під час навчання дітей на заняттях із зображувальної діяльності в ДНЗ; - проводити заняття із зображувальної діяльності в ДНЗ з основних розділів програми (малювання з натури, декоративне, тематичне малювання, ліпка з пластиліну тощо); - добирати, аналізувати та застосовувати науково-методичну літературу з проблем навчання та виховання дітей в ДНЗ; - досліджувати та добирати матеріали з необхідними для певних видів роботи властивостями, виконувати технологічні операції з їх обробки та за-	Основи образотворчого мистецтва з методикою керівництва та художня праця

	стосуванням відповідних інструментів з дотриманням вимог культури, гігієни та безпеки праці; - моделювати структуру занять із зображувальної діяльності, складати плани-конспекти занять за орієнтовною структурою, зразком та на основі спостережень.	
Загальні компетентності: - <i>загальнонавчальна</i>, що передбачає здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, методиками, технологіями виховання, навчання й розвитку дітей дошкільного віку; чинним нормативним забезпеченням дошкільної освіти тощо; <i>інформаційно аналітична</i>— здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків; <i>інформаційно-комунікаційна</i>— здатність використовувати інформаційно-комунікаційні технології та відповідні засоби для виконання особистісних і суспільно значущих завдань; <i>рефлексивна</i> - здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє розвитку дітей дошкільного віку, творчому підході до виховання, навчання дітей дошкільного віку; здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності навчання, розвитку й виховання дітей дошкільного віку в дошкільному навчальному закладі; здатність до педагогічної рефлексії. б) спеціальні (фахові) компетентності: <i>здоров'язбережувальна</i> — здатність застосовувати в умовах конкретної ситуації сукупність здоров'язбережувальних компетенцій, дбайливо ставитися до власного	Знати: - основні поняття теорії та методики фізичного виховання та валеологічної освіти, а також вимоги нормативно-правових документів щодо фізичного виховання і валеологічної освіти дітей дошкільного віку в умовах сьогодення; - зміст, завдання, мету та умови функціонування системи фізичного виховання дітей для здійснення їх різнобічного розвитку; - особливості змісту технологій валеологічного виховання; - засоби фізичного виховання для збереження і зміцнення здоров'я дітей; - анатомо-фізіологічні особливості та основи гігієни дітей дошкільного віку; - загальні основи методики навчання основних рухів, вдосконалення фізичних якостей; - структуру, методику проведення занять з фізичної культури та валеології; - психологічне підґрунтя механізмів реалізації здорового способу життя дошкільників; - основні форми та зміст педагогічної роботи з батьками з питань фізичного виховання дітей та збереження здоров'я в сім'ї для забезпечення їх повноцінного фізичного, психічного, морального здоров'я та соціального бла-	Теорія та методика фізичного виховання та валеологічної освіти

здоров'я та здоров'я інших людей; методична - здатність ефективно діяти, розв'язуючи стандартні та проблемні методичні задачі під час виховання та навчання дітей дошкільного віку освітніх змістових ліній, визначених Базовим компонентом дошкільної освіти.	гополуччя. Вміти: - реалізовувати в практиці фізичного виховання дітей дидактичні принципи, засоби, методи навчання, адекватні стану здоров'я, віковим особливостям та рівню фізичної підготовленості дитини; - враховувати вікові особливості під час проведення занять з фізичної культури, диференціювати навантаження для дітей з врахуванням їх стану здоров'я та можливостей організму; - здійснювати організаційно-методичне забезпечення різних форм фізичного виховання та валеологічної освіти в режимі дня, у співпраці ДНЗ, сім'ї та громадськості; - спостерігати за дотриманням режиму рухової активності вихованців, здійснювати її аналіз; - організовувати та проводити різні види рухової діяльності; - здійснювати оздоровчу роботу з дітьми; - аналізувати фізкультурно-оздоровчу діяльність, яку проводять вихователі, і здійснювати самоаналіз власної; - організовувати та керувати системою фізичного виховання та валеологічної освіти в дошкільному навчальному закладі; - добирати доцільні засоби, методи і форми роботи з валеологічного виховання дошкільників, використовувати сучасні технології; – формувати у дітей бережне відношення до власного організму; – використовувати засоби профілактики захворю-	
---	---	--

	вань, з метою формування у дітей звички дбати про власне здоров'я; - здійснювати роботу з батьками з питань фізичного виховання та валеологічної освіти дитини в сім'ї; - забезпечувати охорону здоров'я дітей.	
Загальні компетентності: - <i>загальнонавчальна</i>, що передбачає здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, з математики, інноваційними методичними підходами формування математичної компетентності сучасними системами моделювання навчально-виховного процесу в дошкільному закладі, методиками, технологіями логіко-математичного розвитку й виховання дошкільників, чинним нормативним забезпеченням дошкільної освіти тощо.; - <i>інформаційно аналітична</i>- здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, з різних джерел та формулювання логічних висновків; - <i>комунікативна</i>- здатність спілкуватися науковою мовою на діловому рівні; володіти навичками нормативного мовлення в різних сферах комунікації; - <i>рефлексивна</i> - здатність ефективно та адекватно здійснювати рефлексивні процеси, що сприяє «логіко-математичному» розвитку й саморозвитку дошкільників, творчому підходові до навчально-виховного процесу ДНЗ. Здатність оцінювати результати педагогічних впливів та забезпечувати якість діяльності ДНЗ; здатність до педагогічної рефлексії. б) спеціальні (фахові) компетентності: <i>математична</i>- здатність до застосування математичних знань, умінь та навичок, що становлять теоретичну основу ТФЕМУ; <i>методична</i> - здатність ефективно	Знати: - зміст основних нормативних документів, спрямованих на виконання Державного стандарту дошкільної освіти, розділів альтернативних програм дошкільного виховання; - принципи, методи і прийоми формування елементарних математичних уявлень; - зміст та вимоги альтернативних програм дошкільної освіти; - особливості, зміст і завдання вивчення основних тем: засоби навчання математики в ДНЗ; моделювання навчального процесу в ДНЗ; - формування логіко-математичної компетенції; формування кількісних часових, просторових уявлень та уявлень про форму та величину. Вміти: - ефективно розв'язувати проблемні методичні задачі в процесі формування математичних уявлень у відповідності з Базовим компонентом дошкільної освіти; - використовувати базові положення методичної науки для побудови ефективного процесу формування математичних уявлень; - добирати, аналізувати та застосовувати науково-методичну літературу з проблеми математичного розвитку дошкільників; - моделювати структуру занять з ФЕМУ на основі враху-	Теорія та методика формування елементарних математичних уявлень дошкільників

моделювати навчально-виховний процес з формуванням математичних уявлень, розв'язуючи проблемні методичні задачі під час навчання дошкільників математичним поняттям, відношенням, діям.	вання вікових особливостей дидактичної та методичної класифікацій; - добирати систему математичних завдань, вправ, володіти методикою використання ігрових технологій в процесі вивчення кількісних, часових, просторових понять та відношень.	
Англійська мова і література		
Літературознавча компетентність: – здатність до усвідомлення знань про країну, мова якої вивчається, та відповідних умінь використовувати ці знання в практичній діяльності; знань та уявлень про культуру та реальії іншомовної літератури, умінь аналізувати твори та авторів; здатність до застосування цих знань у відповідній ситуації спілкування; володіння літературознавчим матеріалом; використання цього матеріалу в майбутній професійній діяльності; здатність сприймати різноманітність та міжкультурні відмінності країн, мова яких вивчається; умінь працювати в міжнародному контексті. Читацька компетентність: здатність до володіння системою літературних знань, умінь і навичок, переживань, емоційно-ціннісних орієнтацій, переконань особистості та здатності їх використовувати з метою пізнання навколишньої дійсності, задоволення власних потреб (пізнавальних, естетичних, самоосвітніх та ін.). Вона визначається не лише обсягом літературних знань, читацьких умінь і навичок з їх відтворенням українською та англійською мовами, а й здатністю студента засвоювати знання та використовувати їх у власній літературознавчій та професійній діяльності. Читацька компетенція студента інтегрує такі компоненти: когнітивний (знання); комунікативний (слухання, читання, говоріння, письмо); ціннісний (оцінні судження і ставлення до прочитаного); діяльнісний (уміння,	Вміти: -будувати усні й письмові мовнолігичні висловлювання англійською мовою; - брати участь у діалозі в процесі обговорення прочитаного твору; - висловлювати свої думки, використовуючи для цього мовні, позамовні та інтонаційні засоби виразності мовлення; - ставити запитання; відповідати на запитання за змістом прочитаного твору; - переказувати твір.	Англійська література для дітей

навички, способи діяльності); особистісно-творчий (мотиваційно-ціннісні ставлення, прагнення до навчання, пізнання і діяльності). Соціокультурна компетентність - здатність до засвоєння соціокультурних особливостей країни, література якої вивчається, культурних цінностей та морально-етичних норм свого та інших народів; формування умінь використовувати їх у житті, а особливо у майбутній професії.		
Лінгвістична компетентність: здатність до володіння знаннями системи мови і правил її функціонування в процесі професійного спілкування англійською мовою; здатність до висловлювання своїх думок в усній та письмовій формах. Професійно-мовленнєва компетентність: передбачає здатність до володіння мовою на адаптивному рівні, що визначається конкретною педагогічною ситуацією та вміннями педагогічного спілкування; володіння мовним матеріалом для його фахового використання у професійній сфері; здатність використовувати англомовну літературу; здатність до володіння навичками фахового ділового спілкування рідною та англійською мовами на високому професійному рівні; вміння застосовувати у професійній діяльності рекомендації Ради Європи щодо інтенсифікації навчання іноземних мов у мовну освіту України; Стратегічна компетентність: - здатність компенсувати вербальними і невербальними засобами поодинокі недоліки у володінні мовою. Соціально-культурна компетентність: здатність до узагальнення знань із соціально-культурним контекстом функціонування мови; готовність до професійного спілкування з фахівцями іноземцями.	Знати: -основи методики навчання іноземної (на прикладі англійської) мови у ЗОШ І ступеня як науки; -методи, підходи, прийоми та навчання іноземної (англійської) мови у ЗОШ І ступеня; -методи, підходи до навчання вимови, вокабуляру та граматики; -методи, підходи до навчання слухання; -методи, підходи до навчання говоріння; -методи, підходи до навчання читання; -методи, підходи до навчання письма; -відповідний активний словниковий запас класного вжитку; -правила побудови уроку відповідно до календарно-тематичного планування. Вміти: -висловлюватися за змістом навчальних тем; -організувати учнів до запланованого виду діяльності на уроці; -подати лексико-граматичний матеріал у доступній для учнів формі; -організовувати різні типи уроків; - використовувати подані дидактичні матеріали на уроках іноземної мови;	Методика навчання англійської мови

	-планувати уроки відповідно до календарно-тематичного планування та навчальної програми школи; творчо аналізувати педагогічну діяльність та передовий досвід учителів практиків; -критично аналізувати основні підходи до вирішення сучасних проблем освіти та виховання; -самостійно аналізувати явища педагогічної реальності в контексті змін, що відбуваються в Україні; -володіти методологією пізнання освітніх явищ та застосовувати отримані знання при вирішенні професійних завдань; -застосовувати методологію наукових досліджень при вивченні явищ освітньої реальності та робити на їх основі науково-обґрунтовані висновки, а також ефективно використовуючи їх на практиці.	
Комунікативна компетенція – здатність до комплексного застосування мовних і немовних соціально-побутових ситуацій, уміння орієнтуватися у ситуації спілкування, сприймати і використовувати інноваційні методики залежно від комунікативної ситуації, ініціативність іншомовного спілкування; засвоєння і усвідомлення мовних норм та адекватне їх застосування. Мовна компетенція охоплює наступні компетенції та здатність формувати їх за допомогою інноваційних методик навчання: <i>Фонетичну</i> компетенцію – здатність до правильної вимови та володіння інтонаційними засобами. <i>Лексичну</i> компетенцію – наявність певного запасу лексичних одиниць, здатність їх адекватно використовувати. <i>Граматичну</i> компетенцію – здатність до правильного вживання граматичних форм англійської мо-	Знати: - способи утворення і функціонування граматичних форм і конструкцій; - моделі побудови речень і словосполучень та застосування їх у практиці мовлення; - правила артикуляції англійських голосних і приголосних звуків; - граматичний матеріал англійської мови; словник-мінімум базового підручника та лексику класного вжитку; - розмовні теми побутового та країнознавчого характеру; - культурно-історичне коріння англійської мови та її сучасну функцію як мови міжнародного спілкування. Вміти: - володіти монологічним і діалогічним мовленням в ситуаціях неофіційного та офіційного спілкування професійно-	Практичний курс з англійської мови

ви у відповідності із законами та нормами граматики. Мовленнєва компетенція інтегрує компетенції в аудіюванні та говорінні, які характеризуються здатністю доречно і адекватно користуватися мовою у конкретних ситуаціях та компетенції в читанні та письмі. Навчальна компетенція передбачає сформованість навчальних умінь, здатність до здійснення дослідницької діяльності на основі знання та критичного аналізу проблем, вміння обирати оптимальні методи дослідження та інноваційні авторські методики навчання, обробляти результати досліджень, аналізувати їх з урахуванням актуальних наукових і практичних джерел; здатність шукати та аналізувати інформацію з різних ресурсів; компетентність у загальнотеоретичних педагогічних проблемах, розвиток критичного мислення, формування власної обґрунтованої позиції щодо використання елементів певних інноваційних методик навчання у педагогічній науці та практиці.	педагогічної, суспільно культурної, естетичної та побутової тематики; -розуміти монологічне та діалогічне мовлення в професійно-педагогічній, культурно-естетичній та побутовій сферах при безпосередньому спілкуванні; -читання оригінальної фахової і суспільно-політичної літератури, а також тексти побутової тематики з різним функціональним спрямуванням; -володіти вміннями писемного мовлення, дотримуючись особливостей стилю в професійно-педагогічній, культурно-естетичній та побутовій сферах, в тому числі в письмових перекладах з однієї мови на іншу, які виконуються з різними цілями; -провести урок англійської мови у межах проходження педагогічної практики у школах.	
Музика		
Здатність до володіння технікою хорового диригування, знаннями теоретичних основ і практичних умінь, необхідних для успішного здійснення вокально-хорової роботи в загальноосвітній школі; здатність до розуміння значущості диригентсько-хорової підготовки як важливого компонента фахової музично-педагогічної освіти; сформованість власної позиції щодо диригентсько-виконавської діяльності вчителя-музиканта і керівника дитячого хорового колективу;.	Знати: -значення мистецтва хорового диригування для професійного становлення вчителя музичного мистецтва; -основи техніки диригування; -теоретичні основи вокально-хорової діяльності вчителя музичного мистецтва; -методи та прийоми роботи з дитячим хоровим колективом; -шляхи формування вокально-хорових навичок; -методи розучування хорових творів шкільного пісенного матеріалу, хорових творів для дітей; -критерії добору пісенно-хорового матеріалу для дітей та особливостей роботи над ним на уроках музичного мистецтва та у позакласній вока-	Вокально-хорова робота і диригування

	льно-хоровій діяльності; -особливості створення дитячих різновікових колективів і організації роботи в них. Уміти: -володіти технікою диригування; -читати нескладні хорові партитури а'cappella та в супроводі фортепіано; -визначати художньо-образний зміст пісень шкільного репертуару, хорових творів для дітей та втілювати його в процесі диригування; -самостійно працювати над хоровою партитурою; розв'язувати музичні, технічні завдання, пов'язані з доббором диригентських засобів для художнього відтворення твору; -проявляти творчу ініціативу в інтерпретації музичного образу; -аналізувати якість хорового звучання; -застосовувати різноманітні методи і прийоми роботи з дитячим хоровим колективом; -володіти методикою роботи над шкільним пісенним матеріалом, хоровими творами для дітей; -аналізувати специфіку вокально-хорової роботи з дитячим колективом; -використовувати основні прийоми і методи розвитку вокально-хорових навичок у дітей.	
Компетентності: - усвідомлення особливостей засобів виразності народної музики; розуміння діалектичних слів та виразів в українських народних піснях; розуміння та диференціація роду, жанру та тематичної групи пісенного фольклору; здійснення музично-теоретичного, історико-стильового аналізу творів; здійснення худож-	Знати: - головні історичні етапи становлення і розвитку української народно- музичної творчості; - суспільно-історичні фактори, які визначали еволюцію українського музичного мистецтва на різних його етапах; - походження обрядів календарного циклу;	Історія української музики та народна музична творчість

ньо-естетичної оцінки творів мистецтва; усвідомлення місця фольклору у музичній та художній культурі свого часу; - здатність самостійно працювати з аудіо матеріалами та нотами; - здатність використовувати засоби народного мистецтва у вихованні підростаючого покоління.	- жанрово-стильові особливості української народної музики; - тематику, ладову будову, ритміку українських народних пісень; - класифікацію українських народних інструментів. Вміти : - слухати і аналізувати зміст народної музики; - працювати з музикознавчою літературою; - здійснювати пошуково-дослідну діяльність; сформувати в студентів цілісну систему знань про український етнос і фольклор; - розкрити зміст обрядовості нашого народу. - збагатити слуховий досвід студентів шляхом прослуховування музичних творів; - розвивати музичну пам'ять і художній смак, пробуджувати інтерес і любов до народного мистецтва.	
Здатність доволодіння теоретичними, методичними і практичними основами музичного виховання у початковій школі; сформованість професійних якостей, ключовими елементами яких є широка культурологічна освіченість, розуміння специфіки музичного мистецтва, засвоєння основних закономірностей музики, оволодіння засобами втілення художніх образів у музичному виконавстві, застосування музики в художньо-виховній роботі з школярами. Здатність доволодіння необхідними практичними навиками і вміннями керування хором; методами розучування нескладних хорових творів для однорідного чи мішаного складу; навиками практичної роботи з хором та засвоєння ними всього багатогранного комплексу вокально-хорових засобів музичної виразності; методами роботи з хором в якості диригента та співака.	Знати: -дидактичні основи музичного виховання в загальноосвітній школі; -методологію здійснення педагогічного керівництва музичною діяльністю; -прийоми формування вокально-хорових навичок; -методики проведення слухання музики; -специфіку застосування музично-ритмічних рухів; -класифікації дитячих музичних інструментів; -формипозакласної та позашкільної роботи з музичного розвитку молодших школярів. Уміти: -планувати, структурувати урок музичного мистецтва; -формувати вокально-хорові навички в дітей; -застосовувати різні прийоми вивчення пісні;	Основи музичного виховання в ПШ з практикуванням роботи з хором

	-провести слухання музики, використовуючи методи акти-візації музичного сприймання; -здійснювати педагогічне ке-рівництво процесом гри на дитячих музичних інструмен-тах; -розвивати в школярів музич-но-ритмічне чуття.	
Здатність до володіння теоретич-ними знаннями і практичними на-вичками щодо загальних питань теорії музики; володіння основни-ми закономірностями будови музи-чних елементів та логіки їх співвід-ношення, і як наслідок осмислення загальних законів музичного мис-лення та виразових можливостей музики; здатність до володіння му-зичним інструментом для якісного забезпечення використання його в роботі; сформованість художньо-естетичного смаку, творчої уяви та професійно- особистісних якостей.	Знати: -нотну грамоту для практич-ного застосування під час гри на музичному інструменті; -загальні питання теорії музи-ки (будова інтервалів, тризву-ків, акордів; схем тактування простих розмірів; тонально-стей тощо); -основні прийоми гри на музич-ному інструменті; -методи розучування і при-йомів роботи над твором; -основні риси творчості ком-позиторів, стилів різних епох. Уміти: -визначати ладово-функціональний розвиток му-зичного твору (тональний план, розмір, темп, динаміку, структуру і функції акордів, типи відхилень та модуляцій, каденції тощо); -виконувати твори на музич-ному інструменті, акомпану-вати під власний спів, створю-вати супровід до музичних творів; -читати ноти з аркуша; аналі-зувати творчість композито-рів, класифікувати жанри і стилі; -підбирати необхідний матері-ал для музичного монтажу шкільних свят, музичних лек-торій, театралізованих дійств.	Основи теорії му-зики та гра на му-зичному інстру-менті
Здатність до досконалого оволодін-ня основами співацького дихання, вірною позицією звучання голосу, різними видами голосоведення, динамікою звуку, співацькою ор-фоепією, вірною співацькою арти-куляцією та чіткою дикцією, а та-	Уміти: - в достатньому обсязі володі-ти співацьким голосом; - аналізувати вокальні твори; визначати жанр, характер тво-ру, засоби музичної виразнос-ті, форму музичного твору;	Хоровий клас і постановка голосу

кож формування вокально-технічної основи голосоутворення; здатність до формування художньо-виконавських навичок на вмінь; створення художнього образу вокального твору, відображення його емоційного змісту; здатність до інтерпретації вокального твору; підбору та роботи з дитячим репертуаром; здатність до здійснення естетичного виховання школярів засобами вокального мистецтва.	- добирати вокальний репертуар; - добирати методичні прийоми для розвитку вокального виконавства та музичної творчості; - виявляти мистецькі інтереси школярів; - цілеспрямовано систематизувати навчальні вправи та вокальний репертуар; - підбирати художній репертуар з врахуванням вокально-виконавського досвіду студентів, їх довузівської підготовки, вокально-музичних здібностей і художньо-смакових уподобань; - розробляти практичні форми контролю за формуванням у майбутніх учителів музичного мистецтва умінь вокально-педагогічної інтерпретації творів.	
Інклюзивна освіта		
Здатність докритичного осмислення основних теорій, принципів, методів і понять організації навчально-виховного процесу в початковій школі в країнах близького і далекого зарубіжжя; вміння здійснювати пошук інформації в різних джерелах (в т.ч. зарубіжних) для розв'язування професійно-педагогічних ситуацій в інклюзивному процесі; здатність до розвитку дітей з особливими освітніми потребами суб'єктів освітнього процесу на основі знань та умінь про їхні вікові, індивідуальні особливості й соціальні чинники розвитку.	Знати: -основи законодавства про освіту і соціальний захист; -міжнародні документи про права людини й дитини; -організаційно-педагогічні і методичні засади забезпечення навчально-виховного процесу для учнів з особливими освітніми потребами загальноосвітніх навчальних закладів (за нозологіями) в різних країнах; -методику викладання й оцінювання навчальних досягнень учнів з особливостями психофізичного розвитку у країнах Західної Європи та Америки; -прогресивний зарубіжний досвід щодо адаптації навчально-освітнього середовища до умов інклюзивного навчання; -етичні норми і правила організації навчання та виховання дітей.	Інклюзивна освіта за кордоном

	Уміти: -застосовувати знання про прогресивний досвід зарубіжних країн у сфері інклюзивної освіти в майбутній педагогічній діяльності; -здійснювати аналіз індивідуальних навчальних планів і програм для дітей з особливими освітніми потребами в зарубіжній початковій школі з урахуванням індивідуальних особливостей їх розвитку; -розуміти змістові відмінності міжособистісного, міжгрупового, діалогічного та авторитарного типів педагогічного спілкування.	
Здатність до застосування знань про особливості засвоєння навчального матеріалу учнями з особливостями психофізичного розвитку відповідно до їхніх індивідуальних і вікових характеристик сприймання, уваги, пам'яті, мислення; вміння застосовувати ці знання при моделюванні ситуацій навчання, виховання і розвитку молодших школярів в умовах інклюзивної освіти	Знати: -особливості розвитку дітей з особливими освітніми потребами різного віку; -ефективні методи, форми і прийоми роботи з учнями на засадах індивідуалізації навчання; -методику оцінювання навчальних досягнень дітей різного віку з особливостями психофізичного розвитку; -норми та правила ведення педагогічної документації. Уміти: -застосовувати диференційований підхід у використанні продуктивних стратегій педагогічної майстерності у роботі з учнями з особливими освітніми потребами відповідно до зони їхнього найближчого розвитку з урахуванням інтелектуально-вольових, соціально-перцептивних, потребово-мотиваційних відмінностей; -складати індивідуальний навчальний план і програму розвитку дитини з обмеженими можливостями; -застосовувати професійні теоретико-методичні знання у сфері інклюзії в практичній діяльності; -здійснювати педа-	Методика навчання і виховання дітей з особливими потребами

	гогічний супровід дитини з особливими освітніми потребами (за нозологіями) в загальноосвітньому навчальному закладі; -не допускати авторитаризму, маніпулятивних технік у взаємодії із учнями в інклюзивному класі.	
Здатність майбутнього асистента педагога в інклюзивному класі вирішувати типові професійні завдання, що виникають в освітній практиці початкової школи; сформованість уявлень про кваліфікацію асистента вчителя (вихователя) в загальноосвітньому навчальному закладі з інклюзивним навчанням; здатність до організації ефективної професійно-педагогічної комунікації з суб'єктами навчально-виховного процесу в умовах інклюзивної освіти.	Знати: -нормативно-правові основи впровадження інклюзивної освіти в Україні; -організаційно-педагогічні засади забезпечення навчально-виховного процесу для учнів з особливими освітніми потребами загальноосвітніх навчальних закладів (за нозологіями); -рівні адаптації навчального та фізичного навантаження; -методи використання сучасних технічних засобів та обладнання в інклюзивному процесі; -основні кваліфікаційні вимоги і посадові обов'язки асистентів педагога в початковій школі. Уміти: -орієнтуватися у чинній законодавчо-нормативній базі з питань організації освітнього процесу в Україні в загальноосвітніх навчальних закладах з інклюзивним навчанням; -застосовувати професійні знання в практичній діяльності, здійснювати педагогічний супровід дитини з особливими освітніми потребами в умовах інклюзивного навчання; -використовувати ефективні соціально-педагогічні стратегії взаємодії з різнопрофільними фахівцями й батьками учнів з особливими потребами задля реалізації індивідуальної програми розвитку дитини; -здійснювати спостереження та аналізувати динаміку цього	Основи інклюзивної педагогіки зі вступом до спеціальності

	розвитку та займатись посередницькою діяльністю в сфері виховання й соціальної допомоги.	
Здатність майбутнього вчителя (випускника) вирішувати стандартні та проблемні професійні завдання, що виникають в освітній практиці початкової школи, на основі сформованих знань про теоретичні засади побудови змісту і процесу навчання дітей з особливостями психофізичного розвитку; сформованість ґрунтовних знань про сучасні теорії і методики інклюзивного навчання; спроможність обирати прийоми, засоби, технології, форми організації навчання в інклюзивному процесі; здатність до організації ефективної професійно-педагогічної комунікації з суб'єктами навчально-виховного процесу в умовах інклюзивної освіти.	Знати: -теоретичні та нормативно-правові засади запровадження інклюзивної освіти в Україні та за рубежом; -особливості навчання й виховання дітей з особливими освітніми потребами; -основні положення щодо організації педагогічного процесу в початковій школі в умовах інклюзивного навчання; -методику викладання та диференційованого оцінювання навчальних досягнень та розвитку дітей з особливими освітніми потребами; -технологію налагодження педагогічної співпраці з батьками учнів із особливими освітніми потребами, шкільним психологом, соціальним педагогом, медичним працівником та іншими; -типові труднощі, що виникають в процесі запровадження інклюзивної початкової освіти в Україні. Уміти: -розробляти індивідуальні навчальні плани та програми для дітей з особливими освітніми потребами з урахуванням індивідуальних особливостей розвитку; -використовувати ефективні соціально-педагогічні стратегії взаємодії з різнопрофільними фахівцями й батьками учнів з особливими потребами; -застосовувати адаптивні методики викладання й стандартизованого оцінювання в інклюзивному процесі; -налагоджувати педагогічне співробітництво з батьками школярів, котрі потребують	Основи спеціальної педагогіки

	інклюзивного навчання; -запобігати упередженому ставленню однолітків і педагогів школи до дітей з особливостями психофізичного розвитку, створювати морально-психологічний комфорт в класі на засадах суб'єкт-суб'єктної взаємодії, співробітництва.	
Здатність до адаптації в професійному середовищі та дії в нових ситуаціях, зокрема тих, що передбачають навчання, розвиток і виховання учнів з особливостями психофізичного розвитку; здатність співчувати, співпереживати; ціннісні орієнтації, спрямовані на розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства	Знати: -особливості спілкування та взаємодії у класі з інклюзивним навчанням; -індивідуально-психологічні і педагогічні особливості розвитку дитини з особливостями психофізичного розвитку різних нозологій, типологію характеру й темпераменту, когнітивної та емоційно-вольової сфери, переваг і недоліків педагогічного впливу, специфіки прийняття різних стратегій індивідуального підходу в інклюзивному процесі. Уміти: -організувати навчально-виховну роботу в інклюзивному класі на засадах толерантності, розуміння, співтворчості; -налагоджувати педагогічне співробітництво з батьками школярів, котрі потребують інклюзивного навчання; -запобігати упередженому ставленню однолітків і педагогів школи до дітей з особливостями психофізичного розвитку, створювати морально-психологічний комфорт в класі; -будувати спілкування з учнями на засадах діалогічності, толерантності, поваги до особистості, її творчого розвитку; -рефлексивно ставитись до себе як суб'єкта комунікації та педагогічної взаємодії.	Психологія толерантності в інклюзивному процесі
Інформатика		
Загальні компетентності:	Знати:	Комп'ютерні тех-

готовність працювати з комп'ютерною технікою та сучасними комп'ютерними технологіями; здатність вільного користування комп'ютером як засобом пізнавальної, розвивальної та навчальної діяльності; здатності представляти повідомлення та дані в зрозумілій формі, використовувати комп'ютер і технології зв'язку; здатність до доцільного застосування інформаційних технологій у навчанні й повсякденному житті; здатність до раціонального використання комп'ютера і комп'ютерних засобів для обробки інформації, її пошуку, систематизації, подання, зберігання; здатність будувати моделі різноманітних явищ і досліджувати їх за допомогою інформаційно-комунікативних технологій; спроможність давати оцінку процесу й результатам професійної діяльності із застосуванням інформаційних технологій; інформативна: готовність майбутніх педагогів використовувати комп'ютерні технології для простого та розширеного пошуку і для опрацювання спеціальної науково-методичної літератури, електронних публікацій, що має стати джерелом постійної роботи над собою з метою підвищення рівня професійної кваліфікації в галузі розвитку освіти враховуючи стрімкий розвиток сучасних інформаційних технологій; здатність розуміти роль інформації та інформаційно-комунікативних технологій в освіті, науці, суспільстві; здатність створювати освітні цифрові ресурси, у тому числі веб-сайт, блог, Інтернет-спільноту; готовність до застосування державних документів щодо впровадження інформаційно-комунікативних технологій в освіту та науку; здатність освоювати інформаційні технології, самостійно	- основні тенденції інформатизації освіти; - вимоги до викладача в інформаційному суспільстві; - правила та норми роботи з комп'ютером; - інтерактивні методи навчання; - технології дистанційного навчання; - технології проектування та створення мультимедійних презентацій; - основні способи використання інформаційно-комунікаційних технологій у своїй професійній діяльності; - дидактичні можливості інформаційно-комунікаційних технологій; - електронні освітні ресурси та тенденції ринку професійно-орієнтованих електронних видань; - цифрові освітні ресурси; - технологію комп'ютерного тестування і типи тестових завдань тощо, сферою, та застосовувати ці знання на практиці; Вміти: - ефективно використовувати програмне забезпечення персонального комп'ютера; - продуктивно використовувати педагогічні можливості новітніх інформаційних технологій в освіті; - організовувати безпечну роботу дитини в Інтернет-просторі; - професійно та фахово застосовувати нову комп'ютерну техніку у своїй професійній діяльності; - створювати навчальні презентації і готувати графічні ілюстрації для наочних та дидактичних матеріалів, які використовуються в навчальній діяльності на основі растрової або векторної графіки;	нології в освіті
---	---	-------------------------

знаходити способи застосування засобів інформаційно-комунікативних технологій у викладацькій діяльності;	- шукати й укладати анотовану добірку Інтернет-посилань інформаційно-освітніх ресурсів для власної професійної діяльності; - розробляти тестові завдання для комп'ютерного тестування й оформляти їх в автоматизованій системі тестування тощо; - використовувати засоби діагностики успішності навчання.	
Загальні: здатність аналізувати застосування інформаційних технологій у навчальному процесі загальноосвітньої школи; здатність до пошуку, обробки, передавання та використання інформації в сучасних складних інформаційних системах, її застосування з професійною метою; готовність самостійно розв'язувати навчальні проблеми засобами інформаційно-комунікативних технологій в професійно-педагогічній діяльності; готовність використовувати відповідну методологію для досягнення позитивних результатів та обґрунтованих висновків; здатність застосовувати інформаційні технології для розвитку учнів загальноосвітніх шкіл навичок критичного мислення та надавати підтримку безперервному розумовому процесу; здатність вільно орієнтуватися в теоретичних та прикладних аспектах педагогічної науки, а також в критеріях та в їх рівнях професіоналізму викладача (учителя); <i>спроможність</i> адекватно оцінювати навчальний процес та результати наукової діяльності учнів і студентів, а також їхні потенційні можливості; спеціальні: здатність визначати основні напрями перспективи розвитку сучасної методики викладання інформатики в загальноосвітніх школах, спираючись на базові	Знати: -сформувати в студентів достатні знання, вміння та навички, необхідні для професійного та ефективного застосування інформаційних технологій у майбутній професійній діяльності; -форми, методи і прийоми проведення уроків з інформатики у загальноосвітній школі; -різновиди комп'ютерних програм, їх характеристики та принципи роботи, які необхідні під час викладання освітньої лінії «Інформатика»; -значення основ інформаційної культури у загальній і професійній освіті фахівців та їх вплив на засоби сучасної інформаційної технології на науково-технічній і соціально-економічний розвиток суспільства; -техніку безпеки та правила поведінки при роботі за комп'ютером. Вміти: -професійно складати та презентувати конспекти уроків до заданої теми з використання інформаційних технологій відповідно до вимог сучасної загальноосвітньої школи; -професійно працювати в мережі Інтернет; -професійно оформляти документи засобами текстового редактора MS Word;	Методика викладання інформатики в ЗОШ

знання з галузі інформатики; здатність професійно застосовувати комп'ютер та комп'ютерні засоби для покращення розв'язувань завдань які пов'язані з опрацюванням даних, їх пошуком, зберіганням, поданням і передаванням; <i>готовність</i> професійно вирішувати інформаційні проблеми шляхом застосування засобів сучасних інформаційних технологій, методик та алгоритмів виконання завдань; <i>спроможність</i> фахово співпрацювати засобами інформаційних технологій для виконання комплексних завдань; <i>готовність</i> до конструювання власних методичних прийомів для формування розвитку в учнів інформаційно-комунікаційної компетентності та їх творчого потенціалу і соціалізації в інформаційному суспільстві.	-методично створювати, редагувати та демонструвати електронні презентації засобами MS PowerPoint; -професійно організовувати роботу у кабінеті інформатики та досконало з планувати навчальний процес для інформатики, а також досконало вибирати організаційні форми і методи, які сприятимуть досягненню поставленої мети; -професійно використовувати програмну підтримку курсу і оцінювати її методичну доцільність.	
Загальні компетентності: здатність розв'язувати навчальні, побутові, професійні задачі за допомогою використання інформаційно-комунікаційних технологій;готовність використовувати в практичній діяльності засвоєні знання, уміння і навички в області інформаційних та комунікаційних технологій, є критерієм професійної придатності, причому як для школяра, для якого освоєння комп'ютерних технологій є запорукою його успішного майбутнього, так і для вчителя, який є носієм інтелектуальних цінностей суспільства; а) інформатична: - здатність до визначення програмних засобів інформаційної потреби та вміння її задовольнити; здатність використання засобів для розробки, представлення й відображення комплексу певних даних в мережі Інтернет;здатність представляти повідомлення та дані в зрозумілій формі, використовувати комп'ютер і технології зв'язку;	Знати: -особливості використання сучасних програмних продуктів для створення дидактичних аудіо та відео матеріалів; -організацію роботи з Web-технологіями у навчальному процесі; -специфіку використання сучасного програмного забезпечення для організації і підтримки навчального процесу із застосуванням інформаційних технологій; -особливості застосування інформаційних технологій для моніторингу результатів навчальної діяльності учнів; Вміти: -застосовувати сучасні програмні засоби у практичній діяльності; -вільно володіти основним комп'ютерним інформаційним інструментарієм, що допомагає в вирішенні навчальних завдань, бути впевненим користувачем персонального комп'ютера;	Програмні засоби реалізації інформаційних процесів

	-працювати з сучасними технічними та програмними засобами загального призначення; -мати фахові навички боротьби із загрозами зараження системного програмного забезпечення вірусами; -професійно використовувати у своїй роботі локальні та глобальні комп'ютерні мережі, навички роботи з електронною поштою та засобами online-комунікації.	
Загальні компетентності: здатність використовувати фахові знання технічних засобів інформаційних процесів як предмета для загальноосвітньої школи; готовність використовувати сукупність знань, умінь і навичок пошуку, аналізу й використання інформації, даних і знань; готовність застосовувати технічні засоби реалізації для вирішення актуальних задач в професійній освіті; здатність до застосування сучасних засобів інформаційних і комп'ютерних технологій для розв'язання комунікативних задач у професійній діяльності вчителя початкових класів й у повсякденному житті; а) інформаційно-аналітична: здатність до пошуку, оброблення та аналізу, систематизації й узагальнення інформації, зокрема професійно-педагогічної, з різних джерел та формулювання логічних висновків; спроможність формувати аналітично-теоретичні засади у галузі інформатики і обчислювальної техніки; здатність здійснювати аналітичний аналіз з використанням мультимедійних технічних засобів у своїй професійній діяльності;	Знати: -особливості використання технічних засобів у навчальному процесі: (комп'ютерна техніка; мультимедіа проектори; інтерактивні дошки; смартфони; планшети; смарт годинники); -правовий режим використання технічних засобів реалізації інформаційних ресурсів; -основи сучасних технологій обробки інформації та можливості їх застосування в навчальній сфері; -сучасний стан і основні напрямки розвитку комп'ютерної техніки та програмного забезпечення для загальноосвітніх шкіл; Вміти: -використовувати технічні засоби (мультимедіа проектори; інтерактивні дошки; смартфони; планшети) для візуалізації навчальних матеріалів під часу проведення уроків у загальноосвітній школі; -збирати, обробляти, зберігати та передавати інформацію з урахуванням пріоритетів професійної діяльності; -самостійно створювати медіа-проекти; -використовувати інформаційні системи в управлінні та навчанні;	Технічні засоби реалізації інформаційних процесів

	-проектувати та захищати інформаційні системи та бази даних	
Загальні: <i>здатність</i> до пошуку, обробки та використання інформації в складних інформаційних системах, її інтерпретації з професійною метою; <i>здатність</i> логічно, аргументовано, правильно та чітко будувати письмове й усне висловлювання, використовувати прийоми риторичної майстерності у своїй професійній діяльності, фахово володіти навичками публічної презентації результатів навчальної роботи, уміння професійно обирати відповідні форми та методи наочної презентації; <i>готовність</i> застосовувати інформаційні технології для вироблення розвитку навичок критичного мислення і постійно підвищувати свій професійний рівень; професійна (профільно-професійна): <i>готовність</i> визначати професійні задачі, для розв'язання яких слід використовувати можливості комп'ютера; <i>здатність</i> розробляти і реалізовувати з використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій культурно-просвітницькі програми, програми роботи класу; <i>усвідомлення</i> можливостей технологій навчання інформаційного суспільства (мережі Інтернет, сервісів Web 2.0, мобільних телекомунікаційних пристроїв) для розвитку критичного мислення, підтримки креативності та інновацій, обізнаності про відповідальність використання даних і відомостей, що на етичних та правових принципах є доступними; <i>здатність</i> входження до загально тематичних і спеціалізованих професійних соціальних мереж і створення освітнього середовища засобами інформаційних технологій;	Знати: -технології навчання та надання здобувачам вищої освіти необхідних науково-методичних рекомендацій для систематизації та поглиблення професійних знань методики викладання інформатики в початковій школі з використанням прикладного програмного забезпечення; -навички доцільного відбору та створення власного електронного (мультимедійного) контенту організації проектної діяльності молодших школярів; Вміти: -професійно використовувати свої знання інноваційних технологій та вимоги до створення прикладного програмного забезпечення, які спрямовані на реалізацію мети і знань освітньої галузі; -адаптувати професійні навички з інформаційних технологій у процесі проектування навчальних уроків інформатики в початковій школі на засадах використання інформаційно-комунікативних технологій; -кваліфіковано здійснювати пошук та аналізувати відібрану інформацію в глобальній мережі Інтернет; -вміти активно співпрацювати в інформаційно-комунікаційному педагогічному середовищі.	Технології навчання інформатики в початковій школі
Хореографія		
Здатність використовувати основи теорії та методології хореографії в	Знати: -що танці можуть бути різними	Методика викладання хореографії

професійній діяльності, проектувати і здійснювати освітній процес хореографічного навчання з урахуванням соціокультурної ситуації та рівня розвитку хореографічних здібностей учнівського колективу в системі шкільної, дошкільної та позашкільної освіти; здатність створювати танцювальний репертуар різного рівня складності відповідно до вікової групи школярів чи хореографічного колективу.	за змістом, темпом, кількістю виконавців, складатися з різних рухів, виконуватися в різних костюмах; танець складається з рухів та будується на рисунках; що кожний народ має свою танцювальну культуру, володіє інформацією про регіональні особливості українського танцю та танцювальну культуру свого регіону); Вміти: — застосовувати хореографічну термінологію (назви позицій, рухів, танців), розрізняти хореографічні напрямки (класичний, народний, сучасний, історико-побутовий, бальний) та танці за національністю (російський, український та ін.); — порівнювати рухи класичного та народного танцю; — може розповісти зміст танцю, надати словесну характеристику тому чи іншому танцювальному образу.	в школі
Здатність дооволодіння основами хореографічної майстерності, з методикою навчання рухів, постановкою хореографічних номерів у початкових класах; ознайомлення їх із здобутками національного і світового хореографічного мистецтва; створення необхідних і достатніх для студентів навчальних знань у галузі хореографічного мистецтва, формування мистецької активності і естетичного ставлення до мистецтва танцю, основ сприйняття мистецтва хореографії та художньо-практичних навичок танцювального виконавства, виконавської танцювальної творчості, елементарної хореографічної культури. Здатність доформування системи уявлень, понять, знань про синкретичну та синтезовану сутність хореографічного мистецтва, емоційно-образну пластику і виразні тан-	Уміти: — використовувати різні методи і прийоми ознайомлення учнів початкових класів із хореографічними творами; — моделювати заняття із застосуванням творів хореографічного мистецтва; — включати хореографічні твори в інші напрямки навчально-виховної роботи з дітьми; — складати плани-конспекти занять з хореографії, написання сценаріїв до свят і тематичних концертів; — планувати роботу з організації танцювальної творчості учнів початкової школи; — опрацьовувати науково-методичну, хрестоматійну	Методика роботи з самодільним колективом

цювальні рухи як спеціальну мову хореографічного мистецтва, про естетичний потенціал рухів людини, індивідуально спрямовану користь танців; закладання основ танцювальності, правильного виконання танцювальних рухів, емоційно-та інтелектуально спрямованого засвоєння елементарної техніки танцювальних рухів і танців, набуття культури рухів; набуття школярами системи танцювальних навичок, а також творчих умінь успішного їх застосування у хореографічній діяльності; формування системи навичок організації різних видів діяльності у початковій школі на матеріалі хореографічного мистецтва.	літературу, вміти аналізувати хореографічні твори для дітей.	
Здатність допедагогічної, виконавської та балетмейстерської діяльності, теоретичної й практичної готовності вчителя хореографії до викладання хореографії в системі шкільної та позашкільної освіти, спроможність результативно діяти, ефективно розв'язувати стандартні та проблемні ситуації, які виникають у практичній хореографічній діяльності. Здатність дооволодіння знаннями щодо створення хореографічного твору, постановки та репетиційної роботи. Здатність до оволодіння основними поняттями балетмейстерського мистецтва, з основними законами та прийомами постановки хореографічного твору, оволодіння знаннями, уміннями та навичками, які необхідні для створення хореографічних композицій.	Знати: – роль і місце хореографічного мистецтва у житті людей (учні повинні мати уявлення про хореографічне мистецтво як можливість вираження емоційного стану людини та про роль хореографії у житті людей); – мову хореографії, основні види танцю (класичний, народний, бальний, сценічний, побутовий тощо); – характеристику танцю як основи хореографічної діяльності (учні мають знати складові танцю). Уміти: – володіти елементами народно-сценічних та бальних танців); – розуміти хореографічне мистецтво в Україні, фольклорні джерела (учні повинні мати уявлення про український народний танець, регіональні особливості танцю); – виконувати прості завдання на перевірку акторської майстерності (вираження емоцій (здивування, радість, агресія та ін.);	Мистецтво балетмейстера

	– аналізувати розвиток артистичності, фантазії, творчої уяви; – вивчати особливості балетмейстерської діяльності, методики роботи над створенням хореографічного твору.	
Здатність розуміння особистості дитини під впливом цінностей хореографічного мистецтва у її фізичній, емоційно-пізнавальній, художньо-естетичній, творчій життєдіяльності на основі компетентного підходу; здатність до залучення дітей до краси хору; здатність до хореографічного мистецтва; виховання інтересу та любові до танцювальної діяльності; формування початкових хореографічних умінь та навичок, засвоєння нескладних танцювальних рухів та етюдів; розкриття та розвиток творчого потенціалу, виявлення та створення умов для розвитку обдарованих дітей.	Уміти: – ознайомити дітей з різними видами танцювального мистецтва (народним, історично-побутовим, бальним, класичним, сучасним) та доступною термінологією відповідного хореографічного напрямку; – формувати навички виконання хореографічних рухів, які відповідають віковим особливостям та індивідуальним можливостям дітей, сприяти розвитку вміння вільно володіти своїм тілом і користуватися необхідними засобами рухової виразності (добирати до рухів відповідні пози, жести, міміку); – вчити співвідносити рухи з характером музики, розвивати почуття ритму (відображення в русі ритмічного малюнку мелодії за допомогою плескання або тупання); – розвивати силу та еластичність різних груп м'язів, здійснювати профілактику та корекцію окремих анатомо-фізіологічних відхилень; – розвивати вміння орієнтуватись у просторі під час виконання різних видів музично-ритмічних рухів, самостійно перешиковуватись і виконувати композиційні малюнки ("хвилі", "завиток", "великі та маленькі зіроньки", "концентричні кола" тощо); – розвивати вміння емоційно переживати ігрову ситуацію в танці, знаходити індивідуальну пластику для розкриття музично-рухового образу, заохочувати до вільної імпровіза-	Ритміка і хореографія

	ції під час складання власних танцювальних форм, звертати увагу дітей на красу власних рухів; – залучати малюків до національної народної творчості, знайомити з композиційними різновидами українського танцю (хоровод, гопак, козачок, гуцулка); – виховувати інтерес до танцювальної діяльності, розвивати естетичні почуття та художній смак, формувати навички культури поведінки та культури одягу, виховувати морально-вольові якості.	
Здатність до володіння: – комплексом знань, умінь, властивостей та якостей особистості, які забезпечують варіативність, оптимальність і ефективність побудови навчально-виховного процесу; – сумою знань, умінь, навичок, засвоєних студентом у ході навчання; – готовністю і здатністю доцільно діяти відповідно до сучасних вимог з мистецького розвитку школярів початкової школи Здатність методично, організовано й самостійно вирішувати проблеми, а також самооцінювати результати своєї діяльності; здатності здійснювати професійну діяльність на основі набутих професійних компетенцій, які сприяють розвитку творчого потенціалу особистості, її професійному саморозвитку та самовдосконаленню; розуміння значення цих знань для практики.	Знати: -теоретичні та методичні основи дисциплін хореографічного циклу; -основні етапи розвитку хореографічного мистецтва, теоретиків та практиків хореографії; -основні виразні засоби хореографії та особливості їх застосування; -методику виконання та навчання вправам класичного, народно-сценічного та сучасного танцю, особливості складання тренажних комбінацій; -особливості балетмейстерської діяльності, методику роботи над створенням хореографічного твору; -методику роботи з дитячим хореографічним колективом.	Теорія та методика танцю (народного, класичного, сучасного)
Образотворче мистецтво		
Загальні: Здатність до оволодіння знань про історію виникнення та розвитку видів, підвидів декоративно-прикладного мистецтва, національних стилів в архітектурі і дизайні, кераміці, художніх виробів з дерева і металу, їх зв'язок з європейськими культурними досягненнями, збагаченими традицій-	Знати: – історію, традиції, види, роди декоративно-прикладного мистецтва, методику викладання художніх ремесел в школі; -закони і правила, прийоми і засоби композиції; -особливості роботи з глиною, деревом, соломомою та іншими природними матеріалами;	Декоративно-прикладне мистецтво та скульптура

ною культурою, естетичним досвідом; формування світоглядних орієнтацій і компетентностей, виховання потреб творчої реалізації, духовного розвитку і вдосконалення національного декоративно-прикладного мистецтва; науково-пізнавальна – опанування певною сумою знань в галузі декоративно-прикладного мистецтва, художньої праці, народних промислів та ремесел; інформаційно-комунікативна – здатність особистості «читати» мову художніх ремесел і володіти основами художніх технік в народному мистецтві, навиками створення художніх виробів з різних матеріалів (дерева, металу, тканини, глини, соломи) і передачі їх учням. б) спеціальні(фахові) компетентності: мистецька – здатність довивчення історії декоративно-прикладного мистецтва і художніх технік: формування теоретичних знань видів, родів і використання їх в процесі навчання; здатність до професійної практичної творчої діяльності; методична– здатність до опанування традиційними способами і техніками оздоблення виробів народного мистецтва, робота в матеріалі; вміння використовувати їх в навчальному процесі школи; компетентність у виборі видів, технік для покращення якості виробів, необхідних зразків для ефективного навчання.	-форми організації навчально-виховного процесу на уроках види художніх робіт в школі, основи художньої творчості дітей; -особливості народних ремесел тощо; Вміти: – створювати художні вироби в народному стилі; -використовувати спеціальні художні терміни (зі словника) в процесі проведення бесід; -будувати логічні зв'язки між елементами, мотивами в декоративній, станковій та інших видах композиції; -виконувати практичні завдання зі створення орнаментів; -планувати уроки, позакласну і позашкільну роботу з декоративно-прикладного мистецтва; -виготовляти навчально-методичні посібники з розпису, писанкарства, кераміки, вишивки та використовувати технічні засоби навчання; -формувати культурно-мистецьке, об'ємно-просторове середовище для комфортного перебування і сприймання мистецьких творів.	
Загальні: - соціальна,що передбачає здатність навчатися і засвоювати багатих досвід з історії, теорії і методики живопису та передавати його учням; загальнокультурна і естетична –здатність дозасвоєння світових і національних надбань у сфері живопису, формування світоглядних орієнтацій і компетентностей, ви-	Знати: – історію та основні методи навчання живопису; -основи кольорознавства, мету і головні завдання викладання дисципліни; -способи змішування кольорів і правила побудови кольорової гармонії, прийоми роботи пензлем, особливості акварельних і гуашевих фарб, прин-	Живопис

ховання потреби творчої самореалізації та духовного розвитку і вдосконалення у процесі навчання; науково-пізнавальна – опанування певною сумою знань, навиків і умінь в галузі образотворчого мистецтва і культури; вивчення технік роботи різними матеріалами з метою особистісного розвитку та здатності до пізнавальної діяльності і творчого самовираження, сприймання живопису і практичного опанування; інформаційно-комунікативна – здатність особистості розуміти художню мову живопису і володіти практичними навиками роботи, позитивно впливати на людей кольором, передавати свої емоції, враження, відчуття і переживання іншим. б) спеціальні(фахові) компетенції: мистецька – формування ключових, предметних і міжпредметних знань, навиків і умінь, опанування різними видами живопису та їх взаємодією; оволодіння теоретичними і практичними знаннями художніх технік; адекватно відгукуватися на прекрасне, використовувати його в процесі саморозвитку; здатність до практичної, творчої, художньої діяльності організації виставок і самовираження; методична– здатність особистості до пошуку ефективних засобів вдосконалення методики навчання живопису, (декоративного і станкового), що формується в процесі вивчення (сприймання і практичного опанування) навчального матеріалу; вміння використовувати знання і вміння у професійній діяльності; оволодіння навиками аналізу художнього твору; компетентність у виборі мети і завдань, пошуку необхідних засобів, наочних матеріалів і моделей для ефективного вирішення ви-	ципи опанування живописом, критерії оцінювання творів; -види художньо-оформлювальних робіт в школі; -особливості зорового сприйняття та психо-фізіологічна дія кольору на людину тощо; Вміти: – аналізувати твори живопису використовуючи художні терміни в процесі проведення бесід; -складати декоративні композиції; планувати уроки до основних розділів і тем програми; -оцінювати роботи молодших школярів та їх діяльність; -виконувати практичні завдання гуашшю та аквареллю в процесі малювання натюрморту, пейзажу (дерев, рослин, будівель), птахів, тварин і людей, з композиції на тему, до літературних творів, орнаментів; -укладати конспекти уроків з різних тем і розділів програми; -планувати позакласну і позашкільну роботу; -виготовляти навчально-методичні посібники з кольорознавства та художніх технік, користуватися технічними засоби навчання; володіти сучасними методиками навчання живопису та застосовувати отримані знання на практиці; -формувати цілісне бачення, сприйняття, відчуття кольору і кольорової гармонії; -творчі завдання за змістом навчальних тем і оволодіти різними художніми техніками та прийомами;	
---	---	--

значених завдань; підвищенні майстерності й обізнаність з художніми матеріалами та техніками дисциплін визначених.		
Загальні: Здатність до розуміння історії виникнення та розвитку видів і жанрів образотворчого мистецтва, національних і світових стилів в архітектурі, декоративно-прикладному мистецтві і дизайні, їх зв'язку з культурними досягненнями народів. Здатність дозбагачення знаннями про світ, розуміння культурної традиції, естетичної самоідентифікації; формування світоглядних орієнтацій і компетентностей у сфері художньої культури, виховання потреби творчої самореалізації, духовного розвитку і вдосконалення в процесі опанування загальнолюдськими цінностями; науково-пізнавальна – опанування певною сумою знань, навиків і умінь в галузі образотворчого мистецтва і художньої культури, історії мистецтва для особистісного творчого розвитку, що формується в процесі вивчення дисципліни; інформаційно-комунікативна – здатність особистості розуміти мову мистецтв і володіти навиками спілкування у сфері образотворчості, передавати свої знання, враження, відчуття і переживання образотворчими засобами. б) спеціальні(фахові) компетентності: мистецька – здатність до вивчення історії і теорії образотворчого мистецтва: формування ключових предметних теоретичних і практичних знань видів мистецтва, використовувати їх в процесі саморозвитку; здатність до професійної художньої діяльності і творчого самовираження у певному виді мистецтва; методична – здатність до пошуку сучасних методик вивчення мис-	Знати: – історію мистецтва і художніх стилів (види і жанри образотворчого, декоративно-прикладного мистецтва і дизайну), відомих мистецьких шкіл та напрямів, актуальні проблеми мистецької освіти; Вміти: – аналізувати творчість видатних митців та їхні твори з точки зору основної ідеї, видів, стилів, художніх технік, традицій; використовувати спеціальні художні терміни (словниковий запас) в процесі проведення бесід; -будувати логічні зв'язки між елементами, мотивами в сюжетних тематичних і декоративних композиціях; -укладати конспекти уроків з різних тем і розділів програми; планувати позакласну і позашкільну роботу з історії мистецтва; -користуватися технічними засобами навчання; володіти сучасними методиками навчання мистецтва та отримання знань тощо.	Історія мистецтва та композиція

тецтва для опанування навчальним матеріалом; вміння використовувати історію мистецтва у процесі викладання інших дисциплін; володіння навичками аналізу художніх творів, мистецьких явищ; компетентність у виборі мети і завдань дисципліни, пошуку необхідних засобів, моделей для ефективного навчання; обізнаність з сучасними вимогами до викладання дисциплін художнього профілю.		
Ключові компетентності (соціальна, загальнокультурна, інформаційно-комунікативна) якості особистості, що дають змогу ефективної участі та діяльності у різних сферах життя людини; здатність особистості до пізнавальної діяльності та творчого самовираження у певному виді мистецтва (образотворчому, музично-хореографічному, театральному та ін.), що формується під час його сприймання і практичного опанування складає предметні мистецькі компетентності. Головною метою мистецтва є особистісний художньо-естетичний розвиток, формування світоглядних орієнтацій і компетентностей у сфері художньої культури, виховання потреби творчої самореалізації та духовного самовираження і вдосконалення у процесі опанування загальнолюдськими цінностями Здатність особистості до пізнавальної діяльності та творчого самовираження у певному виді мистецтва (малюнку, живописі, декоративній і станковій композиції), що формується в процесі вивчення (сприймання і практичного опанування) навчального матеріалу певної дисципліни; здатність творчо використовувати знання історії, теорії і методики навчання, вміння і навички з образотворчого, декоративно-прикладного мистецтва, дизайну і архітектури у професійній діяльності; володіння навич-	Знання: теорії художньої освіти (види і жанри образотворчого, декоративно-прикладного мистецтва і дизайну), художніх технік, мети і головних завдань викладання образотворчого мистецтва в школі; законів лінійної і повітряної перспективи, правил, прийомів і засобів композиції в декоративному, станковому мистецтві і дизайні; основ кольорознавства і особливостей роботи акварельними, гуашевими фарбами та іншими художніми матеріалами; дидактичних принципів навчання образотворчого мистецтва, міжпредметних зв'язків, обліку і критеріїв успішності; форм організації навчально-виховного процесу; видів художньо-оформлювальних робіт в школі, психолого-педагогічних, композиційних особливостей художньої творчості загалом. Вміння і навички: виконувати практичні завдання з малювання натюрморту, пейзажу, архітектури (дерева, рослини, будівлі), зображувати птахів, тварин і людей, складати композиції на тему, до літературних творів, орнаментів; укладати конспекти уроків з різних тем і розділів програми; планувати позакласну і позашкільну роботу з	Рисунок 2

ками аналізу художнього твору; компетентність у виборі мети і завдань дисципліни, пошуку необхідних засобів, наочних матеріалів і моделей для ефективного вирішення навчальних і творчих завдань; підвищенні художньої майстерності й обізнаність щодо сучасних вимог і тенденцій розвитку художніх дисциплін, дизайну та архітектури.	мистецтва; виготовляти навчально-методичні посібники з розпису, писанкарства, кераміки, вишивки та користуватися технічними засобами навчання в процесі проведення уроків образотворчого мистецтва в школі.	
Загальні: - <i>соціальна</i>, що передбачає здатність навчатися малюнку і практично засвоювати його у різних галузях людської діяльності, використовувати з виховною метою впливаючи на соціальну практику; - <i>загальнокультурна</i> – засвоєння надбань в галузі художньої графіки і знань про світ; формування світоглядних орієнтацій і компетентностей у сфері художньої творчості, виховання потреби особистої самореалізації та духовного самовираження і вдосконалення у процесі його опанування; - <i>науково-пізнавальна</i> – опанування певною сумою навиків і умінь з рисунку та історії методів його навчання, художньо-естетичного розвитку і здатності до пізнавальної діяльності і творчого вираження; - <i>інформаційно-комунікативна</i> – здатність особистості розуміти мову малюнка і графіки, володіння навиками практичної роботи, позитивно впливати і приймати участь у різних виставках, передавати свої знання, враження, відчуття і переживання іншим. б) спеціальні (фахові) компетенції <i>мистецька</i> – здатність до вивчення теорії і практики дисципліни, формування ключових знань і навиків, опанування видами лінійного і тонального малюнку; компетентність спілкуватися засобами малюнку і використовувати	Знати: - мету і головні завдання викладання дисципліни, закони і правила побудови малюнку, прийоми і засоби його виконання; - особливості роботи з художніми матеріалами; - дидактичні принципи навчання; історію методів навчання малюнку та актуальні проблеми мистецької освіти; - основи графічного мистецтва і дизайну, види художньо-оформлювальних робіт в школі; - особливості зорового сприйняття людиною форми, об'єму, засобів вираження, закони і правила перспективи, особливості малюнків дітей та їх оцінювання тощо; Вміти: – виконувати малюнки олівцем згідно програмових вимог, аналізувати їх форму, пропорції, величину, відповідно основній ідеї; використовувати відповідну термінологію в процесі проведення бесід; будувати зв'язки між елементами в тематичних композиціях; планувати навчально-виховну роботу з основних розділів і тем програми; оцінювати роботи молодших школярів та їх творчу діяльність; виконувати практичні завдання (натюрморт, пейзаж – дерева, рослини, будівлі), зображувати птахів,	Рисунок 1.

його в процесі саморозвитку; здатність до професійної творчої, практичної художньої діяльності (створення художніх виробів у сфері дизайну та промислової графіки), організації виставок і творчого самовираження; методична– здатність особистості до пошуку ефективних засобів вдосконалення методики навчання (малюнку і композиції), що формується в процесі вивчення (сприймання і практичного опанування) навчального матеріалу; вміння творчо використовувати знання і вміння у професійній діяльності; володіння навичками аналізу художнього твору; компетентність у виборі мети і завдань дисципліни, пошуку необхідних засобів, наочних матеріалів і моделей для ефективного вирішення спеціальних завдань; підвищенні художньої майстерності.	тварин і людей, виконувати тематичну композицію; планувати позакласну і позашкільну роботу з художньої графіки; виготовляти навчально-методичні посібники, користуватися технічними засобами навчання в процесі проведення уроків в школі; – формувати образне сприйняття і логічне мислення, просторову уяву, фантазію, відчуття форми, пропорцій і композиції; виконувати творчі завдання у різних графічних техніках.	
Практична психологія		
Здатність дорозширення знань студентів про національно-психологічні властивості людини, що уособлює певну етнічну культуру, спосіб життя, ментальність, прагнення розкрити соціально-психологічні механізми творення і розвитку нації та психічних ознак етносу; Здатність дорозуміння ціннісних пріоритетів, способів самопізнання, специфіку методів самоуправління та впливу на інших, вибір стилю життя, друзів; здатність до оцінки етнічної індивідуальності для успішної інтеграції в різнобарвну реальність сучасного світу, що являє основу загальнолюдської культури майбутнього.	Знати: - категоріальний апарат етнопсихології; - напрями сучасних етнопсихологічних досліджень; - національні особливості релігійної свідомості; - психологію міжетнічних стосунків; - мовні, діалектні відмінності етносів; - особливості етнопсихології українців. Вміти: - поєднувати етнопсихологічні знання зі змістом суміжних дисциплін; - застосовувати науково-теоретичну інформації у практичній діяльності студентів; - самостійно досліджувати ряд етнопсихологічних явищ.	Етнопсихологія
Здатність визначати, аналізувати та пояснювати психічні явища, ідентифікувати психологічні проблеми та пропонувати шляхи їх розв’язання; сформованість цілісно-	Знати: - теоретико-методологічні засади й понятійно-термінологічний апарат консультативної психології;	Психологічна консультація

го уявлення про сучасні методологічні інновації й тенденції розвитку консультативної психології та їх використання у професійній діяльності й особистісному розвитку; набуття початкового досвіду та професійної позиції щодо своєї практичної діяльності; розуміння походження психологічних проблем; діагностика та оцінка розладів психічного здоров'я та психологічних проблем; розробка й апробація окремих аспектів психотехнологій у сфері консультативної практики; здатність адаптуватись до нових ситуацій та приймати відповідальні рішення; усвідомлювати необхідність навчання впродовж усього життя з метою поглиблення набутих та здобуття нових фахових знань; використання методів ефективного спілкування на професійному та соціальному рівнях.	-суть, види і специфічні риси психологічного консультування; норми професійної етики та принципи діяльності консультанта; -умови й чинники ефективного консультування; -загальну структуру консультативного процесу; -процедурні й психотехнічні аспекти консультування; -методологічні інновації основних психопедagogічних напрямів і шкіл; -сучасні новітні тенденції розвитку психологічного консультування й терапії. Вміти: - визначати сфери застосування психологічного консультування; -структурувати процес консультування; проводити психологічне інтерв'ю; визначити локус скарги й сформулювати запит клієнта; -аналізувати й ідентифікувати проблему клієнта; -розробляти стратегію вирішення проблеми клієнта; -застосовувати психотехнічні методи і прийоми відповідно до завдань кожної стадії консультування; -описувати і аналізувати консультативний випадок; -застосовувати психометричні методи в практиці психологічного консультування; -оцінювати показники ефективності консультативної роботи; -творчо підходити до вирішення консультативних ситуацій; -пропонувати власні способи вирішення психологічних задач і проблем у процесі професійної діяльності, приймати та аргументувати власні рішення; -складати та реалізовувати	
---	--	--

	програму профілактичних та просвітницьких дій, заходів психологічної допомоги у формі лекцій, бесід, круглих столів, тренінгів, відповідно до запиту; -емпатійно взаємодіяти та толерантно ставитися до осіб, що мають інші культурні чи гендерно-вікові особливості	
Здатність орієнтуватися в складних наукових проблемах вітчизняної та зарубіжної соціальної психології, теоретично реконструювати закономірності соціальної життєдіяльності; використовувати методи соціальної психології для дослідження навколишнього світу і для пошуку соціально-психологічних резервів удосконалення діяльності в різних сферах соціальної практики; допомагати людям розуміти одне одного, будувати конструктивні взаємини, вирішувати практичні соціальні проблеми.	Знати: -поняття кореляційного та експериментального соціально-психологічного дослідження, його надійності та репрезентативності; -закономірності становлення соціально-психологічної науки, перших соціально-психологічних теорій; -понятійно-термінологічний апарат дисципліни (соціально-психологічних властивостей; - соціально-психологічні механізми стереотипізації, ідентифікації, рефлексії, емпатії; - теорію „діадичної взаємодії” Тібо і Келлі та „соціального обміну” Хоманса; -теоретичні моделі атрибуції Хайдера, Джоунса і Дейвіса, Келлі; -теорію впливу групової ментальності С. Московічі; -наукові поняття: соціальна група; мала група; соціальна позиція, соціальний статус особистості в групі; групові норми та цінності; -соціальна фацилітація; -ідеосінкразичний кредит; -конформізм; “огруплення мислення”. Уміти: -систематизувати і характеризувати наукові напрямки сучасної соціальної психології – американської, європейської та вітчизняної; -використовувати наукову методологію для аналізу конкретної дослідницької про-	Психолого-педагогчний експеримент

	блеми, а також для практичної діагностики соціальних організацій; -рефлексувати свої соціально-психологічні властивості, розвивати соціально-психологічну компетентність, удосконалювати стиль виконання головних соціальних ролей, запобігати маніпулятивному впливу на власні настанови; -використовувати різні знакові системи для обміну інформацією; -використовувати конкретні прийоми подолання комунікативних бар'єрів спілкування, в тому числі прийомів структурування інформації та засобів логічної аргументації; -застосовувати прийоми ефективного слухання співбесідника; -будувати єдину стратегію взаємодії з партнером; -адекватно сприймати і розуміти соціальні ситуації взаємодії; -прогнозувати розвиток соціальних ситуацій; -виявляти маніпулятивні ситуації спілкування та виходити з них; -коректувати власний стиль спілкування; -використовувати в реальному житті і в професійній діяльності теоретичні моделі інтеракції та атрибуції; -здійснювати прогноз поведінки інших людей; -формувати адекватні судження про людей, перейматися їхніми думками та почуттями; -впливати на людей; -коректувати власний стиль атрибуції, коректувати власні помилки в процесі соціальної перцепції та каузальної атрибуції; -використовувати прийоми	
--	--	--

	виникнення атракції у людей до себе; -вимірювати показники групової згуртованості; -складати соціально-психологічну характеристику малої групи; -використовувати методи виявлення лідерів малої групи; -управляти поведінкою людей у натовпі; управляти панікою.	
Здатність застосовувати набуті психотерапевтичні знання у практичних ситуаціях професійної діяльності; генерувати нові ідеї, пропонувати власні способи вирішення психологічних задач і проблем у процесі професійної діяльності, приймати та аргументувати власні рішення; здійснювати просвітницьку й профілактичну роботу, відповідно до запиту; усвідомлювати межі своєї компетентності та дотримуватися норм професійної етики; вчитися й оволодівати системою сучасних терапевтичних знань про методологічні інновації й тенденції розвитку психотерапії та їх використання у професійній діяльності й особистісного розвитку; здатність до професійного самовдосконалення, навчання та саморозвитку в сфері психічного здоров'я	Знати: -теоретико-методологічні за- сади й категоріально- понятійний апарат дисциплі- ни; -стратегії вивчення теорії пси- хотерапії та її наукові вектори розвитку; -суть, види і специфічні риси психотерапії, її зв'язок з ін- шими галузями практичної психології; -норми професійної етики та принципи діяльності психоло- га; -умови й чинники ефективної терапії; -загальну структуру терапев- тичного процесу; -процедурні й психотехнічні аспекти психотерапії; -методологічні інновації осно- вних психопедagogичних напря- мів і шкіл; -сучасні новітні тенденції роз- витку психологічного консу- льтування й терапії. Вміти: -визначати сфери застосуван- ня психотерапії; -бачити взаємозв'язок теоре- тичного й практичного матері- алу; -діяти соціально відповідально та свідомо, на основі етичних міркувань (мотивів); -організовувати й надавати психотерапевтичну допомогу (індивідуальну та групову); -структурувати терапевтичний процес;	Психотерапія 3 практикумом

	-проводити терапевтичне інтерв'ю; -визначати локус скарги і формулювати запит клієнта; -аналізувати й ідентифікувати проблему клієнта; -розробляти стратегію вирішення проблеми клієнта; -використовувати валідний і надійний психодіагностичний інструментарій; -застосовувати психотехнічні використовувати валідний і надійний психодіагностичний інструментарій (методи, техніки, прийоми) відповідно до завдань психотерапії; -аналізувати та систематизувати одержані результати, формулювати аргументовані висновки та рекомендації; -оцінювати показники ефективності психотерапевтичної роботи; творчо підходити до вирішення навчальних терапевтичних завдань	
Здатність орієнтуватися в складних наукових проблемах вітчизняної та зарубіжної соціальної психології, теоретично реконструювати закономірності соціальної життєдіяльності; використовувати методи соціальної психології для дослідження навколишнього світу і для пошуку соціально-психологічних резервів удосконалення діяльності в різних сферах соціальної практики; допомагати людям розуміти одне одного, будувати конструктивні взаємини, вирішувати практичні соціальні проблеми.	Знати: -поняття кореляційного та експериментального соціально-психологічного дослідження, його надійності та репрезентативності; -закономірності становлення соціально-психологічної науки, перших соціально-психологічних теорій; -понятійно-термінологічний апарат дисципліни (соціально-психологічних властивостей); -соціально-психологічні компетентності особистості; -когнітивний стиль ціннісних орієнтацій; соціально-історичного способу життя; соціально-психологічного типу особистості; -диспозиції соціального статусу, соціальної ролі; -експектації соціальної ідентичності; -самоконструювання соціальної поведінки особистості (В.	Соціальна психологія

	Ядов); -теорії соціальної ідентичності Г. Теджфела і самокатегоризації Дж. Тернера; -концепції „можливої соціальної ідентичності” М. Сіннірелли; -теорії соціальних уявлень С. Московічі; -соціально-психологічних механізми формування особистості. Вміти: - формувати зміни соціальних настанов; позитивної Я-концепції; -розвивати когнітивний стиль;- - усвідомлювати наукових дефініції: спілкування, комунікативних бар’єрів, комунікацій, інтеракцій, соціальної (міжособистісної) перцепції, соціально-психологічного стереотипу, каузальної атрибуції, міжособистісної атракції, стилю спілкування; закономірностей: комунікативного процесу; - будувати стратегію взаємодії, поведінки з надання допомоги; - соціального пізнання та міжособистісної перцепції; -формувати перше враження про людину.	
<i>Компетентності:</i> загальнонавчальна (володіння практичними навичками наукової праці); дослідницька (володіння загальнонауковими і спеціальними методами сучасних наукових досліджень); творча (уміння і навички творчої самостійної роботи); риторична (майстерність публічного виступу, наукової полеміки).	Знати: -сутності процесу написання курсової роботи; -технології опрацювання наукової інформації; -методів наукових досліджень; способів оформлення результатів наукових досліджень під час виконання курсових робіт; -структури курсової роботи; -правил оформлення курсової роботи та її захисту. Уміти	Курсова робота з педагогіки

	-проводити наукові дослідження; -практичні вміння наукової праці (пошук джерел інформації та робота з ними, реферування наукової та методичної літератури, порівняння кількох поглядів на одну проблему тощо); -виявити рівень знань з певної спеціалізації чи галузі знань; -застосовувати отримані знання для комплексного вирішення конкретного фахового завдання; -демонструвати вміння самостійно мислити, робити узагальнення та висновки; -презентувати свій доробок, публічно захищати висловлені ідеї та тези; -долати страх перед аудиторією.	
<i>Компетентності:</i> загальнонавчальна (володіння практичними навичками наукової праці); методична (володіння основними методами, принципами та прийомами, щодо застосування теоретичних та практичних знань у початковій школі); дослідницька (володіння загальнонауковими і спеціальними методами сучасних наукових досліджень); творча (уміння і навички творчої самостійної роботи); риторична (майстерність публічного виступу, наукової полеміки).	Знати: -сутності процесу написання курсової роботи; -технології опрацювання наукової інформації; -методів наукових досліджень; способів оформлення результатів наукових досліджень під час виконання курсових робіт; -структури курсової роботи; -правил оформлення курсової роботи та її захисту. Уміти: -проводити наукові дослідження; -практичні вміння наукової праці (пошук джерел інформації та робота з ними, реферування наукової та методичної літератури, порівняння кількох поглядів на одну проблему тощо); -виявити рівень знань з певної спеціалізації чи галузі знань; -застосовувати отримані знання для комплексного вирішення конкретного фахового завдання;	Курсова робота з методик

	-демонструвати вміння самостійно мислити, робити узагальнення та висновки; -презентувати свій доробок, публічно захищати висловлені ідеї та тези; -долати страх перед аудиторією.	
Здатність до застосування у професійній діяльності положення світової та української нормативно-правової бази. Здатність застосовувати теоретичні знання та набуті уміння на практиці. Здатність до постійного удосконалення педагогічної майстерності і особистісно-індивідуального стилю поведінки, необхідного для майбутньої професії. Здатність розв'язувати проблемні ситуації. Здатність спілкуватися і співпрацювати. Здатність налагоджувати соціальну взаємодію особистості педагога з усіма учасниками навчально-виховного процесу.	Знати: - нормативно-правової бази у галузі освіти; - основи психології, педагогіки і фізіології; - характер і змісту роботи з організації, планування і проведення педагогічної діяльності, спрямованої на фізичний, інтелектуальний, соціальний і духовний розвиток особистості; тенденцій розвитку освіти в Україні. уміти: - організовувати навчально-виховну роботу, враховуючи вікові та індивідуальні особливості учнів; - ставити цілі і формувати завдання педагогічної діяльності - уміння вирішувати конфліктні ситуації, переконливо висловлювати свої думки; уміння створювати сприятливі умови для здорового способу життя школярів; - здійснювати діагностику знань, умінь і навичок учнів; - пристосовуватися до нестандартних ситуацій.	Виробнича практика